

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 157

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. gegužės 27 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/66/ES dėl bendrovės viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų 1

SPRENDIMAI

- ★ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 565/2014/ES, kuriuo nustatoma supaprastinta asmenų kontrolės prie išorės sienų tvarka, grindžiama vienašališku Bulgarijos, Kroatijos, Kipro ir Rumunijos tam tikrų dokumentų pripažinimu lygiaverčiais jų išduodamoms nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją arba buvimo joje ne ilgiau kaip 90 per bet kurį 180 dienų laikotarpį tikslu ir panaikinami sprendimai Nr. 895/2006/EB ir Nr. 582/2008/EB 23

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

2014/300/ES:

- ★ 2013 m. liepos 15 d. Tarybos sprendimas dėl Europos Sąjungos ir Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos Vyriausybės susitarimo dėl oro susisiekimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo 31

2014/301/ES:

- ★ 2014 m. gegužės 19 d. Tarybos sprendimas dėl Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl jos dalyvavimo Europos prieglobsčio paramos biuro veikloje sąlygų sudarymo 33

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

REGLAMENTAI

★ 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 566/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 617/2007 dėl pereinamojo laikotarpio nuo 10-ojo EPF pereinant prie 11-ojo EPF taikymo, iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo EPF	35
★ 2014 m. gegužės 26 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 567/2014, kuriuo dėl pereinamojo laikotarpio tarp 10-ojo Europos plėtros fondo ir 11-ojo Europos plėtros fondo taikymo, iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo Europos plėtros fondo, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 215/2008 dėl 10-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento	52
★ 2014 m. vasario 18 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 568/2014, kuriuo dėl statybos produktų eksploatacinių savybių pastovumo vertinimo ir tikrinimo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priedas	76
★ 2014 m. gegužės 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 569/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1389/2011, kuriuo, remiantis naujojo eksportuotojo peržiūra pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 4 dalį, nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės trichlorizocianuro rūgščiai	80
★ 2014 m. gegužės 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 570/2014, kuriuo baigiamas dalinis antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholių ir jų mišinių atnaujinimas	85
★ 2014 m. gegužės 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 571/2014, kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką patvirtinama veiklioji medžiaga ipkonazolis ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas ⁽¹⁾	96
2014 m. gegužės 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 572/2014, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	101

Klaidų ištaisymas

★ 2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 240/2014 dėl Europos struktūrinių ir investicinių fondų Europos partnerystės elgesio kodekso klaidų ištaisymas (OL L 74, 2014 3 14)	103
---	-----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/66/ES

2014 m. gegužės 15 d.

dėl bendrovės viduje perkeliamų trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 79 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) siekiant palaipsniui sukurti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę, Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) numatomos priemonės, kurias reikia patvirtinti imigracijos srityje ir kurios yra teisingos trečiųjų šalių piliečių atžvilgiu;
- (2) SESV nustatyta, kad Sąjunga turi plėtoti bendrą imigracijos politiką, kuria siekiama užtikrinti, kad visais etapais migracijos srautai būtų veiksmingai valdomi, o su teisėtai valstybėse narėse gyvenančiais trečiųjų šalių piliečiais būtų elgiama teisingai. Tuo tikslu Europos Parlamentas ir Taryba turi patvirtinti priemones dėl atvykimo ir apsigyvenimo sąlygų ir valstybių narių ilgalaikių vizų ir leidimų gyventi išdavimo standartus, taip pat valstybėje narėje teisėtai gyvenančių trečiųjų šalių piliečių teisių apibrėžti, įskaitant sąlygas, reglamentuojančias judėjimo ir apsigyvenimo kitose valstybėse narėse laisvę;
- (3) 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikatu „2020 m. Europa. Pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo strategija“ nustatytas tikslas Sąjungai tapti žiniomis ir inovacijomis grindžiama ekonomika, mažinti bendrovėms tenkančią administracinę naštą ir geriau suderinti darbo jėgos pasiūlą su paklausa. Priemonės, palengvinančios vadovų, specialistų ir darbuotojų-stažuotojų, kurie yra trečiųjų šalių piliečiai, atvykimą į Sąjungą juos perkeliant bendrovės viduje, turi būti suprantamos tame platesniame kontekste;

⁽¹⁾ OL C 218, 2011 7 23, p. 101.

⁽²⁾ OL C 166, 2011 6 7, p. 59.

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 13 d. Tarybos sprendimas.

- (4) 2009 m. gruodžio 11 d. Europos Vadovų Tarybos priimtoje Stokholmo programoje pripažįstama, kad darbo jėgos migracija gali padėti didinti konkurencingumą ir ekonominį gyvybingumą ir kad kilus dideliems demografi-niams sunkumams, su kuriais Sąjunga susidurs ateityje, ir dėl to padidės darbo jėgos poreikis, lanksti migracijos politika ilgainiui svariai prisidės prie Sąjungos ekonominio vystymosi ir veiklos rezultatų. Todėl Stokholmo programoje Komisijos ir Tarybos prašoma toliau įgyvendinti teisėtos migracijos politikos planą, išdėstytą 2005 m. gruodžio 21 d. Komisijos komunikate;
- (5) dėl verslo globalizavimo, intensyvėjančios prekybos, augančių ir plintančių tarptautinių grupių tarptautinių bendrovių filialų ir patronuojamųjų bendrovių vadovų, specialistų ir darbuotojų-stažuotojų, laikinai perkeliama į kitus bendrovės padalinius trumpalaikiam paskyrimui, judumo mastas pastaraisiais metais išaugo;
- (6) dėl tokio pagrindinio personalo perkėlimo bendrovės viduje priimančioji subjektai įgyja naujų gebėjimų ir žinių, inovacijų ir didesnių ekonominių galimybių, o tai Sąjungoje skatina žinių ekonomikos plėtrą ir kartu aktyvina investicijų srautus visoje Sąjungoje. Darbuotojų perkėlimas bendrovės viduje iš trečiųjų šalių taip pat gali padėti sudaryti palankesnes sąlygas darbuotojų perkėlimui bendrovės viduje iš Sąjungos į trečiųjų šalių bendroves ir sudaryti sąlygas Sąjungai užimti tvirtesnę poziciją palaikant santykius su tarptautiniais partneriais. Palengvinant asmenų perkėlimą bendrovės viduje tarptautinėms grupėms sudaromos sąlygos optimaliai panaudoti savo žmogiš-kuosius išteklius;
- (7) šia direktyva nustatytos taisyklės taip pat gali būti naudingos migrantų kilmės šalims, nes ši laikina migracija, laikantis direktyvoje išdėstytų gerai parengtų taisyklių, gali paskatinti gebėjimų, žinių, technologijų ir praktinės patirties perdavimą;
- (8) ši direktyva turėtų nedaryti poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principui, kiek tai susiję su galimybe patekti į valstybių narių darbo rinką, kaip nustatyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose;
- (9) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei visais įdarbinimo tikslais išduoti kitus nei bendrovės viduje perkeliama asmens leidimus, jei trečiosios šalies piliečiui ši direktyva netaikoma;
- (10) šia direktyva turėtų būti sukurta skaidri ir supaprastinta bendrovės viduje perkeliama asmenų priėmimo proce-dūra, grindžiama bendromis apibrėžtimis ir suderintais kriterijais;
- (11) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad siekiant garantuoti tinkamą šios direktyvos įgyvendinimo užtikrinimą būtų vykdoma atitinkama kontrolė ir veiksmingi patikrinimai. Tai, kad buvo išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas, neturėtų daryti poveikio arba kliudyti valstybėms narėms perkėlimo bendrovės viduje metu taikyti savo darbo teisės nuostatų, kurių tikslas, laikantis Sąjungos teisės, yra darbo sąlygų atitikties patikrinimas, kaip išdėstyta 18 straipsnio 1 dalyje;
- (12) neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių turimai galimybei pagal nacionalinę teisę nustatyti sankcijas bendrovės viduje perkeliama asmens darbdaviui, įsisteigusiam trečiojoje šalyje;
- (13) šioje direktyvoje „bendrovės viduje perkeliama asmenų“ sąvoka turėtų apimti vadovus, specialistus ir darbuotojus-stažuotojus. Jų apibrėžtis turėtų būti grindžiama konkrečiais Sąjungos išipareigojimais pagal Bendrąjį susitarimą dėl prekybos paslaugomis (GATS) ir dvišalius prekybos susitarimus. Kadangi tie pagal GATS prisiimti išipareigo-jimai neapima atvykimo, buvimo ir darbo sąlygų, šia direktyva turėtų būti papildomas šių išipareigojimų įgyvendi-nimas ir turėtų būti sudaromos palankesnės sąlygos juos įgyvendinti. Tačiau šios direktyvos apimama asmenų per-kėlimo bendrovės viduje taikymo sritis turėtų būti platesnė, nei numatyta prekybos išipareigojimuose, nes perkė-limas nebūtinai vykdomas paslaugų srityje, o asmuo gali būti perkeliama iš trečiosios šalies, kuri nėra prekybos susitarimo šalis;
- (14) vertindamos bendrovės viduje perkeliama asmenų kvalifikaciją valstybės narės turėtų prirėikus pasinaudoti Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sandara (EKS) kvalifikacijoms palyginamai ir skaidriai įvertinti. EKS nacionaliniai koordinavimo centrai gali teikti informaciją ir konsultacijas apie tai, kaip nacionalinės kvalifika-cijos lygiai atitinka EKS;

- (15) bendrovės viduje perkeliams asmenims turėtų būti sudaromos bent tokios pačios darbo sąlygos kaip komandiruojamiems darbuotojams, kurių darbdavys yra įsisteigęs Sąjungos teritorijoje, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 96/71/EB ⁽¹⁾. Valstybės narės turėtų reikalauti, kad bendrovės viduje perkeliams asmenims būtų taikomos vienodos darbo užmokesčio, kuris bus mokamas visą perkėlimo laikotarpį, sąlygos kaip ir priimančiosios valstybės narės piliečiams, einantiems panašias pareigas. Kiekviena valstybė narė turėtų būti atsakinga už bendrovės viduje perkeliams asmenims mokamo darbo užmokesčio kontrolę, kol tie asmenys būna jų teritorijoje. Tuo siekiama apsaugoti darbuotojus ir garantuoti valstybėje narėje įsisteigusių įmonių ir trečiojoje šalyje įsisteigusių įmonių sąžiningą konkurenciją, nes taip užtikrinama, kad pastarosios negalėtų naudotis žemesniais darbo standartais, kad įgytų konkurencinį pranašumą;
- (16) siekiant užtikrinti, kad bendrovės viduje perkeliama asmens gebėjimai būtų konkrečiai susiję su priimančiojo subjekto veikla, perkeliama asmuo toje pačioje įmonių grupėje iki perkėlimo turėtų būti išdirbęs bent nuo trijų iki dvylikos mėnesių be pertraukos vadovų ir specialistų atveju ir bent nuo trijų iki šešių mėnesių be pertraukos darbuotojų-stažuotojų atveju;
- (17) kadangi perkėlimas bendrovės viduje yra laikina migracija, vieno perkėlimo į Sąjungą ilgiausia trukmė, įskaitant judumo tarp valstybių narių atvejus, neturėtų viršyti trejų metų vadovų ir specialistų atveju ir vieno metų darbuotojų-stažuotojų atveju; pasibaigus šiam laikotarpiui jie turėtų išvykti į trečiąją šalį, nebent pagal Sąjungos ar nacionalinės teisės aktus jie kitu pagrindu gautų leidimą gyventi. Maksimali perkėlimo trukmė turėtų būti lygi eilės tvarka išduotų bendrovės viduje perkeliama asmens leidimų trukmės laikotarpių sumai. Kitas perkėlimas į Sąjungą gali įvykti trečiosios šalies piliečiui palikus valstybių narių teritoriją;
- (18) siekiant užtikrinti laikiną perkėlimo bendrovės viduje pobūdį ir užkirsti kelią piktnaudžiavimui, valstybės narės turėtų turėti galimybę reikalauti, kad toje pačioje valstybėje narėje nuo vieno perkėlimo maksimalios trukmės pabaigos iki prašymo dėl to paties trečiosios šalies piliečio pateikimo šios direktyvos tikslais praeitų tam tikras laiko tarpas;
- (19) kadangi perkėlimas bendrovės viduje yra laikinas komandiravimas, prašymą teikiantis asmuo turėtų pateikti įrodymų, kurie gali būti darbo sutarties arba paskyrimo rašto dalis, kad pasibaigus paskyrimo laikui trečiosios šalies pilietis galės persikelti atgal į tai pačiai grupei priklausančią trečiojoje šalyje įsteigtą subjektą. Prašymą teikiantis asmuo taip pat turėtų pateikti įrodymų, kad vadovas arba specialistas – trečiosios šalies pilietis – turi priimančiajam subjektui, į kurį jis yra perkeliama, reikalingą profesinę kvalifikaciją ir atitinkamos profesinės patirties;
- (20) trečiųjų šalių piliečiai, teikiantys prašymus būti priimti kaip darbuotojai-stažuotojai, turėtų pateikti universitetinio išsilavinimo įrodymą. Be to, jie prirėikis turėtų pateikti stažuotės susitarimą, įskaitant stažuotės programos aprašą, jos trukmę ir sąlygas, kuriomis bus prižiūrima darbuotojų-stažuotojų veikla, patvirtinantį, kad jie iš tiesų vyksta stažuotis ir jais nebus naudojamasi kaip įprastiniais darbuotojais;
- (21) neturėtų būti reikalaujama atlikti darbo rinkos tyrimą, nebent tai prieštarautų pirmenybės Sąjungos piliečiams principui, kaip nustatyta atitinkamose atitinkamų Stojimo aktų nuostatose;
- (22) valstybė narė turėtų pripažinti trečiosios šalies piliečio kitoje valstybėje narėje įgytą profesinę kvalifikaciją tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios yra taikomos Sąjungos piliečiams, ir turėtų atsižvelgti į trečiojoje šalyje įgytą kvalifikaciją pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/36/EB ⁽²⁾. Tokiu pripažinimu neturėtų būti daromas poveikis jokiems galimybių verstis reglamentuojamąja profesija apribojimams, kylantiems iš išlygų, taikomų galiojantiems išpareigojimams dėl reglamentuojamųjų profesijų, kuriuos Sąjunga arba Sąjunga ir valstybės narės yra prisiėmusios pagal prekybos susitarimus. Bet kuriuo atveju šioje direktyvoje neturėtų būti numatyta palankesnių sąlygų bendrovės viduje perkeliams asmenims, palyginti su Sąjungos arba Europos ekonominės erdvės piliečiais, kiek tai susiję su vertimusi reglamentuojamomis profesijomis valstybėje narėje;

⁽¹⁾ 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje (OL L 18, 1997 1 21, p. 1).

⁽²⁾ 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, 2005 9 30, p. 22).

- (23) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti asmenų priėmimo apimtis pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį;
- (24) siekdamas užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui šia direktyva, valstybės narės turėtų turėti galimybę atsisakyti išduoti, panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą, jei pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas buvo palengvinti bendrovės viduje perkeliamų asmenų atvykimą ir (arba) jis nevykdo realios veiklos;
- (25) šia direktyva siekiama sudaryti palankesnes sąlygas bendrovės viduje perkeliamų asmenų judumui Sąjungoje (toliau – judumas ES viduje) ir sumažinti su darbo paskyrimu keliose valstybėse narėse susijusią administracinę naštą. Šiuo tikslu šia direktyva sukuriamas speciali judumo ES viduje schema, pagal kurią asmuo, turintis galiojantį valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, turi teisę atvykti į vieną ar kelias valstybes nares, jose būti ir dirbti, kaip tai numatyta šios direktyvos nuostatose, kuriomis reglamentuojamas trumpalaikis ir ilgalaikis judumas. Šioje direktyvoje trumpalaikis judumas turėtų apimti buvimą valstybėse narėse, kurios nėra bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išdavusios valstybės narės, ne ilgiau kaip 90 dienų laikotarpį kiekvienoje valstybėje narėje. Šioje direktyvoje ilgalaikis judumas turėtų apimti buvimą valstybėse narėse, kurios nėra bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išdavusios valstybės narės, ilgiau kaip 90 dienų kiekvienoje valstybėje narėje. Siekiant užkirsti kelią mėginimams apeiti trumpalaikio ir ilgalaikio judumo skirtumą, trumpalaikis judumas vienoje valstybėje narėje turėtų būti apribotas iki maksimalios 90 dienų trukmės bet kuriuo 180 dienų laikotarpiu, o pranešimo dėl trumpalaikio judumo ir prašymo dėl ilgalaikio judumo neturėtų būti galima pateikti tuo pačiu metu. Jeigu ilgalaikio judumo būtinybė iškyla jau prasidėjus bendrovės viduje perkeliama asmens trumpalaikio judumo laikotarpiui, antroji valstybė narė gali prašyti, kad minėtas prašymas būtų pateiktas iki trumpalaikio judumo laikotarpio pabaigos likus bent jau 20 dienų;
- (26) nors šia direktyva nustatyta specialia judumo schema turėtų būti nustatytos savarankiškos taisyklės dėl bendrovės viduje perkeliama asmens atvykimo ir buvimo darbo tikslu valstybėse narėse, kurios nėra bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išdavusios valstybės narės, visos kitos atitinkamomis Šengeno *acquis* nuostatomis nustatytos taisyklės, kuriomis reglamentuojamas asmenų judėjimas per sienas, taikomos toliau;
- (27) kad būtų paprasčiau atlikti kontrolę, jeigu asmuo perkeliamas į keletą vietovių skirtingose valstybėse narėse, kai taikoma, antrųjų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms turėtų būti pateikta susijusi informacija;
- (28) bendrovės viduje perkeliama asmenims pasinaudojus teise į judumą, antroji valstybė narė, esant tam tikroms sąlygoms, turėtų turėti galimybę imtis veiksmų, kad bendrovės viduje perkeliama asmens veikla neprieštarautų atitinkamoms šios direktyvos nuostatomis;
- (29) valstybės narės turėtų numatyti veiksmingas, proporcingas ir atgrasomas sankcijas, pavyzdžiui, pinigines sankcijas, kurios būtų taikomos, jeigu nesilaikoma šios direktyvos. Tas sankcijas, *inter alia*, galėtų sudaryti priemonės, numatytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/52/EB ⁽¹⁾ 7 straipsnyje. Tos sankcijos galėtų būti taikomos priimančiajam subjektui, įsteigtam atitinkamoje valstybėje narėje;
- (30) nustatyta viena procedūra, kai išduodamas vienas bendras dokumentas, kuris yra kartu ir leidimas gyventi, ir leidimas dirbti (toliau – vienas leidimas), turėtų padėti supaprastinti šiuo metu valstybėse narėse taikomas taisykles;
- (31) šiuo tikslu pripažintiems subjektams arba įmonių grupėms turėtų būti galima nustatyti supaprastintą procedūrą. Pripažinimas turėtų būti reguliariai vertinamas;
- (32) valstybei narei nusprendus priimti trečiosios šalies pilietį, atitinkantį šioje direktyvoje nustatytus kriterijus, tas trečiosios šalies pilietis turėtų gauti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, jam ar jai leidžiantį tam tikromis sąlygomis pagal paskyrimą vykdyti veiklą skirtinguose subjektuose, priklausančiuose tai pačiai tarptautinei bendrovei, įskaitant subjektus, įsikūrusius kitose valstybėse narėse;

⁽¹⁾ 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/52/EB, kuria numatomi sankcijų ir priemonių nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių darbdaviams būtiniausi standartai (OL L 168, 2009 6 30, p. 24).

- (33) kai reikalaujama vizos ir trečiosios šalies pilietis atitinka kriterijus, kad jam būtų išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas, valstybė narė turėtų suteikti trečiosios šalies piliečiui visas galimybes gauti reikalingą vizą ir turėtų užtikrinti, kad kompetentingos valdžios institucijos veiksmingai bendradarbiautų tuo tikslu;
- (34) jeigu bendrovės viduje perkeliama darbuotojo leidimą išduoda valstybė narė, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, ir bendrovės viduje perkeliamas asmuo judumo ES viduje pagrindu kerta išorės sieną, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 562/2006 ⁽¹⁾, valstybė narė turėtų turėti teisę pareikalauti įrodymų, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo vyksta į jos teritoriją perkėlimo bendrovės viduje tikslu. Be to, išorės sienos kirtimo atveju valstybės narės, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 562/2006, kurios taiko visą Šengeno *acquis*, turėtų patikrinti duomenis Šengeno informacinėje sistemoje ir turėtų neleisti atvykti asmenims, dėl kurių sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ar apsigyventi tikslu, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1987/2006 ⁽²⁾, arba pareiškia prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo;
- (35) kad būtų galima pateikti tikslesnės informacijos apie perkėlimo bendrovės viduje laikotarpiu vykdomą darbinę veiklą, valstybės narės turėtų galėti nurodyti papildomą informaciją spausdinto dokumento forma arba saugoti tokią informaciją elektronine forma, kaip nurodyta Tarybos reglamento (EB) Nr. 1030/2002 ⁽³⁾ 4 straipsnyje ir jo priedo a punkto 16 papunktyje. Toks papildomos informacijos teikimas valstybėms narėms turėtų būti neprivalomas, tai neturėtų būti papildomas reikalavimas, kuris galėtų pakenkti vienai bendrai leidimų išdavimo ir prašymų pateikimo procedūrai;
- (36) šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias bendrovės viduje perkeliama asmenims vykdyti konkrečią veiklą pas klientus valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigęs priimančysis subjektas, laikantis toje valstybėje narėje taikomų nuostatų dėl tokios veiklos;
- (37) šia direktyva nedaromas poveikis paslaugų teikimo sąlygoms pagal SESV 56 straipsnį. Visų pirma šia direktyva nedaromas poveikis įdarbinimo sąlygoms, kurios pagal Direktyvą 96/71/EB taikomos valstybėje narėje įsteigtos įmonės komandiruojamiems darbuotojams, kad šie teiktų paslaugas kitos valstybės narės teritorijoje. Ši direktyva neturėtų būti taikoma trečiųjų šalių piliečiams, komandiruojamiems įmonių, įsteigtų valstybėse narėse, paslaugų teikimo tikslu pagal Direktyvą 96/71/EB. Trečiųjų šalių piliečiai, turintys bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, negali pasinaudoti Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/71/EB. Šia direktyva neturėtų būti sudaromos trečiojoje šalyje įsteigtoms įmonėms palankesnės sąlygos nei valstybėse narėse įsteigtoms įmonėms, kaip numatyta Direktyvos 96/71/EB 1 straipsnio 4 dalyje;
- (38) tinkama bendrovės viduje perkeliama asmenų socialinė apsauga, įskaitant, atitinkamais atvejais, išmokas jų šeimos nariams, yra svarbus aspektas siekiant užtikrinti deramas darbo bei gyvenimo sąlygas jiems būnant Sąjungoje. Todėl pagal nacionalinę teisę turėtų būti sudarytos vienodos sąlygos, susijusios su socialinės apsaugos sritimis, išvardintoms Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ⁽⁴⁾ 3 straipsnyje. Šia direktyva nėra derinami valstybių narių socialinės apsaugos teisės aktai. Pagal ją vienodų sąlygų socialinės apsaugos srityje principas taikomas tik tiems asmenims, kurie patenka į jos taikymo sritį. Teisė į vienodas sąlygas socialinės apsaugos srityje taikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie tenkina valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, teisėje, susijusioje su dalyvavimu socialinės apsaugos sistemoje ir teise į socialinio draudimo išmokas, nustatytas objektyvias ir nediskriminacines sąlygas.

Daugelyje valstybių narių teisė į išmokas šeimai siejama su sąlyga, kad turi būti tam tikras ryšys su ta valstybe narė, kadangi išmokos yra skirtos teigiamai demografinėi raidai remti, kad būtų užtikrinta būsima tos valstybės narės darbo jėga. Todėl šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis valstybės narės teisei tam tikromis sąlygomis apiboti vienodų sąlygų taikymą išmokų šeimai atžvilgiu, kadangi bendrovės viduje perkeliamas asmuo ir kartu su juo vykstantys šeimos nariai toje valstybėje narėje būna laikinai. Socialinės apsaugos teisės turėtų būti suteikiamos

⁽¹⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 105, 2006 4 13, p. 1).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1987/2006 dėl antrosios kartos Šengeno informacinės sistemos (SIS II) sukūrimo, veikimo ir naudojimo (OL L 381, 2006 12 28, p. 4).

⁽³⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1030/2002 nustatantis vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą (OL L 157, 2002 6 15, p. 1).

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

nedarant poveikio nacionalinės teisės ir (arba) dvišalių susitarimų nuostatomis, kuriomis numatomas kilmės šalies socialinės apsaugos teisės aktų taikymas. Tačiau dvišaliuose susitarimuose arba nacionalinės teisės aktuose dėl bendrovės viduje perkeliamų asmenų socialinės apsaugos teisių, priimtuose įsigaliojus šiai direktyvai, neturėtų būti numatomos nepalankesnės sąlygos nei taikomos valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, piliečiams. Dėl arba nacionalinės teisės arba tokių susitarimų bendrovės viduje perkeliama asmenys gali būti, pavyzdžiui, suinteresuoti ir toliau priklausyti savo kilmės šalies socialinės apsaugos sistemai, jei jų priklausymo pertraukimas turėtų neigiamą poveikį jų teisėms arba jei jų priklausymas jiems sudarytų dvigubo draudimo išlaidų. Valstybės narės turėtų visada išlaikyti galimybę bendrovės viduje perkeliama asmenims suteikti palankesnes socialinės apsaugos teises. Jokia šios direktyvos nuostata neturėtų būti daromas poveikis maitintojo netekusių asmenų, kurie įgyja teises iš bendrovės viduje perkeliama asmens, teisei gyvenant trečiojoje šalyje gauti maitintojo netekimo pensiją;

- (39) judumo tarp valstybių narių atveju atitinkamai taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010 ⁽¹⁾. Šia direktyva neturėtų būti suteikiama daugiau teisių, nei jau numatyta galiojančiuose Sąjungos socialinės apsaugos srities teisėje trečiųjų šalių piliečiams, kurie susiję su daugiau nei viena valstybe nare;
- (40) kad šia direktyva nustatytos konkrečios taisyklės būtų patrauklesnės ir kad jomis būtų galima užtikrinti visą tikėtiną naudą Sąjungoje plėtojamo verslo konkurencingumui, bendrovės viduje perkeliama trečiųjų šalių piliečiams turėtų būti sudaromos palankios šeimos susijungimo sąlygos valstybėje narėje, kuri išdavė bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą ir tose valstybėse narėse, kurios bendrovės viduje perkeliama asmeniui leidžia būti ir dirbti jų teritorijoje pagal šios direktyvos nuostatas dėl ilgalaikio judumo. Ši teisė iš tiesų pašalintų svarbią kliūtį, su kuria susiduria potencialūs bendrovės viduje perkeliama asmenys, sutikdami su paskyrimu Siekiant išsaugoti šeimos vientisumą, šeimos nariai turėtų turėti galimybę prisijungti prie bendrovės viduje perkeliama asmens kitoje valstybėje narėje, taip pat turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos jiems dalyvauti darbo rinkoje;
- (41) kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos greitam prašymų tvarkymui, valstybės narės turėtų teikti pirmenybę keitimui informacija ir atitinkamų dokumentų siuntimui elektroniniu būdu, nebent atsirastų techninių sunkumų arba dėl esminių interesų turi būti daroma kitaip;
- (42) bylų ir duomenų rinkimas bei siuntimas turėtų būti vykdomas laikantis atitinkamų duomenų apsaugos ir saugumo taisyklių;
- (43) ši direktyva neturėtų būti taikoma trečiųjų šalių piliečiams, teikiantiems prašymą apsigyventi valstybėje narėje kaip tyrėjai, kad vykdytų mokslinių tyrimų projektą, kadangi jiems taikoma Tarybos direktyva 2005/71/EB ⁽²⁾;
- (44) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti specialią priėmimo procedūrą ir patvirtinti atvykimo ir apsigyvenimo sąlygas, skirtas bendrovės viduje perkeliama trečiųjų šalių piliečiams, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties (toliau – ES sutartis) 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (45) šia direktyva gerbiama pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, o pati Sąjunga remiasi Sąjungos ir Europos Tarybos priimtose socialinėse chartijose įtvirtintomis teisėmis;

⁽¹⁾ 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1231/2010, kuriuo išplečiamas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 ir Reglamentas (EB) Nr. 987/2009 taikymas trečiųjų šalių piliečiams, kuriems tie reglamentai dar netaikomi tik dėl jų pilietybės (OL L 344, 2010 12 29, p. 1).

⁽²⁾ 2005 m. spalio 12 d. Tarybos direktyva 2005/71/EB dėl konkrečios įleidimo trečiųjų šalių piliečiams atvykti mokslinių tyrimų tikslais tvarkos (OL L 289, 2005 11 3, p. 15).

- (46) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų ⁽¹⁾ valstybės narės pagrįstais atvejais išpareigojo prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (47) pagal Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėto prie ES sutarties ir SESV, 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui šios valstybės narės nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra joms privaloma ar taikoma;
- (48) pagal Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos, pridėto prie ES sutarties ir SESV, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šią direktyvą, ir ji nėra jai privaloma ar taikoma,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatoma:

- a) trečiųjų šalių piliečių ir jų šeimos narių atvykimo ir apsigyvenimo valstybių narių teritorijoje perkėlimo bendrovės viduje pagrindu ilgesniam nei 90 dienų laikotarpiui sąlygos ir teisės;
- b) a punkte nurodytos trečiųjų šalių piliečių atvykimo ir apsigyvenimo kitose valstybėse narėse nei valstybė narė, kuri pirma, remdamasi šia direktyva, išduoda trečiosios šalies piliečiui bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, sąlygos ir teisės.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma bendrovės viduje perkeliams vadovams, specialistams arba darbuotojams-stažuotojams, kurie yra trečiųjų šalių piliečiai, kurie prašymo teikimo metu gyvena ne valstybės narės teritorijoje ir pateikia prašymą priimti į valstybės narės teritoriją arba kurie buvo priimti į valstybės narės teritoriją šioje direktyvoje nustatytomis sąlygomis.
2. Ši direktyva netaikoma trečiųjų šalių piliečiams, kurie:
- a) prašo suteikti teisę apsigyventi valstybėje narėje kaip tyrėjai, kaip apibrėžta Direktyvoje 2005/71/EB, kad galėtų vykdyti mokslinių tyrimų projektą;
- b) pagal Sąjungos bei jos valstybių narių ir trečiųjų šalių susitarimus naudojami tokiomis pačiomis laisvo judėjimo teisėmis kaip ir Sąjungos piliečiai arba kurie yra įdarbinti įmonėje, įsteigtoje tose trečiojoiose šalyse;

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- c) yra komandiruoti pagal Direktyvą 96/71/EB;
 - d) vykdo veiklą kaip savarankiškai dirbantys darbuotojai;
 - e) įdarbinimo agentūros, laikino įdarbinimo agentūros arba kitos įmonės, kurios verčiasi aprūpinimu darbuotojais, paskyrė dirbti prižiūrimiems ir vadovaujamiems kitos įmonės;
 - f) priimti kaip dieninių studijų studentai arba kuriems organizuotas trumpalaikis prižiūrimas praktinis mokymas, kuris yra jų studijų dalis.
3. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių teisei trečiųjų šalių piliečiams, kuriems ši direktyva netaikoma, bet kokio įdarbinimo tikslu išduoti ne bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, kuriam taikoma ši direktyva, o leidimus gyventi.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- a) trečiosios šalies pilietis – asmuo, kuris nėra Sąjungos pilietis, kaip apibrėžta SESV 20 straipsnio 1 dalyje;
- b) perkėlimas bendrovės viduje – trečiosios šalies piliečio, kuris prašymo perkelti bendrovės viduje teikimo metu gyvena ne valstybių narių teritorijoje, laikinas komandiravimas darbo arba mokymo tikslais iš įmonės, kuri įsteigta už valstybės narės teritorijos ribų ir su kuria trečiosios šalies pilietį prieš perkėlimą ir perkėlimo metu sieja darbo sutartis, į tai įmonei arba tai pačiai įmonių grupei priklausančių subjektą, kuris įsteigtas toje valstybėje narėje, ir, atitinkamais atvejais, jo judėjimas tarp priimančiųjų subjektų, įsteigtų vienoje ar keliose antrosiose valstybėse narėse;
- c) bendrovės viduje perkeliama asmuo – trečiosios šalies pilietis, kuris pateikiant prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą gyvena ne valstybių narių teritorijoje ir kuris yra perkeliama bendrovės viduje;
- d) priimančysis subjektas – valstybės narės teritorijoje pagal nacionalinę teisę įsteigtas subjektas, nepaisant jo teisinės formos, į kurį perkeliama bendrovės viduje perkeliama asmuo;
- e) vadovas – asmuo, einantis vyresniojo pareigūno pareigas, kuris visų pirma vadovauja priimančiojo subjekto valdymui, jo veiklą bendrai prižiūrint arba veiklos gaires teikiant iš esmės direktorių valdybai, įmonės akcininkams arba jiems lygiaverčiam subjektui; tos pareigos apima: vadovavimą priimančiajam subjektui arba priimančiojo subjekto departamentui ar skyriui; kitų prižiūrinčių darbuotojų, specialistų arba vadovaujančių darbuotojų darbo kontrolę; įgaliojimus rekomenduoti samdyti, atleisti darbuotojus arba atlikti kitus su personalo valdymo veiksmus;
- f) specialistas – asmuo, dirbantis įmonių grupėje ir turintis priimančiajam subjektui būtinų jo veiklos sričių, metodų arba valdymo specialiųjų žinių. Vertinant tokias žinias, atsižvelgiama ne tik į žinias, kurios yra konkrečiai susijusios su priimančiuoju subjektu, bet ir į tai, ar asmuo turi aukštą kvalifikaciją, įskaitant atitinkamą profesinę patirtį, susijusią su specifinių techninių žinių reikalaujančia darbo ar veiklos rūšimi, įskaitant galimą priklausymą akredituotai profesijai;
- g) darbuotojas–stažuotojas – universitetinį išsilavinimą turintis asmuo, kuris yra perkeliama į priimančiąjį subjektą karjeros plėtojimo tikslais arba kad įgytų žinių apie verslo metodus ar būdus ir kuriam perkėlimo metu mokamas atlyginimas;
- h) šeimos nariai – trečiųjų šalių piliečiai, nurodyti Tarybos direktyvos 2003/86/EB ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalyje;
- i) bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas – leidimas su santrumpa „ICT“, kuriuo jo turėtojai suteikiama teisė gyventi ir dirbti pirmosios valstybės narės teritorijoje, ir jei taikoma, antrųjų valstybių narių teritorijoje, laikantis šios direktyvos sąlygų;

⁽¹⁾ 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyva 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą (OL L 251, 2003 10 3, p. 12).

- j) ilgalaikio judumo leidimas – leidimas su žyma „mobile ICT“, kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo turėtoji suteikiama teisė gyventi ir dirbti antrosios valstybės narės teritorijoje laikantis šios direktyvos sąlygų;
- k) viena prašymų pateikimo procedūra – procedūra, pagal kurią, remiantis vienu prašymu išduoti leidimą trečiosios šalies piliečiui apsigyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje, priimamas sprendimas dėl to prašymo;
- l) įmonių grupė – dvi arba daugiau įmonių, pagal nacionalinę teisę pripažįstamų susijusiomis taip: viena įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai valdo didžiąją dalį kitos įmonės pasirašytojo kapitalo, kontroliuoja didžiąją dalį balsų, susijusių su tos įmonės išleistuoju kapitalu, gali paskirti daugiau kaip pusę tos įmonės administracinio, valdymo ar priežiūros organo narių, arba įmonės vienodu pagrindu valdo patronuojančioji įmonė;
- m) pirmoji valstybė narė – valstybė narė, kuri pirma trečiosios šalies piliečiui išduoda bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą;
- n) antroji valstybė narė – ne pirmoji valstybė narė, kurioje bendrovės viduje perkeliamas asmuo ketina pasinaudoti ar naudojasi judumo teise, kaip apibrėžta šioje direktyvoje;
- o) reglamentuojamoji profesija – Direktyvos 2005/36/EB 3 straipsnio 1 dalies a punkte apibrėžta reglamentuojama profesija.

4 straipsnis

Palankesnės nuostatos

1. Ši direktyva taikoma nedarant poveikio palankesnėms nuostatomis, nustatytoms:
 - a) Sąjungos teisėje, įskaitant dvišalius ir daugiašalius susitarimus, sudarytus tarp Sąjungos bei jos valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių;
 - b) dvišaliuose ar daugiašaliuose susitarimuose, sudarytuose tarp vienos ar daugiau valstybių narių ir vienos ar kelių trečiųjų šalių.
2. Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių teisei priimti arba toliau taikyti palankesnes nuostatas trečiosios šalies piliečiams, kuriems ji yra taikoma, kiek tai susiję su 3 straipsnio h punktu ir 15, 18 ir 19 straipsniais.

II SKYRIUS

PRIĖMIMO SĄLYGOS

5 straipsnis

Priėmimo kriterijai

1. Nedarant poveikio 11 straipsnio 1 daliai, trečiosios šalies pilietis, teikiantis prašymą jį priimti pagal šios direktyvos sąlygas, arba priimančysis subjektas:
 - a) pateikia įrodymų, kad priimančysis subjektas ir trečiojoje šalyje įsteigta įmonė priklauso tai pačiai įmonei arba įmonių grupei;
 - b) pateikia įrodymų, kad dirbo toje pačioje įmonėje ar įmonių grupėje bent tris–dvylika mėnesių be pertraukos iki pat perkėlimo bendrovės viduje dienos vadovų ir specialistų atveju ir bent tris–šešis mėnesius be pertraukos darbuotojų-stažuotojų atveju;
 - c) pateikia darbo sutartį ir, jei reikia, darbdavio paskyrimo raštą, kuriame pateikiama:
 - i) pateikiami duomenys apie perkėlimo trukmę ir priimančiojo subjekto arba priimančiųjų subjektų vietą;
 - ii) pateikiama įrodymų, kad trečiosios šalies pilietis eis priimančiojo subjekto arba priimančiųjų subjektų atitinkamoje valstybėje narėje vadovo arba specialisto pareigas arba bus darbuotojas-stažuotojas;

- iii) nurodomas perkėlimo bendrovės viduje metu paskirtas atlyginimas ir kitos įdarbinimo sąlygos;
 - iv) pateikiama įrodymų, kad pasibaigus perkėlimui bendrovės viduje trečiosios šalies pilietis galės būti perkeltas atgal į tai įmonei ar įmonių grupei priklausančią trečiojoje šalyje įsteigtą subjektą;
 - d) pateikia įrodymų, kad trečiosios šalies pilietis turi profesinę kvalifikaciją ir patirties, kurių reikia priimančiajam subjektui, į kurį jis bus perkeltas kaip vadovas ar specialistas, o darbuotojo-stažuotojo atveju – reikalingą universitetinį išsilavinimą;
 - e) jei taikytina, pateikia dokumentus, patvirtinančius, kad trečiosios šalies pilietis atitinka sąlygas, nustatytas atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje Sąjungos piliečiams, kad jie galėtų verstis reglamentuojamąja profesija, su kuria susijęs prašymas;
 - f) pateikia galiojantį trečiosios šalies piliečio kelionės dokumentą, kaip nustatyta nacionalinėje teisėje, ir prireikęs prašymą išduoti vizą arba pateikia vizą; valstybės narės gali reikalauti, kad kelionės dokumento galiojimo laikas apimtų bent bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpį;
 - g) nedarant poveikio galiojantiems dvišaliams susitarimams, pateikia įrodymų, kad asmuo turi sveikatos draudimą arba, jei tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, yra kreipęsis dėl sveikatos draudimo, dengiančio visą riziką, kurią paprastai dengia atitinkamos valstybės narės piliečių draudimas, tais laikotarpiais, kai nenumatytas toks draudimas ir atitinkama teisė gauti išmokas, siejami su darbu toje valstybėje narėje arba teikiami dėl to, kad dirbama atitinkamoje valstybėje narėje.
2. Valstybės narės gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo pateiktų 1 dalies a, c, d, e ir g punktuose išvardytus dokumentus oficialia valstybės narės kalba.
3. Valstybės narės gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo ne vėliau kaip bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo išdavimo dieną nurodytą atitinkamo trečiosios šalies piliečio adresą valstybės narės teritorijoje.
4. Valstybės narės reikalauja, kad:
- a) kiek tai susiję su įdarbinimo sąlygomis, išskyrus atlyginimą, perkeltant bendrovės viduje būtų laikomasi visų sąlygų, nustatytų įstatymuose ir kituose teisės aktuose ir (arba) visuotinai taikomuose kolektyviniuose susitarimuose, taikytinuose panašiomis aplinkybėmis komandiruojamiems darbuotojams atitinkamose profesinėse srityse;
- Jei visuotinai taikomų kolektyvinių susitarimų deklaratavimo sistemos nėra, valstybės narės gali remtis kolektyviniais susitarimais, kurie paprastai taikomi visoms panašioms atitinkamos profesinės ar pramonės šakos įmonėms geografinėje vietovėje, ir (arba) kolektyviniais susitarimais, kuriuos nacionaliniu lygiu sudarė didžiausios darbdavių ir darbuotojų organizacijos ir kurie taikomi visoje jų šalies teritorijoje;
- b) atlyginimas, kuris trečiosios šalies piliečiui skiriamas viso perkėlimo bendrovės viduje laikotarpiu, nebūtų mažiau patrauklus nei atitinkamos valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, panašias pareigas einantiems piliečiams skiriamas atlyginimas pagal valstybėje narėje, kurioje įsteigtas priimančysis subjektas, taikytinus įstatymus, kolektyvinius susitarimus arba praktiką.
5. Remdamosi pagal 1 dalį pateiktais dokumentais, valstybės narės gali reikalauti, kad bendrovės viduje perkeliama asmuo savo buvimo laikotarpiu turėtų pakankamai išteklų, kad galėtų išlaikyti save ir savo šeimos narius, nesinaudodamas valstybių narių socialinės paramos sistemomis.
6. Gali būti reikalaujama, kad trečiosios šalies pilietis, teikiantis prašymą priimti jį darbuotoju-stažuotoju, be 1 dalyje reikalaujamų įrodymų pateiktų stažuotės susitarimą, susijusį su pasirengimu jo būsimoms pareigoms įmonėje ar įmonių grupėje, įskaitant stažuotės programos aprašą, kuris įrodytų, kad buvimo tikslas – apmokyti darbuotoją-stažuotoją karjeros plėtojimo tikslais arba kad jis įgytų žinių apie verslo metodus ar būdus, jos trukmę ir sąlygas, kuriomis programos metu bus prižiūrima darbuotojo-stažuotojo veikla.
7. Prašymą teikiantis asmuo atitinkamos valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms praneša apie bet kokią prašymo nagrinėjimo procedūros metu įvykusį pasikeitimą, darantį poveikį šiame straipsnyje nustatytiems priėmimo kriterijams.

8. Trečiųjų šalių piliečiai, kurie, kaip manoma, gali kelti grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, šios direktyvos tikslais nepriimami.

6 straipsnis

Priimamų asmenų skaičius

Šia direktyva nedaromas poveikis valstybių narių teisei nustatyti trečiųjų šalių piliečių priėmimo apimtį pagal SESV 79 straipsnio 5 dalį. Tuo remiantis prašymas išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą gali būti laikomas nepriimtiniu arba būti atmestas.

7 straipsnis

Atmetimo pagrindai

1. Valstybės narės atmeta prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu nesilaikoma 5 straipsnio;
 - b) jeigu pateikti dokumentai buvo įgyti apgaule, arba suklastoti arba padirbti;
 - c) jeigu pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas buvo palengvinti bendrovės viduje perkeliama asmenų atvykimą;
 - d) jeigu yra pasiekta 12 straipsnio 1 dalyje nustatyta maksimali buvimo trukmė.
2. Valstybės narės prireikus atmeta prašymą, jei darbdaviui arba priimančiajam subjektui pagal nacionalinę teisę yra taikytos sankcijos dėl nedeklaruojamo darbo ir (arba) neteisėto įdarbinimo.
3. Valstybės narės gali atmesti prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jei darbdavys arba priimančysis subjektas neįvykdė savo teisinių įsipareigojimų socialinės apsaugos, mokesčių, darbo teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - b) jei pagal nacionalinius nemokumo įstatymus darbdavio arba priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - c) jei bendrovės viduje perkeliama asmens laikinu buvimu siekiama arba jo poveikis yra kliudyti darbuotojų ir vadovybės ginčui ar deryboms arba daryti kitokią poveikį jo rezultatams.
4. Valstybės narės gali atmesti prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą 12 straipsnio 2 dalyje nurodytu pagrindu.
5. Nedarant poveikio 1 daliai, bet kuriuo sprendimu atmesti prašymą atsižvelgiama į konkrečias atvejo aplinkybes ir laikomasi proporcingumo principo.

8 straipsnis

Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo panaikinimas arba galiojimo nepratęsimas

1. Valstybės narės panaikina bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu jis buvo įgytas apgaule, suklastotas arba padirbtas;
 - b) jeigu bendrovės viduje perkeliama asmuo gyvena atitinkamoje valstybėje narėje kitais tikslais, nei jam išduotas leidimas gyventi;
 - c) jeigu pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas buvo palengvinti bendrovės viduje perkeliama asmenų atvykimą.

2. Valstybės narės prareikus panaikina bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, jei darbdaviui arba priimančiajam subjektui pagal nacionalinę teisę yra taikytos sankcijos dėl nedeklaruojamo darbo ir (arba) neteisėto įdarbinimo.
3. Valstybės narės atsisako pratęsti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu jis buvo gautas apgaule, suklastotas arba padirbtas;
 - b) jeigu bendrovės viduje perkeliama asmuo gyvena atitinkamoje valstybėje narėje kitais tikslais, nei jam išduotas leidimas gyventi;
 - c) jeigu pagrindinis priimančiojo subjekto įsteigimo tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas bendrovės viduje perkeliama asmenų atvykimui;
 - d) buvo pasiekta maksimali buvimo trukmė, nustatyta 12 straipsnio 1 dalyje.
4. Valstybės narės prareikus atsisako pratęsti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimą, jei darbdaviui arba priimančiajam subjektui buvo taikytos sankcijos pagal nacionalinę teisę dėl nedeklaruojamo darbo ir (arba) neteisėto įdarbinimo.
5. Valstybės narės gali panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą bet kuriuo iš šių atvejų:
 - a) jeigu nesilaikoma arba nebesilaikoma 5 straipsnio;
 - b) jeigu darbdavys arba priimančysis subjektas neįvykdė savo teisinių įsipareigojimų socialinės apsaugos, mokesčių, darbo teisių ar darbo sąlygų srityse;
 - c) jeigu pagal nacionalinius bankroto įstatymus darbdavio arba priimančiojo subjekto įmonė yra likviduojama ar buvo likviduota arba jeigu nevykdoma jokia ekonominė veikla;
 - d) jeigu bendrovės viduje perkeliama asmuo nesilaikė 21 ir 22 straipsniuose išdėstytų judumo taisyklių.
6. Nedarant poveikio 1 arba 3 dalims, sprendimu panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą atsižvelgiama į konkrečias aplinkybes tuo atveju ir laikomasi proporcingumo principo.

9 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės gali priimančiąjį subjektą laikyti atsakingu už šioje direktyvoje nustatytą priėmimo, buvimo ir judumo sąlygų nesilaikymą.
2. Atitinkama valstybė narė numato sankcijas, jei priimančysis subjektas yra laikomas atsakingu pagal 1 dalį. Tos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.
3. Valstybės narės numato priemones užkirsti kelią galimam piktnaudžiavimui ir taikyti sankcijas už šios direktyvos pažeidimus. Priemonės apima stebėseną, vertinimą ir atitinkamais atvejais tikrinimą pagal nacionalinę teisę arba administracinę praktiką.

III SKYRIUS

PROCEDŪRA IR LEIDIMAS

10 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija

1. Valstybės narės prašymą teikiantiems asmenims sudaro sąlygas lengvai susipažinti su informacija apie visus įrodomuosius dokumentus, kuriuos reikia pateikti su prašymu, ir su informacija apie atvykimą ir apsigyvenimą, įskaitant bendrovės viduje perkeliama asmens ir jo/jos šeimos narių teises, pareigas ir procedūrines apsaugos priemones. Valstybės narės taip pat sudaro sąlygas lengvai susipažinti su informacija apie trumpalaikiam judumui taikomą 21 straipsnio 2 dalyje nurodytą procedūrą ir ilgalaikiam judumui taikomą 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą procedūrą.

2. Atitinkamos valstybės narės suteikia priimančiajam subjektui galimybę susipažinti su informacija apie valstybių narių teisę nustatyti sankcijas pagal 9 ir 23 straipsnius.

11 straipsnis

Prašymai dėl bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo ar dėl ilgalaikio judumo leidimo

1. Valstybės narės nusprendžia, ar prašymą turi pateikti trečiosios šalies pilietis ar priimančysis subjektas. Valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad prašymą gali pateikti bet kuris iš jų.
2. Prašymas dėl bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo teikiamas, kai trečiosios šalies pilietis gyvena ne tos valstybės narės, į kurią prašoma jį priimti, teritorijoje.
3. Prašymas dėl bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo teikiamas valstybės narės, kurioje būnama pirmiausia, valdžios institucijoms. Kai pirmas buvimo laikotarpis nėra ilgiausias, prašymas teikiamas valstybės narės, kurioje perkeliama laikotarpį ketinama būti ilgiausiai, valdžios institucijoms.
4. Valstybės narės paskiria valdžios institucijas, kurios yra kompetentingos priimti prašymus ir išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą ar ilgalaikio judumo leidimą.
5. Prašymą teikiantis asmuo turi teisę prašymą pateikti pagal vieną prašymų pateikimo procedūrą.
6. Valstybės narės, vadovaudamosi savo nacionaline teise arba administracine praktika, šiuo tikslu pripažintiems subjektams arba įmonėms ar įmonių grupėms gali nustatyti supaprastintą procedūrą, susijusią su bendrovės viduje perkeliama asmens leidimų, ilgalaikio judumo leidimų, bendrovės viduje perkeliama asmens šeimos nariams suteikiamų leidimų ir vizų išdavimu.

Pripažinimas reguliariai pakartotinai vertinamas.

7. 6 dalyje numatyta supaprastinta procedūra apima bent jau:
 - a) reikalavimo pateikti kai kuriuos 5 straipsnyje ar 22 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytus įrodymus netaikymą prašymą teikiančiam asmeniui;
 - b) pagreitintą priėmimo procedūrą, pagal kurią bendrovės viduje perkeliama asmenų leidimai ir ilgalaikio judumo leidimai išduodami per trumpesnį laiką, nei nustatyta 15 straipsnio 1 dalyje ar 22 straipsnio 2 dalies b punkte; ir (arba)
 - c) paprastesnę ir (arba) pagreitintą procedūrą, susijusią su reikalingų vizų išdavimu.
8. Pagal 6 dalį pripažinti subjektai arba įmonių grupės nedelsdami ir bet kuriuo atveju per 30 dienų laikotarpį praneša atitinkamai valdžios institucijai apie visus pokyčius, darančius poveikį pripažinimo sąlygoms.
9. Jeigu atitinkamai valdžios institucijai nepranešama, valstybės narės už tai numato atitinkamas sankcijas, įskaitant pripažinimo atšaukimą.

12 straipsnis

Perkėlimo bendrovės viduje trukmė

1. Perkėlimo bendrovės viduje maksimali trukmė yra treji metai vadovų ir specialistų atveju ir vieneri metai darbuotojų-stažuotojų atveju; pasibaigus šiam laikotarpiui jie išvyksta iš valstybių narių teritorijos, nebent pagal Sąjungos ar nacionalinę teisę jie kitu pagrindu gautų leidimą gyventi.

2. Nedarydamos poveikio savo išpareigojimams pagal tarptautinius susitarimus, valstybės narės gali reikalauti, kad nuo 1 dalyje nurodytos maksimalios perkėlimo trukmės pabaigos iki kito prašymo dėl to paties trečiosios šalies piliečio pateikimo toje pačioje valstybėje narėje šios direktyvos tikslais praeitų ne ilgesnis nei šešių mėnesių laikotarpis.

13 straipsnis

Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas

1. Bendrovės viduje perkeliama asmenims, kurie atitinka 5 straipsnyje nustatytus priėmimo kriterijus ir dėl kurių kompetentingos valdžios institucijos priėmė teigiamą sprendimą, išduodamas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas.
2. Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas galioja mažiausiai vienerius metus arba perkėlimo į atitinkamos valstybės narės teritoriją laikotarpį (pasirenkamas trumpesnis iš šių laikotarpių) ir jo galiojimas gali būti pratęstas ilgiausiai iki trejų metų vadovų ir specialistų atveju ir iki vienerių metų darbuotojų-stažuotojų atveju.
3. Valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos išduoda bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą naudodamos Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 nustatytą vienodą formą.
4. Skiltyje „leidimo rūšis“ pagal Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 priedo a punkto 6.4 papunktį valstybės narės įrašo „ICT“.

Valstybės narės taip pat gali pridėti nuorodą savo valstybine (-ėmis) kalba (-omis).

5. Valstybės narės neišduoda jokių papildomų leidimų, visų pirma jokios rūšies darbo leidimų.
6. Valstybės narės gali nurodyti papildomą informaciją, susijusią su trečiosios šalies piliečio perkėlimo bendrovės viduje laikotarpiu vykdoma darbine veikla, spausdinto dokumento formoje ir (arba) saugoti tokius duomenis elektronine forma, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 1030/2002 4 straipsnyje ir jo priedo a punkto 16 papunktyje.
7. Atitinkama valstybė narė trečiosios šalies piliečiams, kurių prašymai dėl priėmimo buvo patenkinti, suteikia visas galimybes gauti reikalingą vizą.

14 straipsnis

Pokyčiai, darantys poveikį priėmimo sąlygoms buvimo laikotarpiu

Prašymą pateikęs asmuo atitinkamos valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms praneša apie bet kokią buvimo laikotarpiu įvykusį pokytį, darantį poveikį 5 straipsnyje nustatytoms priėmimo sąlygoms.

15 straipsnis

Procedūrinės apsaugos priemonės

1. Kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo datos atitinkamos valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos priima sprendimą dėl prašymo išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą arba pratęsti jo galiojimą ir raštu, laikydamosi pranešimo procedūrą pagal nacionalinę teisę, apie sprendimą praneša prašymą pateikusiam asmeniui.

2. Jei su prašymu pateikta patvirtinama informacija arba dokumentai yra neišsamūs, kompetentingos valdžios institucijos per pagrįstą laikotarpį praneša prašymą pateikusiam asmeniui, kokia papildoma informacija reikalinga, ir nustato pagrįstą terminą tokiai informacijai pateikti. 1 dalyje nurodytas laikotarpis sustabdomas iki tol, kol kompetentingos valdžios institucijos gaus reikiamą papildomą informaciją.
3. Sprendimo, kuriuo prašymas skelbiamas nepriimtinu ar kuriuo toks prašymas atmetamas arba atsisakoma pratęsti tokio leidimo galiojimą, motyvai raštu išdėstomi prašymą pateikusiam asmeniui. Sprendimo panaikinti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą motyvai raštu išdėstomi bendrovės viduje perkeliama asmeniui ir priimančiajam subjektui.
4. Visus sprendimus, kuriais prašymas išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą skelbiamas nepriimtinu ar kuriais toks prašymas atmetamas, atsisakoma pratęsti jo galiojimą arba jis panaikinamas, galima apskųsti atitinkamos valstybės narės teisme pagal nacionalinę teisę. Rašytiniame pranešime nurodomas teismas arba administracinė valdžios institucija, kuriai gali būti pateiktas apeliacinis skundas, ir apeliacinio skundo pateikimo terminas.
5. Per 12 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį prašymą teikiančiam asmeniui leidžiama pateikti prašymą dėl galiojimo pratęsimo nepasibaigus bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpiui. Prašymui dėl galiojimo pratęsimo pateikti valstybės narės gali nustatyti maksimalų 90 dienų iki bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo pabaigos terminą.
6. Jei bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo terminas baigiasi procedūros dėl leidimo galiojimo pratęsimo metu, valstybės narės leidžia bendrovės viduje perkeliama asmeniui toliau būti jų teritorijoje iki tol, kol kompetentingos valdžios institucijos priims sprendimą dėl prašymo. Tokiu atveju jos gali išduoti, jei to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, nacionalinius laikinus leidimus gyventi arba lygiaverčius leidimus.

16 straipsnis

Mokesčiai

Valstybės narės gali reikalauti sumokėti mokesčių už prašymų tvarkymą pagal šią direktyvą. Tokie mokesčiai neturi būti neproporcingi ar pernelyg dideli.

IV SKYRIUS

TEISĖS

17 straipsnis

Teisės, suteikiamos bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo pagrindu

Bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpiu jo turėtojas turi bent šias teises:

- teisę atvykti į pirmosios valstybės narės teritoriją ir joje būti;
- teisę laisvai patekti į visą pirmosios valstybės narės teritoriją, laikantis jos nacionalinės teisės;
- teisę užsiimti konkrečia darbine veikla, kuria leidžiama užsiimti pagal leidimą, laikantis nacionalinės teisės bet kuriame priimančiajame subjekte, priklausančiame įmonei ar įmonių grupei pirmojoje valstybėje narėje.

Šio straipsnio pirmos pastraipos a–c punktuose nurodytos teisėmis antrojoje valstybėje narėje naudojamosi laikantis 20 straipsnio.

18 straipsnis

Teisė į vienodas sąlygas

- Neatsižvelgiant į darbo santykiams taikytiną teisę ir nedarant poveikio 5 straipsnio 4 dalies b punktui, bendrovės viduje perkeliama asmenims, priimtiems pagal šią direktyvą, valstybėje narėje, kurioje vykdomas darbas, taikomos bent jau tokios sąlygos, kokios užtikrinamos asmenims, kuriems taikoma Direktyva 96/71/EB; šios sąlygos – tai darbo sutarties sąlygos pagal Direktyvos 96/71/EB 3 straipsnį.

2. Bendrovės viduje perkeliams asmenims ir valstybės narės, kurioje vykdomas darbas, piliečiams taikomos vienodos sąlygos, kiek tai susiję su:

- a) asociacijų laisve ir laisve jungtis į sąjungas bei stoti į darbuotojams ar darbdaviams atstovaujančias organizacijas ar į bet kurias kitas organizacijas, kurių nariai yra konkrečios profesijos atstovai, įskaitant teisę naudotis visomis tokių organizacijų teikiama teisėmis ir privilegijomis, nedarant poveikio nacionalinėms nuostatomis dėl viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo;
- b) diplomų, pažymėjimų ir kitų profesinės kvalifikacijos dokumentų pripažinimu pagal atitinkamą nacionalinę procedūrą;
- c) nacionalinės teisės aktų nuostatomis, susijusiomis su socialinės apsaugos sritimis, apibrėžtomis Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje, nebent pagal dvišalius susitarimus arba valstybės narės, kurioje atliekamas darbas, nacionalinę teisę taikoma kilmės šalies teisė, užtikrinant, kad bendrovės viduje perkeliama asmeniui būtų taikomi vienos iš šių šalių socialinės apsaugos teisės aktai. Judumo ES viduje atveju ir nedarant poveikio dvišaliams susitarimams, kuriais užtikrinama, kad bendrovės viduje perkeliama asmeniui yra taikoma kilmės šalies teisė, atitinkamai taikomas Reglamentas (EB) Nr. 1231/2010;
- d) nedarant poveikio Reglamentui (EB) Nr. 1231/2010 ir dvišaliams susitarimams, įstatymų nustatytų pensijų (senatvės, invalidumo pensijų ir išmokų mirties atveju), apskaičiuotų atsižvelgiant į bendrovės viduje perkeltų asmenų ankstesnį darbą ir įgytų bendrovės viduje perkeliams asmenims persikėlus į trečiąją šalį, arba tokių pensijų maitintojo, tokių bendrovės viduje perkeltų asmenų, netekusiems asmenims, gyvenantiems trečiojoje šalyje, kurių teisės kyla dėl tokių bendrovės viduje perkeltų asmenų, mokėjimu pagal teisės aktus, išdėstytus Reglamento (EB) Nr. 883/2004 3 straipsnyje, ir tomis pačiomis sąlygomis ir tokio paties dydžio, kaip ir atitinkamos valstybės narės piliečiams, kai jie persikelia į trečiąją šalį, mokėjimu;
- e) galimybe naudotis prekėmis bei paslaugomis ir visuomenei prieinamų prekių bei paslaugų pasiūla, išskyrus nacionalinėje teisėje numatytas apsirūpinimo būstu procedūras, nedarant poveikio laisvei sudaryti sutartis pagal Sąjungos ir nacionalinę teisę, ir viešųjų įdarbinimo tarnybų teikiamas paslaugas.

Dvišaliai susitarimai ir šioje dalyje minima nacionalinė teisė aktai yra laikomi tarptautiniais susitarimais ar valstybių narių nuostatomis taip, kaip tai apibrėžta 4 straipsnyje.

3. Nedarant poveikio Reglamentui (ES) Nr. 1231/2010, valstybės narės gali nuspręsti, kad 2 dalies c punktas išmokų šeimai atžvilgiu netaikomas bendrovės viduje perkeliams asmenims, kuriems buvo išduotas leidimas gyventi ir dirbti valstybės narės teritorijoje ne ilgesniam kaip devynių mėnesių laikotarpiui.

4. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis valstybių narių teisei panaikinti leidimą arba atsisakyti pratęsti jo galiojimą pagal 8 straipsnį.

19 straipsnis

Šeimos nariai

1. Pirmojoje valstybėje narėje ir antrosiose valstybėse narėse, kurios bendrovės viduje perkeliama asmeniui leidžia būti ir dirbti jų teritorijoje vadovaujantis šios direktyvos 22 straipsniu, taikoma Direktyva 2003/86/EB, laikantis šiame straipsnyje nustatytų leidžiančių nukrypti nuostatų.

2. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 3 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio, leidimui šeimos susijungimo pagrindu valstybėse narėse neturi būti taikomas reikalavimas, kad tų valstybių narių pagal šią direktyvą išduoto leidimo turėtojas turėtų pagrįstas perspektyvas gauti teisę nuolat gyventi toje šalyje ir būtų išgyvenęs joje tam tikrą minimalų laikotarpį.

3. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 4 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos ir 7 straipsnio 2 dalies, jose nurodytos integracijos priemonės gali būti valstybių narių taikomos tik tada, kai atitinkamiems asmenims jau buvo išduotas leidimas šeimos susijungimo pagrindu.

4. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 5 straipsnio 4 dalies pirmos pastraipos, jei įvykdytos šeimos susijungimui taikomos sąlygos, leidimus gyventi šeimos nariams valstybė narė suteikia per 90 dienų nuo išsamaus prašymo pateikimo dienos. Valstybės narės kompetentinga valdžios institucija prašymus išduoti leidimą gyventi bendrovės viduje perkeliama asmens šeimos nariams nagrinėja tuo pačiu metu kaip ir prašymą išduoti bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą.

arba ilgalaikio judumo leidimą tais atvejais, jei prašymas išduoti leidimą gyventi bendrovės viduje perkeliama asmens šeimos nariams pateiktas tuo pačiu metu. Atitinkamai taikomos 15 straipsnyje nustatytos procedūrinės apsaugos priemonės.

5. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 13 straipsnio 2 dalies, šeimos narių leidimų gyventi valstybėje narėje galiojimas paprastai baigiasi tą pačią dieną, kaip ir tos valstybės narės išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas arba ilgalaikio judumo leidimas.

6. Nukrypstant nuo Direktyvos 2003/86/EB 14 straipsnio 2 dalies ir nedarant poveikio pirmenybės Sąjungos piliečiams principui, kaip išdėstyta atitinkamose atitinkamų stojimo aktų nuostatose, bendrovės viduje perkeliama asmens, kuriam suteiktas leidimas šeimos susijungimo pagrindu, šeimos nariai turi teisę įsidarbinti ir dirbti kaip savarankiškai dirbantys asmenys šeimos nariui leidimą gyventi išdavusios valstybės narės teritorijoje.

V SKYRIUS

JUDUMAS ES VIDUJE

20 straipsnis

Judumas

Trečiųjų šalių piliečiai, turintys galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, to leidimo bei galiojančio kelionės dokumento pagrindu ir laikydamiesi 21 ir 22 straipsniuose išdėstytų sąlygų bei pagal 23 straipsnio nuostatas, gali atvykti į vieną ar kelias antrąsias valstybes nares, jose būti ir dirbti.

21 straipsnis

Trumpalaikis judumas

1. Trečiųjų šalių piliečiai, turintys galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, turi teisę ne ilgiau nei 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį, skaičiuojamą kiekvienai valstybei narei, būti bet kurioje antrojoje valstybėje narėje ir dirbti bet kuriame kitame pastarojoje įsteigta subjekte, priklausančiame tai pačiai įmonei ar įmonių grupei, laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad pirmojoje valstybėje narėje esantis priimančysis subjektas pirmajai valstybei narei ir antrajai valstybei narei praneštų apie bendrovės viduje perkeliama asmens ketinimą dirbti antrojoje valstybėje narėje įsteigta subjekte.

Tokiais atvejais antroji valstybė narė leidžia, kad pranešimas būtų teikiamas arba:

- a) prašymo teikimo pirmojoje valstybėje narėje metu, jei tame etape judumas į antrąją valstybę narę jau yra numatytas; arba
 - b) bendrovės viduje perkeliama asmenį jau priėmus į pirmąją valstybę narę, vos tik sužinoma apie tai, kad numatomas judumas į antrąją valstybę narę.
3. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad su pranešimu būtų perduoti šie dokumentai ir informacija:
- a) įrodymai, kad antrojoje valstybėje narėje esantis priimančysis subjektas ir trečiojoje šalyje įsteigta įmonė priklauso tai pačiai įmonei arba įmonių grupei;
 - b) darbo sutartis ir prireikus paskyrimo raštas, kurie buvo perduoti pirmajai valstybei narei pagal 5 straipsnio 1 dalies c punktą;

- c) jei taikytina, dokumentai, patvirtinantys, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo atitinka atitinkamos valstybės narės nacionalinėje teisėje nustatytas sąlygas, keliamas Sąjungos piliečiams, kad jie galėtų verstis reglamentuojamąja profesija, su kuria susijęs prašymas;
- d) galiojantis kelionės dokumentas, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies f punkte, ir
- e) numatoma judumo trukmė ir datos, jei to nebuvo nurodyta pirmiau minėtuose dokumentuose.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tie dokumentai ir ta informacija būtų pateikti tos valstybės narės oficialia kalba.

4. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies a punkto ir jei antroji valstybė narė nepareišė pirmajai valstybei narei jokių prieštaravimų pagal 6 dalį, bendrovės viduje perkeliamas asmuo gali pasinaudoti judumo į antrąją valstybę narę galimybe bet kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

5. Jei pranešimas pateiktas laikantis 2 dalies b punkto, pradėti naudotis judumo galimybe galima vos tik pateikus pranešimą antrajai valstybei narei arba bet kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimo laikotarpio momentu.

6. Remdamasi 2 dalyje nurodytu pranešimu, antroji valstybė narė gali per 20 dienų nuo pranešimo gavimo paprieštarauti tam, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo pasinaudotų judumo į jos teritoriją galimybe, jei:

- a) nesilaikoma 5 straipsnio 4 dalies b punkte ar šio straipsnio 3 dalies a, c ar d punktuose nustatytų sąlygų;
- b) pateikti dokumentai buvo įgyti apgaule, arba suklastoti, arba padirbti;
- c) pasiekta 12 straipsnio 1 dalyje arba šio straipsnio 1 dalyje nustatyta maksimali buvimo trukmė.

Antrosios valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nedelsdamos informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas ir pirmojoje valstybėje narėje esantį priimančiąjį subjektą apie tai, kad jos prieštarauja judumui.

7. Jei antroji valstybė narė prieštarauja judumui pagal šio straipsnio 6 dalį ir judumo galimybe dar nepasinaudota, tuo perkėlimo bendrovės viduje metu bendrovės viduje perkeliama asmeniui neleidžiama dirbti antrojoje valstybėje narėje. Jeigu judumo galimybe jau pasinaudota, taikomos 23 straipsnio 4 ir 5 dalys.

8. Jei pirmoji valstybė narė pratęsia bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimą neviršydamą 12 straipsnio 1 dalyje nurodytos maksimalios trukmės, pratęsto bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo pagrindu jo turėtoji toliau leidžiama dirbti antrojoje valstybėje narėje, neviršijant šio straipsnio 1 dalyje nustatytos ilgiausios trukmės.

9. Bendrovės viduje perkeliama asmenims, kurie, kaip manoma, kelia grėsmę viešajai tvarkai, visuomenės saugumui ar visuomenės sveikatai, neleidžiama atvykti į antrosios valstybės narės teritoriją ar joje būti.

22 straipsnis

Ilgalaikis judumas

1. Trečiųjų šalių piliečių, turinčių galiojantį pirmosios valstybės narės išduotą bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą ir ketinančių būti bet kurioje antrojoje valstybėje narėje ir dirbti bet kuriame kitame subjekte, įsteigame pastarojoje ir priklausančiuose tai pačiai įmonei ar įmonių grupei, ilgiau nei 90 dienų kiekvienoje tų valstybių narių, atžvilgiu antroji valstybė narė gali nuspręsti:

- a) taikyti 21 straipsnį ir leisti bendrovės viduje perkeliama asmeniui būti ir dirbti jos teritorijoje remdamasi pirmosios valstybės narės išduotu bendrovės viduje perkeliama asmens leidimu ir to leidimo galiojimo laikotarpiu; arba
- b) taikyti 2–7 dalyse numatytą procedūrą.

2. Jei pateiktas prašymas dėl ilgalaikio judumo:
 - a) antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo perduotų kai kuriuos arba visus toliau nurodytus dokumentus, jei antroji valstybė narė juos reikalauja pateikti su pirminiu prašymu:
 - i) įrodymus, kad antrojoje valstybėje narėje esantis priimančysis subjektas ir trečiojoje šalyje įsteigta įmonė priklauso tai pačiai įmonei arba įmonių grupei;
 - ii) darbo sutartį ir prirėkus paskyrimo raštą, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies c punkte;
 - iii) jei taikytina, dokumentus, patvirtinančius, kad trečiosios šalies pilietis atitinka atitinkamos valstybės narės nacionalinės teisės nustatytas sąlygas, keliamas Sąjungos piliečiams, kad jie galėtų verstis reglamentuojamąja profesija, su kuria susijęs prašymas;
 - iv) galiojantį kelionės dokumentą, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies f punkte;
 - v) įrodymus, kad asmuo turi sveikatos draudimą arba, jei tai numatyta nacionalinės teisės aktuose, yra kreipęsis dėl sveikatos draudimo, kaip numatyta 5 straipsnio 1 dalies g punkte.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad prašymą teikiantis asmuo ne vėliau kaip ilgalaikio judumo leidimo išdavimo metu nurodytą atitinkamo bendrovės viduje perkeliama asmens adresą antrosios valstybės narės teritorijoje.

Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad tie dokumentai ir ta informacija būtų pateikti oficialia tos valstybės narės kalba.

- b) antroji valstybė narė priima sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo ir raštu informuoja prašymą pateikusį asmenį apie sprendimą kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 90 dienų nuo dienos, kurią antrosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms buvo pateikti prašymas ir dokumentai, kurių reikalaujama pagal a punktą.
 - c) nereikalaujama, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo išvyktų iš valstybių narių teritorijų tam, kad pateiktų prašymą, ir jam netaikomas vizos reikalavimas.
 - d) bendrovės viduje perkeliama asmeniui leidžiama dirbti antrojoje valstybėje narėje tol, kol kompetentingos valdžios institucijos priims sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo, su sąlyga, kad:
 - i) 21 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis ir pirmosios valstybės narės išduoto bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimas nėra pasibaigę, ir
 - ii) jei to reikalauja antroji valstybė narė, išsamus prašymas antrajai valstybei narei buvo pateiktas bent prieš 20 dienų iki tos dienos, nuo kurios bendrovės viduje perkeliamas asmuo gali pradėti naudotis judumo galimybe;
 - e) prašymas dėl ilgalaikio judumo ir pranešimas dėl trumpalaikio judumo negali būti teikiami tuo pačiu metu. Jei ilgalaikio judumo būtinybė iškyla jau prasidėjus bendrovės viduje perkeliama asmens trumpalaikio judumo laikotarpiui, antroji valstybė narė gali prašyti, kad prašymas dėl ilgalaikio judumo būtų pateiktas bent prieš 20 dienų iki trumpalaikio judumo laikotarpio pabaigos.
3. Valstybės narės gali atmesti prašymą dėl ilgalaikio judumo, jei:
 - a) nesilaikoma šio straipsnio 2 dalies a punkte išdėstytų sąlygų arba netenkinami 5 straipsnio 4 dalyje, 5 straipsnio 5 dalyje arba 5 straipsnio 8 dalyje išdėstyti kriterijai;
 - b) taikomas vienas iš 7 straipsnio 1 dalies b ar d punktuose ar 7 straipsnio 2, 3 ar 4 dalyse nurodytų pagrindų; arba
 - c) bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo galiojimas baigiasi procedūros metu.

4. Tais atvejais, kai antroji valstybė narė priima sprendimą patenkinti prašymą dėl ilgalaikio judumo, kaip nurodyta 2 dalyje, bendrovės viduje perkeliama asmeniui išduodamas ilgalaikio judumo leidimas, kuriuo bendrovės viduje perkeliama asmeniui suteikiama teisė būti ir dirbti jos teritorijoje. Šis leidimas išduodamas naudojant Reglamentu (EB) Nr. 1030/2002 nustatytą vienodą formą. Skiltyje „leidimo rūšis“ pagal Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 priedo a punkto 6.4 papunktį valstybės narės įrašo: „mobile ICT“. Valstybės narės taip pat gali pridėti nuorodą savo valstybine (-ėmis) kalba (-omis).

Valstybės narės gali nurodyti papildomą informaciją, susijusią su bendrovės viduje perkeliama asmens ilgalaikio judumo laikotarpiu vykdoma darbine veikla, spausdinto dokumento forma ir (arba) saugoti tokius duomenis elektronine forma, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1030/2002 4 straipsnyje ir priedo a punkto 16 papunktyje.

5. Leidimo dėl ilgalaikio judumo galiojimo pratęsimas nedaro poveikio 11 straipsnio 3 daliai.

6. Jeigu leidimas dėl ilgalaikio judumo išduodamas, antroji valstybė narė informuoja apie tai pirmosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas.

7. Kai valstybė narė priima sprendimą dėl prašymo dėl ilgalaikio judumo, atitinkamai taikomi 8 straipsnis, 15 straipsnio 2–6 dalys ir 16 straipsnis.

23 straipsnis

Apsaugos priemonės ir sankcijos

1. Tais atvejais, kai bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą išduoda valstybė narė, kuri taiko ne visą Šengeno *acquis*, ir bendrovės viduje perkeliamas asmuo kerta išorės sieną, antroji valstybė narė turi teisę kaip įrodymo, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo juda į antrąją valstybę narę perkėlimo bendrovės viduje tikslu, reikalauti:

- a) pirmojoje valstybėje narėje esančio priimančiojo subjekto pateikto pranešimo pagal 21 straipsnio 2 dalį kopijos arba
- b) antrojoje valstybėje narėje esančio priimančiojo subjekto rašto, kuriame būtų bent jau nurodyta judumo ES viduje trukmė ir antrojoje valstybėje narėje esančio priimančiojo subjekto arba subjektų vieta.

2. Jei pirmoji valstybė narė panaikina bendrovės viduje perkeliama asmens leidimą, ji apie tai nedelsdama informuoja antrosios valstybės narės valdžios institucijas.

3. Antrojoje valstybėje narėje esantis priimantysis subjektas informuoja antrosios valstybės narės kompetentingas valdžios institucijas apie visus pokyčius, darančius poveikį sąlygoms, kuriomis remiantis buvo leista pasinaudoti judumo galimybe.

4. Antroji valstybė narė gali reikalauti, kad bendrovės viduje perkeliamas asmuo nedelsdamas nutrauktų visą darbinę veiklą ir išvyktų iš jos teritorijos, tokiais atvejais:

- a) jai nebuvo pateiktas pranešimas pagal 21 straipsnio 2 ir 3 dalis, o ji tokio pranešimo reikalauja;
- b) ji paprieštaravo judumui pagal 21 straipsnio 6 dalį;
- c) ji atmetė prašymą dėl ilgalaikio judumo pagal 22 straipsnio 3 dalį;
- d) bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas arba ilgalaikio judumo leidimas naudojamas ne tais tikslais, kuriais jis buvo išduotas;
- e) sąlygų, kuriomis remiantis buvo leista pasinaudoti judumo galimybe, nebevykdomos.

5. 4 dalyje nurodytais atvejais pirmoji valstybė narė, paprašius antrajai valstybei narei, netaikydama jokių formalumų ir nedelsdama leidžia bendrovės viduje perkeliama asmeniui ir, atitinkamais atvejais, jo šeimos nariams atvykti pakartotinai. Tai taip pat taikoma, jei pirmosios valstybės narės išduotas bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas baigė galioti arba buvo panaikintas judumo antrojoje valstybėje narėje laikotarpiu.

6. Jei bendrovės viduje perkeliama asmens leidimo turėtojas kerta valstybės narės išorės sieną, ta valstybė narė, kuri taiko visą Šengeno *acquis*, patikrina duomenis Šengeno informacinėje sistemoje. Ta valstybė narė neleidžia atvykti asmenims, dėl kurių Šengeno informacinėje sistemoje pateiktas perspėjimas draudimo atvykti ir būti tikslu, arba pareiškia prieštaravimą dėl tokių asmenų judumo.
7. Valstybė narė jos teritorijoje įsteigtam priimančiajam subjektui gali taikyti sankcijas pagal 9 straipsnį, jei:
- a) priimantysis subjektas nepranešė apie bendrovės viduje perkeliama asmens judumą pagal 21 straipsnio 2 ir 3 dalis;
 - b) bendrovės viduje perkeliama asmens leidimas ar ilgalaikio judumo leidimas naudojamas ne tais tikslais, kuriais jis buvo išduotas;
 - c) prašymas dėl bendrovės viduje perkeliama asmens priėmimo pateiktas ne tai valstybei narei, kurioje asmuo iš viso ilgiausiai būna;
 - d) bendrovės viduje perkeliama asmuo nebeatitinka kriterijų ir sąlygų, kurių pagrindu jam buvo leista pasinaudoti judumo galimybe, o priimantysis subjektas nepraneša apie tokį pasikeitimą antrosios valstybės narės kompetentingoms valdžios institucijoms;
 - e) bendrovės viduje perkeliama asmuo pradėjo dirbti antrojoje valstybėje narėje, nors nėra įvykdytos judumo sąlygos, kai taikoma 21 straipsnio 5 dalis arba 22 straipsnio 2 dalies d punktas.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Statistiniai duomenys

1. Valstybės narės Komisijai pateikia statistinius duomenis apie bendrovės viduje perkeliama asmenų leidimų skaičių bei pirmą kartą išduotų ilgalaikio judumo leidimų skaičių ir, kai taikytina, pagal 21 straipsnio 2 dalį gautus pranešimus ir, kiek įmanoma, bendrovės viduje perkeliama asmenų, kurių leidimų galiojimas buvo pratęstas arba kurie buvo panaikinti, skaičių. Tie statistiniai duomenys turi būti suskirstomi pagal pilietybę ir pagal leidimo galiojimo trukmę ir, kiek įmanoma, pagal ekonomikos sektorius bei perkeliama asmens pareigas.
2. Statistiniai duomenys turi būti susiję su ataskaitiniais vienu kalendorinių metų laikotarpiais ir turi būti pateikti Komisijai per šešis mėnesius nuo ataskaitinių metų pabaigos. Pirmieji ataskaitiniai metai yra 2017 m.
3. Statistiniai duomenys pateikiami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 862/2007 ⁽¹⁾.

25 straipsnis

Ataskaitos

Kas trejus metus ir pirmą kartą ne vėliau kaip 2019 m. lapkričio 29 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo valstybėse narėse ataskaitą ir pateikia pasiūlymus dėl dalinių keitimų, jei reikia. Ataskaitoje daugiausia dėmesio skiriama įvertinimui, ar judumo ES viduje schema veikia tinkamai, galimiems piktnaudžiavimo šia schema atvejams ir šios schemos ir Šengeno *acquis* sąveikai. Komisija visų pirma įvertina praktinį 20, 21, 22, 23 ir 26 straipsnių taikymą.

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 862/2007 dėl Bendrijos migracijos statistikos ir tarptautinės apsaugos statistikos ir panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 311/76 dėl statistinių duomenų rinkimo apie darbuotojus užsieniečius (OL L 199, 2007 7 31, p. 23).

26 straipsnis

Ryšių palaikymo centrų tarpusavio bendradarbiavimas

1. Valstybės narės paskiria ryšių palaikymo centrus, kurie veiksmingai bendradarbiauja ir yra atsakingi už informacijos, kurios reikia 21, 22 ir 23 straipsniams įgyvendinti, priėmimą ir perdavimą. Valstybės narės teikia pirmenybę keitimuisi informacija elektroninėmis priemonėmis.
2. Kiekviena valstybė narė per 1 dalyje nurodytus nacionalinius ryšių palaikymo centrus informuoja kitas valstybes nares apie 11 straipsnio 4 dalyje nurodytas paskirtas valdžios institucijas ir apie 21 bei 22 straipsniuose nurodytais judumo atvejais taikomą procedūrą.

27 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2016 m. lapkričio 29 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

29 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva pagal Sutartis skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 565/2014/ES

2014 m. gegužės 15 d.

kuriuo nustatoma supaprastinta asmenų kontrolės prie išorės sienų tvarka, grindžiama vienašališku Bulgarijos, Kroatijos, Kipro ir Rumunijos tam tikrų dokumentų pripažinimu lygiaverčiais jų išduodamoms nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją arba buvimo joje ne ilgiau kaip 90 per bet kurį 180 dienų laikotarpį tikslu ir panaikinami sprendimai Nr. 895/2006/EB ir Nr. 582/2008/EB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalies a ir b punktus,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) pagal 2011 m. Stojimo akto 4 straipsnio 1 dalį Kroatija, kuri į Europos Sąjungą įstojo 2013 m. liepos 1 d., nuo tos dienos turi taikyti vizų reikalavimą Tarybos reglamento (EB) Nr. 539/2001 ⁽²⁾ I priede nurodytų trečiųjų šalių piliečiams;
- (2) pagal 2011 m. Stojimo akto 4 straipsnio 2 dalį Šengeno *acquis* nuostatos dėl vienodų vizų išdavimo sąlygų ir kriterijų, taip pat nuostatos dėl abipusio vizų pripažinimo ir leidimų gyventi, ilgalaikių vizų ir trumpalaikių vizų lygiavertiškumo Kroatijoje taikomos tik priėmus tam skirtą Tarybos sprendimą. Tačiau Kroatijai jos yra privalomos nuo įstojimo dienos;
- (3) todėl Kroatija privalo išduoti nacionalines atvykimo ar tranzito per jos teritoriją vizas trečiųjų šalių piliečiams, turintiems vienodą vizą ar ilgalaikę vizą arba leidimą gyventi, kurį išdavė visas Šengeno *acquis* nuostatas taikanti valstybė narė, ar Bulgarijos, Kipro ir Rumunijos, įgyvendinančių dar ne visas Šengeno *acquis* nuostatas, išduotus panašius dokumentus;
- (4) asmenys, turintys visas Šengeno *acquis* nuostatas taikančių valstybių narių ir Bulgarijos, Kipro ir Rumunijos išduotus dokumentus, nekelia pavojaus Kroatijai, nes tos valstybės narės minėtus asmenis yra tinkamai

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 27 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. gegužės 6 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2001 m. kovo 15 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (OL L 81, 2001 3 21, p. 1).

patikrinusios. Siekiant išvengti nepagrįstos papildomos administracinės naštos Kroatijai, reikėtų priimti bendrąsias taisykles, pagal kurias Kroatija galėtų vienašališkai pripažinti tų valstybių narių išduotus dokumentus lygiaverčiais jos nacionalinėms vizoms ir šio vienašališko lygiavertiškumo pagrindu būtų galima nustatyti supaprastintą asmenų kontrolės prie jos išorės sienų tvarką;

- (5) turėtų būti panaikintos Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 895/2006/EB ⁽¹⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu Nr. 582/2008/EB ⁽²⁾ nustatytos bendrosios taisyklės. Kalbant apie Kiprą, kuris nuo 2006 m. liepos 10 d. įgyvendina Sprendimu Nr. 895/2006/EB nustatytą bendrąją tvarką, ir Bulgariją ir Rumuniją, kurios nuo 2008 m. liepos 18 d. įgyvendina Sprendimu Nr. 582/2008/EB nustatytą bendrąją tvarką, kaip ir Kroatijai, turėtų būti nustatytos bendrosios taisyklės, pagal kurias Bulgarija, Kipras ir Rumunija galėtų tam tikrus valstybių narių, kurios įgyvendina visas Šengeno *acquis* nuostatas, išduotus dokumentus, taip pat Kroatijos išduotus panašius dokumentus, vienašališkai pripažinti lygiaverčiais jų nacionalinėms vizoms ir šio vienašališko lygiavertiškumo pagrindu nustatyti supaprastintą asmenų kontrolės prie jų išorės sienų tvarką. Šis sprendimas nedaro poveikio Bulgarijos ir Rumunijos tikslui nedelsiant tapti Šengeno valstybėmis narėmis;
- (6) šiame sprendime nustatyta supaprastinta tvarka turėtų būti taikoma pereinamuoju laikotarpiu iki dienos, kurią Taryba nustatys sprendimu, kaip nurodyta 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje Kipro atžvilgiu, 2005 m. Stojimo akto 4 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje Bulgarijos ir Rumunijos atžvilgiu ir 2011 m. Stojimo akto 4 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje Kroatijos atžvilgiu, laikantis galimų pereinamojo laikotarpio nuostatų, taikomų iki tos dienos išduotiems dokumentams;
- (7) supaprastintos tvarkos taikymas neturėtų būti privalomas ir dėl jos valstybės narės neturėtų būti nustatyta daugiau įpareigojimų nei 2003 m. Stojimo akte, 2005 m. Stojimo akte ar 2011 m. Stojimo akte;
- (8) bendrosios taisyklės turėtų būti taikomos valstybių narių, kurios įgyvendina visas Šengeno *acquis* nuostatas, išduotoms trumpalaikėms vienodoms vizoms, ilgalaikėms vizoms ir leidimams gyventi, pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 810/2009 ⁽³⁾ (Vizų kodekso) išduotoms riboto teritorinio galiojimo vizoms asmeniui, turinčiam kelionės dokumentą, kuris nėra pripažįstamas vienos ar kelių, bet ne visų valstybių narių, su Šengeno *acquis* įgyvendinimu, taikymu ir plėtojimu susijusių šalių išduotoms vizoms ir leidimams gyventi, taip pat Bulgarijos, Kroatijos, Kipro ir Rumunijos išduotoms trumpalaikėms vizoms, ilgalaikėms vizoms ir leidimams gyventi. Dokumentas turėtų būti pripažįstamas iki jo galiojimo pabaigos;
- (9) turi būti įvykdytos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006 ⁽⁴⁾ 5 straipsnio 1 dalyje nurodytos atvykimo sąlygos trečiųjų šalių piliečiams, kurie siekia valstybės narės teritorijoje pasilikti ne ilgiau kaip 90 dienų per 180 dienų laikotarpį, išskyrus reikalavimą, kai jie turi galiojančią vizą, jei to reikalaujama pagal Reglamentą (EB) Nr. 539/2001, kadangi šiuo sprendimu nustatoma Bulgarijos, Kroatijos, Kipro ir Rumunijos vykdomo tam tikrų dokumentų, išduodamų valstybių narių, kurios įgyvendina visas Šengeno *acquis* nuostatas, ir panašių Bulgarijos, Kroatijos, Kipro ir Rumunijos išduodamų dokumentų vienašališko pripažinimo tranzito per jų teritoriją arba numatomo buvimo joje ne ilgiau kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį tvarką;
- (10) kadangi šio sprendimo tikslo, t. y. nustatyti Bulgarijos, Kroatijos, Kipro ir Rumunijos vienašališko tam tikrų išduotų dokumentų kitų valstybių narių pripažinimo tvarką, valstybės narės negali deramai pasiekti, bet to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 895/2006/EB, nustatantis supaprastintą asmenų kontrolės prie išorės sienų režimą, grindžiamą vienašališku Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos, Slovakijos tam tikrų dokumentų pripažinimu lygiaverčiais jų išduodamoms nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją tikslu (OL L 167, 2006 6 20, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 582/2008/EB, nustatantis supaprastintą asmenų kontrolės prie išorės sienų režimą, grindžiamą tam tikrų dokumentų Bulgarijos, Kipro ir Rumunijos vienašališku pripažinimu lygiaverčiais jų išduodamoms nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją tikslu (OL L 161, 2008 6 20, p. 30).

⁽³⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 810/2009, nustatantis Bendrijos vizų kodeksą (Vizų kodeksas) (OL L 243, 2009 9 15, p. 1).

⁽⁴⁾ 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 562/2006, nustatantis taisyklių, reglamentuojančių laisvą asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas) (OL L 105, 2006 4 13, p. 1).

- (11) Islandijos ir Norvegijos atžvilgiu šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos Tarybos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės sudarytame susitarime dėl pastarųjų asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽¹⁾, patenkančios į Tarybos sprendimo 1999/437/EB ⁽²⁾ 1 straipsnio B punkte nurodytą sritį;
- (12) Šveicarijos atžvilgiu šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarime dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽³⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B punkte nurodytą sritį, minėtą sprendimą siejant su Tarybos sprendimo 2008/146/EB ⁽⁴⁾ 3 straipsniu;
- (13) Lichtenšteino atžvilgiu šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kaip apibrėžta Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokole dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* ⁽⁵⁾, kurios patenka į Sprendimo 1999/437/EB 1 straipsnio B punkte nurodytą sritį, minėtą sprendimą siejant su Tarybos sprendimo 2011/350/ES ⁽⁶⁾ 3 straipsniu;
- (14) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (15) šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2000/365/EB ⁽⁷⁾, todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja priimant šį reglamentą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (16) šiuo sprendimu plėtojamos Šengeno *acquis* nuostatos, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2002/192/EB ⁽⁸⁾, todėl Airija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šiuo sprendimu nustatoma supaprastinta asmenų kontrolės prie išorės sienų tvarka, pagal kurią Bulgarija, Kroatija, Kipras ir Rumunija gali šio sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje ir 3 straipsnyje nurodytus trečiųjų šalių piliečiams, kuriems pagal Reglamentą (EB) Nr. 539/2001 taikomas reikalavimas turėti vizą, išduotus dokumentus vienašališkai pripažinti lygiaverčiais savo nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją arba numatomo buvimo joje ne ilgiau kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį tikslu.

⁽¹⁾ OL L 176, 1999 7 10, p. 36.

⁽²⁾ 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimas 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* (OL L 176, 1999 7 10, p. 31).

⁽³⁾ OL L 53, 2008 2 27, p. 22.

⁽⁴⁾ 2008 m. sausio 28 d. Tarybos sprendimas 2008/146/EB dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 53, 2008 2 27, p. 1).

⁽⁵⁾ OL L 160, 2011 6 18, p. 21.

⁽⁶⁾ 2011 m. kovo 7 d. Tarybos sprendimas 2011/350/ES dėl Europos Sąjungos, Europos bendrijos, Šveicarijos Konfederacijos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės protokolo dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės prisijungimo prie Europos Sąjungos, Europos bendrijos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimo dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinam, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su patikrinimų prie vidaus sienų panaikinimu ir asmenų judėjimu (OL L 160, 2011 6 18, p. 19).

⁽⁷⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinam kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 131, 2000 6 1, p. 43).

⁽⁸⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinam kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 64, 2002 3 7, p. 20).

Šio sprendimo įgyvendinimas neturi įtakos asmenų patikrinimams prie išorės sienų pagal Reglamento (EB) Nr. 562/2006 5–13 ir 18 bei 19 straipsnius.

2 straipsnis

1. Bulgarija, Kroatija, Kipras ir Rumunija gali toliau nurodytus valstybių narių, kurios įgyvendina visas Šengeno *acquis* nuostatas, išduotus dokumentus pripažinti lygiaverčiais savo nacionalinėms vizoms, neatsižvelgdami į dokumento turėtojo pilietybę, tranzito per jų teritoriją arba numatomo buvimo joje ne ilgiau kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį tikslu:

- a) vienoda viza, kaip apibrėžta Vizų kodekso 2 straipsnio 3 punkte, kurią turint galima atvykti du ar daugiau kartų;
- b) ilgalaikė viza, kaip nurodyta Konvencijos dėl Šengeno susitarimo įgyvendinimo ⁽¹⁾ 18 straipsnyje;
- c) leidimas gyventi, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 562/2006 2 straipsnio 15 punkte.

2. Bulgarija, Kroatija, Kipras ir Rumunija taip pat gali pagal Vizų kodekso 25 straipsnio 3 dalies pirmą sakinį išduotas riboto teritorinio galiojimo visas pripažinti lygiavertėmis savo nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją arba numatomo buvimo joje ne ilgiau kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį tikslu.

3. Jeigu Bulgarija, Kroatija, Kipras ar Rumunija nusprendžia taikyti šį sprendimą, jos pripažįsta visus šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytus dokumentus nepriklausomai nuo juos išdavusios valstybės narės, išskyrus atvejus, kai jie tvirtinami prie kelionės dokumentų, kurių šios šalys nepripažįsta, arba kelionės dokumentų, kuriuos išdavė trečioji šalis, su kuria jos neturi diplomatinių santykių.

3 straipsnis

1. Jeigu Bulgarija, Kroatija, Kipras ar Rumunija nusprendžia taikyti 2 straipsnį, jos taip pat gali papildomai prie tame straipsnyje nurodytų dokumentų, pripažinti lygiaverčiais savo nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją arba numatomo buvimo joje ne ilgiau kaip 90 dienų per bet kurį 180 dienų laikotarpį tikslu:

- a) nacionalines trumpalaikes ir ilgalaikes visas, kurias Bulgarija, Kroatija, Kipras ar Rumunija išduoda pagal Tarybos reglamente (EB) Nr. 1683/95 ⁽²⁾ nustatytą vienodą formą;
- b) leidimus gyventi, kuriuos Bulgarija, Kroatija, Kipras ar Rumunija išduoda pagal Tarybos reglamente (EB) Nr. 1030/2002 ⁽³⁾ nustatytą vienodą formą,

išskyrus, kai tokios vizos ir leidimai gyventi tvirtinami prie kelionės dokumentų, kurių tos valstybės narės nepripažįsta, arba prie kelionės dokumentų, kuriuos išdavė trečioji šalis, su kuria jos neturi diplomatinių santykių.

2. Bulgarijos išduodamų dokumentų, kurie gali būti pripažinti lygiaverčiais, sąrašas pateiktas I priede.

Kroatijos išduodamų dokumentų, kurie gali būti pripažinti lygiaverčiais, sąrašas pateiktas II priede.

Kipro išduodamų dokumentų, kurie gali būti pripažinti lygiaverčiais, sąrašas pateiktas III priede.

Rumunijos išduodamų dokumentų, kurie gali būti pripažinti lygiaverčiais, sąrašas pateiktas IV priede.

4 straipsnis

2 ir 3 straipsniuose nurodytų dokumentų galiojimo laikas turi būti ne trumpesnis nei tranzito arba buvimo trukmė.

⁽¹⁾ O L L 239, 2000 9 22, p. 19.

⁽²⁾ 1995 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1683/95, nustatantis vienodą vizų formą (O L L 164, 1995 7 14, p. 1).

⁽³⁾ 2002 m. birželio 13 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1030/2002, nustatantis vienodą leidimų apsigyventi trečiųjų šalių piliečiams formą (O L L 157, 2002 6 15, p. 1).

5 straipsnis

Jeigu Bulgarija, Kroatija, Kipras ir Rumunija nusprendžia taikyti šį sprendimą, jos apie tai praneša Komisijai per 20 darbo dienų nuo šio sprendimo įsigaliojimo dienos. Komisija šių valstybių narių pateiktą informaciją paskelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Tuose pranešimuose, prireikus, nurodomos trečiosios šalys, kurių atžvilgiu Bulgarija, Kroatija, Kipras ir Rumunija, neturėdamos diplomatinį santykių, ir netaiko šio sprendimo pagal 2 straipsnio 3 dalį ir 3 straipsnio 1 dalį.

6 straipsnis

Sprendimai Nr. 895/2006/EB ir Nr. 582/2008/EB panaikinami.

7 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas iki dienos, kuri nustatyta Tarybos sprendime, priimtame pagal 2003 m. Stojimo akto 3 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą Kipro atžvilgiu, pagal 2005 m. Stojimo akto 4 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą Bulgarijos ir Rumunijos atžvilgiu ir pagal 2011 m. Stojimo akto 4 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą Kroatijos atžvilgiu, ir nuo kurios visos Šengeno *acquis* nuostatos, susijusios su bendrąja vizų politika ir trečiųjų šalių piliečių, teisėtai gyvenančių valstybių narių teritorijoje, judėjimu, bus taikomos atitinkamai valstybei narei.

8 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Bulgarijai, Kroatijai, Kiprui ir Rumunijai.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 15 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

I PRIEDAS

BULGARIJOS IŠDUODAMŲ DOKUMENTŲ SĄRAŠAS

Vizos

Bulgarija išduoda šių kategorijų vizas, remdamasi Užsieniečių Bulgarijos Respublikoje aktu:

- *Виза за летищен транзит (виза вид А)* – A kategorijos oro uosto tranzitinė visa
- *Виза за краткосрочно пребиваване (виза вид С)* – C kategorijos trumpalaikė visa
- *Виза за дългосрочно пребиваване (виза вид D)* – D kategorijos ilgalaikė visa su leidimu gyventi

Leidimai gyventi

Bulgarija išduoda šiuos leidimus gyventi, minėtus Reglamento (EB) Nr. 562/2006, 2 straipsnio 15 punkte:

1. *Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ в Република България чужденец* – Prailgintas buvimas.
2. *Разрешение за пребиваване на дългосрочно пребиваващ в ЕС чужденец* – Ilgalaikis gyventojas – EB.
3. *Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ в Република България чужденец* – Leidimas gyventi.
4. *Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ член на селейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правoto si na свободно придвижване, с отбелязване „член на селейство“* – Prailgintas buvimas – Šeimos narys pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/38/EB ⁽¹⁾.
5. *Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ член на селейството на гражданин на ЕС, който не е упражнил правoto si na свободно придвижване, с отбелязване „член на селейство“* – Leidimas gyventi – Šeimos narys pagal Direktyvą 2004/38/EB.
6. *Разрешение за пребиваване на продължително пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/EO“* – Prailgintas buvimas – Naudos gavėjas pagal Direktyvos 2004/38/EB 3 straipsnio 2 dalį.
7. *Разрешение за пребиваване на постоянно пребиваващ с отбелязване „бенефициер съгласно член 3, параграф 2 от Директива 2004/38/EO“* – Leidimas gyventi – Naudos gavėjas pagal Direktyvos 2004/38/EB 3 straipsnio 2 dalį.
8. *Разрешение за пребиваване тип „синя карта на ЕС“* – Leidimas gyventi – ES mėlynoji kortelė.
9. *Единно разрешение за пребиваване и работа* – Vienas leidimas.
10. *Временно разрешение за пребиваване на притежател на синя карта на ЕС, издадена от друга държава – членка на ЕС* – Laikinas leidimas gyventi.
11. *Разрешение за продължително пребиваване на член на селейството на бежанец или на чужденец с предоставено убежище* – Prailgintas buvimas – Pabėgėlio ar užsieniečio, kuriam suteiktas prieglobstis, šeimos narys.
12. *Разрешение за продължително пребиваване на член на селейството на чужденец с хуманитарен статут* – Prailgintas buvimas – Papildomos apsaugos gavėjo šeimos narys.
13. *Разрешение за продължително пребиваване на член на селейството на чужденец с предоставена временна заkrila* – Prailgintas buvimas – Laikinos apsaugos gavėjo šeimos narys.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinti Direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

14. Разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник“ – Prailgintas buvimas – Mokslininkas.
15. Удостоверение за завръщане в Република България на чужденец – Laikinas pasas užsieniečiui grįžti į Bulgariją.
16. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ на продължително пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Leidimo gyventi kortelė šeimos nariui, turinčiam Sąjungos pilietybę – Ilgalaikis gyvenimas.
17. „Карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза“ на постоянно пребиваващ член на семейство на гражданин на ЕС – Leidimo gyventi kortelė šeimos nariui, turinčiam Sąjungos pilietybę – Leidimas gyventi.

II PRIEDAS

KROATIJOS IŠDUODAMŲ DOKUMENTŲ SĄRAŠAS

Vizos

- Kratkotrajna viza (C) – C kategorijos trumpalaikė viza

Leidimai gyventi

- Odbrenje boravka – Leidimas būti
- Osobna iskaznica za stranca – Užsieniečio tapatybės kortelė

III PRIEDAS

KIPRO IŠDUODAMŲ DOKUMENTŲ SĄRAŠAS

Θεωρήσεις (Vizos)

- Θεώρηση διέλευσης — Κατηγορία Β (B kategorijos tranzitinė viza)
- Θεώρηση για παραμονή βραχείας διάρκειας — Κατηγορία Γ (C kategorijos trumpalaikė viza)
- Ομαδική θεώρηση — Κατηγορίες Β και Γ (B ir C kategorijų grupinė viza)

Άδειες παραμονής (Leidimai gyventi)

- Προσωρινή άδεια παραμονής (απασχόληση, επισκέπτης, φοιτητής) — Laikinas leidimas gyventi (darbo, lankymosi, studijų)
 - Άδεια εισόδου (απασχόληση, φοιτητής) — Leidimas atvykti (darbo, studijų)
 - Άδεια μετανάστευσης (μόνιμη άδεια) — Leidimas imigruoti (nuolatinis leidimas)
-

IV PRIEDAS

RUMUNIJOS IŠDUODAMŲ DOKUMENTŲ SĄRAŠAS

Vizos

- viză de tranzit, identificată prin simbolul B (tranzito viza, pažymėta B);
- viză de scurtă ședere, identificată prin simbolul C (trumpalaikio buvimo viza, pažymėta C);
- viză de lungă ședere, identificată prin unul dintre următoarele simboluri, în funcție de activitatea pe care urmează să o desfășoare în România străinul căruia i-a fost acordată (ilgalaikio buvimo viza, nustatyta vienu iš šių simbolių pagal veiklą, kurią vizos turėtojas vykdys Rumunijoje):
 - i) desfășurarea de activități economice, identificată prin simbolul D/AE (ekonominė veikla, pažymėta D/AE);
 - ii) desfășurarea de activități profesionale, identificată prin simbolul D/AP (profesinė veikla, pažymėta D/AP);
 - iii) desfășurarea de activități comerciale, identificată prin simbolul D/AC (komercinė veikla, pažymėta D/AC);
 - iv) angajare în muncă, identificată prin simbolul D/AM (darbas, pažymėta D/AM);
 - v) detașare, identificată prin simbolul D/DT (komandiruotėt, pažymėta D/DT);
 - vi) studii, identificată prin simbolul D/SD (studijos, pažymėta D/SD);
 - vii) reîntregirea familiei, identificată prin simbolul D/VF (šeimos susijungimas, pažymėta D/VF);
 - viii) activități religioase, identificată prin simbolul D/AR (religinė veikla, pažymėta D/AR);
 - ix) activități de cercetare științifică, identificată prin simbolul D/CS (mokslinių tyrimų veikla, pažymėta D/CS);
 - x) viză diplomatică și viză de serviciu, identificată prin simbolul DS (diplomatine arba tarnybos viza, pažymėta DS);
 - xi) alte scopuri, identificată prin simbolul D/AS (kitais tikslais, pažymėta D/AS).

Leidimai gyventi

- permis de ședere (leidimas gyventi),
 - carte albastră a UE (ES mėlynoji kortelė),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (Sąjungos piliečio šeimos nario gyventojų kortelė),
 - carte de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Šveicarijos Konfederacijos piliečio šeimos nario gyventojų kortelė),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii (Sąjungos piliečio šeimos nario nuolatinio gyventojų kortelė),
 - carte de rezidență permanentă pentru membrul de familie al unui cetățean al Confederației Elvețiene (Šveicarijos Konfederacijos piliečio šeimos nario nuolatinio gyventojų kortelė).
-

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2013 m. liepos 15 d.

dėl Europos Sąjungos ir Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos Vyriausybės susitarimo
dėl oro susisieikimo paslaugų tam tikrų aspektų sudarymo

(2014/300/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 100 straipsnio 2 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu ir 218 straipsnio 8 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) 2003 m. birželio 5 d. Sprendimu Taryba įgaliojo Komisiją pradėti derybas su trečiosiomis šalimis dėl galiojančių dvišalių susitarimų tam tikrų nuostatų pakeitimo Sąjungos lygmens susitarimu;
- (2) laikydamosi 2003 m. birželio 5 d. Tarybos sprendimo priede nustatytos tvarkos ir nurodymų, Komisija Sąjungos vardu derėjosi su Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos Vyriausybe dėl susitarimo dėl oro susisieikimo paslaugų tam tikrų aspektų ⁽¹⁾ (toliau – Susitarimas);
- (3) remiantis Tarybos sprendimu 2013/100/ES ⁽²⁾, Susitarimas Sąjungos vardu pasirašytas 2012 m. rugsėjo 27 d. su sąlyga, kad jis gali būti sudarytas vėliau;
- (4) Susitarimas turėtų būti patvirtintas Sąjungos vardu,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos ir Šri Lankos Demokratinės Socialistinės Respublikos Vyriausybės susitarimas dėl oro susisieikimo paslaugų tam tikrų aspektų.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas Sąjungos vardu pateikia Susitarimo 7 straipsnyje numatytą pranešimą ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Susitarimas paskelbtas OL L 49, 2013 2 22, p. 2 kartu su sprendimu dėl pasirašymo.

⁽²⁾ OL L 49, 2013 2 22, p. 1.

⁽³⁾ Susitarimo įsigaliojimo datą Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2013 m. liepos 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

V. JUKNA

TARYBOS SPRENDIMAS**2014 m. gegužės 19 d.****dėl Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl jos dalyvavimo Europos prieglobsčio paramos biuro veikloje sąlygų sudarymo**

(2014/301/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 74 straipsnį, 78 straipsnio 1 ir 2 dalis kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) remiantis Tarybos sprendimu 2014/204/ES ⁽¹⁾, 2014 m. kovo 19 d. buvo pasirašytas Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimas dėl jos dalyvavimo Europos prieglobsčio paramos biuro veikloje sąlygų (toliau – Susitarimas), su sąlyga, kad jis bus sudarytas;
- (2) Susitarimas turėtų būti patvirtintas;
- (3) kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 439/2010 ⁽²⁾ 21 konstatuojamojoje dalyje, Jungtinė Karalystė ir Airija dalyvauja priimant tą reglamentą ir jis joms yra privalomas. Todėl jos turėtų taikyti Reglamento (ES) Nr. 439/2010 49 straipsnio 1 dalį dalyvaudamos šio sprendimo priėmimo. Todėl Jungtinė Karalystė ir Airija dalyvauja priimant šį sprendimą;
- (4) kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 439/2010 22 konstatuojamojoje dalyje, Danija nedalyvauja priimant tą reglamentą ir jis nėra jai privalomas. Todėl Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimas dėl jos dalyvavimo Europos prieglobsčio paramos biuro veikloje sąlygų ⁽³⁾.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas Sąjungos vardu pateikia Susitarimo 13 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 11 d. Tarybos sprendimas 2014/204/ES dėl Europos Sąjungos ir Norvegijos Karalystės susitarimo dėl jos dalyvavimo Europos prieglobsčio paramos biuro veikloje sąlygų pasirašymo Sąjungos vardu (OL L 109, 2014 4 12, p. 1).

⁽²⁾ 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 439/2010 dėl Europos prieglobsčio paramos biuro įsteigimo (OL L 132, 2010 5 29, p. 11).

⁽³⁾ Susitarimas buvo paskelbtas OL L 109, 2014 4 12, p. 3 kartu su sprendimu dėl jo pasirašymo.

⁽⁴⁾ Susitarimo įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 19 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. TSAFTARIS

REGLAMENTAI

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 566/2014

2014 m. gegužės 26 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 617/2007 dėl pereinamojo laikotarpio nuo 10-ojo EPF pereinant prie 11-ojo EPF taikymo, iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo EPF

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybių grupės narių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą su paskutiniais pakeitimais ⁽¹⁾ (toliau – AKR ir ES partnerystės susitarimas),

atsižvelgdama į Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybės atstovų vidaus susitarimą dėl Bendrijos pagalbos finansavimo pagal 2008–2013 m. daugiametę finansinę programą, vadovaujantis AKR ir EB partnerystės susitarimu, ir dėl finansinės pagalbos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma EB sutarties ketvirta dalis ⁽²⁾ (toliau — vidaus susitarimas), ypač į jo 10 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos investicijų banko nuomonę,

kadangi:

- (1) Tarybos sprendimu 2013/759/ES ⁽³⁾ nustatytos pereinamojo laikotarpio Europos plėtros fondo (EPF) valdymo priemonės (toliau – pereinamojo laikotarpio priemonė), kad nuo 2014 m. sausio mėn. iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo EPF, būtų galima panaudoti lėšas bendradarbiavimui su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybėms ir užjūrio šalimis ir teritorijomis (UŠT), taip pat paramos išlaidoms;
- (2) būtina iš dalies keisti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 617/2007 ⁽⁴⁾ kiek tai susiję su Komisijos pereinamojo laikotarpio priemonės veikla ir finansiniu valdymu pereinamuoju laikotarpiu nuo 10-ojo EPF pereinant prie 11-ojo EPF, iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo EPF ir 11-ojo EPF įgyvendinimo reglamento;
- (3) reikėtų iš dalies keisti tokiu pačiu būdu Investicinės priemonės veiklos ir finansinio valdymo įgyvendinimo taisykles šiuo pereinamuoju laikotarpiu;
- (4) Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas nustatyti Tarybos sprendime 2010/427/ES ⁽⁵⁾,
- (5) todėl Reglamentas (EB) Nr. 617/2007 turėtų būti iš dalies atitinkamai pakeistas,

⁽¹⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3.

⁽²⁾ OL L 247, 2006 9 9, p. 32.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimas dėl EPF valdymo pereinamojo laikotarpio priemonių nuo 2014 m. sausio 1 d. iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo Europos plėtros fondo (OL L 335, 2013 12 14, p. 48).

⁽⁴⁾ OL L 152, 2007 6 13, p. 1.

⁽⁵⁾ 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pereinamuoju laikotarpiu nuo 10-ojo EPF pereinant prie 11-ojo EPF, iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo EPF, Reglamento (EB) Nr. 617/2007 1–16 straipsniai pakeičiami šio reglamento priede pateiktais straipsniais.

2 straipsnis

Šis reglamentas taikomas atsižvelgiant į Sprendimą 2010/427/ES.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas kol bus pradėtas taikyti 11-ojo EPF Įgyvendinimo reglamentas.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 26 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

Ch. VASILAKOS

PRIEDAS

„I ANTRAŠTINĖ DALIS

TIKSLAI IR BENDRIEJI PRINCIPAI

1 straipsnis

Tikslai ir tinkamumo kriterijai

1. Geografinis bendradarbiavimas su AKR valstybėmis ir regionais įgyvendinant Europos plėtros fondo (EPF) grindžiamas tikslais, pagrindiniais principais ir vertybėmis, nurodytais Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės narių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimo ⁽¹⁾ (toliau – AKR-ES partnerystės susitarimas) bendrosiose nuostatose.

2. Visų pirma atsižvelgiant į Sąjungos išorės veiksmų principus ir tikslus, Europos konsensuą dėl vystymosi, Pokyčių darbotvarkę ir paskesnius jų pakeitimus ir papildymus:

a) svarbiausias bendradarbiavimo pagal šį reglamentą tikslas yra mažinti skurdą ir ilgainiui jį visiškai jį panaikinti;

b) bendradarbiavimas pagal šį reglamentą taip pat padeda;

i) skatinti darnų ir integracinį ekonominį, socialinį ir aplinkos apsaugos vystymąsi;

ii) įtvirtinti ir remti demokratiją, teisinę valstybę, gerą valdymą, žmogaus teises, atitinkamus tarptautinės teisės principus; ir

iii) įgyvendinti teisėmis grindžiamą požiūrį, apimančią visas žmogaus teises.

Tų tikslų įgyvendinimas vertinamas taikant atitinkamus rodiklius, įskaitant žmogaus socialinės raidos rodiklius, visų pirma 1-ąjį Tūkstantmečio vystymosi tikslą (TVT) taikant a punktui ir 1–8 TVT taikant b punktui, o laikotarpiu po 2015 m. – kitus Sąjungos ir valstybių narių tarptautiniu mastu sutartus rodiklius.

3. Programavimas turi vykti taip, kad kuo labiau atitiktų Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) Paramos vystymuisi komiteto (DAC) nustatytus oficialios paramos vystymuisi (OPV) kriterijus, atsižvelgiant į Sąjungos tikslą užtikrinti, kad 2014–2020 m. laikotarpiu bent 90 % jos bendros išorės paramos sudarytų OPV.

4. Veiksmai, kuriems taikomas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/96 ⁽²⁾ ir kurie atitinka finansavimo pagal tą reglamentą reikalavimus, pagal šį reglamentą iš esmės nefinansuojami, nedarant poveikio būtinybei užtikrinti bendradarbiavimo tęstinumą pereinant nuo krizės prie stabilios vystymosi sąlygų. Tokiais atvejais ypač daug dėmesio skiriama užtikrinimui, kad humanitarinė pagalba, parama atstatymui ir vystymuisi būtų veiksmingai susietos ir jomis būtų prisidedama prie nelaimių rizikos mažinimo bei atsparumo joms didinimo veiksmų.

2 straipsnis

Bendrieji principai

1. Įgyvendinant šį reglamentą užtikrinamas nuoseklumas su kitomis Sąjungos išorės veiksmų sritimis ir kita susijusia Sąjungos politika, taip pat politikos suderinamumas vystymosi labui, kaip nurodyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 208 straipsnyje. Šiuo tikslu pagal šį reglamentą finansuojamos priemonės, įskaitant Europos investicijų banko (EIB) valdomas priemones, yra grindžiamos bendradarbiavimo politika, numatyta įvairiuose dokumentuose, tokiuose kaip Sąjungos susitarimai, deklaracijos ir veiksmų planai su atitinkamomis trečiosiomis šalimis ir regionais, ir Sąjungos sprendimais, konkrečiais interesais, politikos prioritetais ir strategijomis.

⁽¹⁾ O L L 317, 2000 12 15, p. 3.

⁽²⁾ 1996 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1257/96 dėl humanitarinės pagalbos (O L L 163, 1996 7 2, p. 1).

2. Sąjunga ir valstybės narės siekia vykdyti bendrą daugiametį programavimą pagal šalių partnerių skurdo mažinimo ar lygiavertės vystymosi strategijas. Jos gali imtis bendrų veiksmų, be kita ko, atlikti šių strategijų bendras analizes ir imtis su tomis strategijomis susijusių bendrų veiksmų, kad nustatytų prioritetinius intervencijų sektorius ir darbo pasidalijimą šalyje, vykdydamos bendrus paramos teikėjų lygmens veiksmus ir laikydamosi bendro finansavimo ir įgaliojamojo bendradarbiavimo tvarkos.

3. Sąjunga skatina daugiašalį požiūrį į pasaulines problemas ir tuo tikslu bendradarbiauja su valstybėmis narėmis ir šalimis partnerėmis. Atitinkamais atvejais ji skatina bendradarbiavimą su tarptautinėmis organizacijomis ir įstaigomis bei kitais dvišaliais paramos teikėjais.

4. Sąjunga bei jos valstybių narių ir šalių partnerių santykiai grindžiami bendromis vertybėmis – žmogaus teisių, demokratijos bei teisinės valstybės principais, taip pat atsakomybės ir abipusės atskaitomybės principais; šios vertybės ir principai bus propaguojami plėtojant šiuos santykius. Parama šalims partnerėms bus pritaikyta atsižvelgiant į jų vystymosi padėtį ir išipareigojimą bei pažangą žmogaus teisių, demokratijos, teisinės valstybės ir gero valdymo srityse.

Be to, palaikant santykius su šalimis partnerėmis atsižvelgiama į jų išipareigojimą ir rezultatus įgyvendinant tarptautinius susitarimus bei plėtojant sutartinius santykius su Sąjunga, be kita ko, migracijos srityje, kaip nustatyta AKR-ES partnerystės susitarime.

5. Sąjunga skatina veiksmingą bendradarbiavimą su šalimis partnerėmis ir regionais partneriais, atsižvelgdama į geriausią tarptautinę patirtį. Kai įmanoma, savo paramą jie derina su partnerių nacionalinėmis ar regioninėmis vystymosi strategijomis, reformų politika bei procedūromis ir remia demokratinę atsakomybę ir vietos bei tarpusavio atskaitomybę. Šiuo tikslu ji skatina:

- a) skaidrų vystymosi procesą, kuriam vadovauja ir už kurį atsako šalis partnerė ar regionas partneris, įskaitant vietos lygmens kompetencijos skatinimą;
- b) teisėmis grindžiamą požiūrį, apimančią visas žmogaus teises, ar tai būtų civilinės ir politinės, ekonominės, socialinės ar kultūrinės teisės, siekiant žmogaus teisių principus įtraukti į šio reglamento įgyvendinimą, padėti šalims partnerėms įgyvendinti jų tarptautinius išipareigojimus žmogaus teisių srityje ir remti teisių subjektus, daug dėmesio skiriant neturtingoms ir pažeidžiamoms grupėms, jiems reikalaujant savo teisių;
- c) didesnes šalių partnerių gyventojų teises, įtrauktimi ir dalyvavimu grindžiamą požiūrį į vystymąsi bei platų visų visuomenės sluoksnių dalyvavimą vystymosi procese ir nacionaliniame bei regioniniame dialoge, įskaitant politinį dialogą. Daugiausia dėmesio skiriama atitinkamoms parlamentų, vietos valdžios institucijų ir pilietinės visuomenės funkcijoms, *inter alia*, susijusioms su dalyvavimu, priežiūra ir atskaitomybe;
- d) veiksmingus bendradarbiavimo būdus ir priemones, atsižvelgiant į EBPO Paramos vystymuisi komiteto geriausią patirtį, be kita ko, naudojant naujas priemones, pavyzdžiui, dotacijų ir paskolų derinimo priemones ir kitus rizikos pasidalijimo mechanizmus pasirinktuose sektoriuose bei šalyse, ir privačiojo sektoriaus dalyvavimą, deramai atsižvelgiant į skolos tvarumo ir tokių mechanizmų skaičiaus klausimus, ir reikavimą atlikti sistemingą poveikio vertinimą laikantis šio reglamento tikslų, visų pirma tikslo mažinti skurdą, taip pat konkrečius paramos biudžetui mechanizmus, pavyzdžiui, sutartis dėl paramos valstybei stiprinti. Visos programos, intervencijos ir bendradarbiavimo būdus bei priemones pritaikomi atsižvelgiant į konkrečias kiekvienos šalies partnerės ar regiono partnerio aplinkybes, daugiausia dėmesio skiriant programomis grindžiamiems požiūriams, nuspėjamam pagalbos lėšų teikimui, privačių išteklių sutelkimui, įskaitant vietos privačiojo sektoriaus išteklius, visuotinėms ir nediskriminacinėms galimybėms naudotis pagrindinėmis paslaugomis ir šalių sistemų plėtojimui ir naudojimui;
- e) sutelkti nacionalines pajamas ir stiprinti šalių partnerių fiskalinę politiką, kad būtų mažinamas skurdas ir priklausomybė nuo pagalbos;
- f) didesnę politikos ir programavimo poveikį koordinuojant ir derinant paramos teikėjų veiklą ir užtikrinant jos nuoseklumą, siekiant kurti sinergiją ir sumažinti sutaptį ir dubliavimąsi, pagerinti papildomumą ir remti paramos teikėjų lygmens iniciatyvas, ir koordinuojant veiksmus šalyse partnerėse ir regionuose partneriuose taikant suderintas gaires ir geriausios praktikos principus koordinavimo ir pagalbos veiksmingumo srityse;
- g) rezultatais grindžiamą požiūrį į vystymąsi, taip pat naudojant skaidrias šalių valdomas rezultatų sistemas, kurios, kai tinkama, grindžiamos tarptautiniu mastu sutartais tikslais ir tokiais palyginamais ir apibendrinamais rodikliais, kaip TVT, kad būtų galima įvertinti rezultatus, įskaitant paramos vystymuisi našumą, pasekmes bei poveikį, ir apie juos pranešti.

6. Sąjunga, atitinkamai remia dvišalį, regioninį ir daugiašalį bendradarbiavimą ir dialogą, partnerystės susitarimų vystymosi aspektą ir trišalį bendradarbiavimą. Sąjunga skatina Pietų šalių savitarpio bendradarbiavimą.
7. Vykdydama vystomojo bendradarbiavimo veiklą, Sąjunga prireikus remiasi patirtimi, kurią valstybės narės įgijo vykstant reformų procesams ir pereinamuoju laikotarpiu, ir ją dalijasi.
8. Sąjunga siekia reguliariai keisti informaciją su partnerystės subjektais pagal AKR-ES partnerystės susitarimo 4 straipsnį.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PROGRAMAVIMAS IR LĖŠŲ PASKIRSTYMAS

3 straipsnis

Bendroji lėšų paskirstymo struktūra

1. Komisija nustato daugiametį orientacinį išteklių paskirstymą kiekvienai AKR valstybei ir regionui ir AKR vidaus bendradarbiavimui remdamasi kriterijais, nustatytais AKR-ES partnerystės susitarimo IV priedo 3, 9 ir 12c straipsniuose, neviršydamą Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybių atstovų vidaus susitarimo dėl Bendrijos pagalbos finansavimo pagal 2008–2013 m. daugiametę finansinę programą, vadovaujantis AKR ir EB partnerystės susitarimu, ir dėl finansinės pagalbos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma EB Sutarties ketvirta dalis ⁽¹⁾ (toliau – vidaus susitarimas) 2 straipsnyje nustatytą finansinių ribų.

2. Nustatant nacionalines orientacines paskirstytinas lėšas, laikomasi diferencijavimo požiūrio, kad būtų užtikrinta, kad su šalimis partnerėmis būtų palaikomas specialus, konkrečiai prie jų pritaikytas bendradarbiavimas, atsižvelgiant į:

- a) jų poreikius;
- b) jų pajėgumą kurti ir naudoti finansinius išteklius bei įsisavinti lėšas;
- c) jų įsipareigojimus ir veiklos rezultatus; ir
- d) galimą Sąjungos pagalbos poveikį.

Skirstant išteklius prioritetinėmis laikomos šalys, kurioms labiausiai reikia pagalbos, visų pirma mažiausiai išsivysčiusios šalys, mažas pajamas gaunančios šalys, taip pat šalys per krizę, po krizės, esant nestabilioms ir pažeidžiamoms padėtimis.

Sąjunga pritaikys savo paramą taikydama dinamiškas, į rezultatus orientuotas konkrečioms šalims skirtas priemones, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalyje, atsižvelgdama į padėtį šalyse ir jų įsipareigojimus bei pažangą gero valdymo, žmogaus teisių, demokratijos, teisinės valstybės srityse ir jų gebėjimą vykdyti reformas bei atsižvelgti į savo gyventojų reikalavimus ir poreikius.

3. Europos plėtros fondo komitetas, įsteigtas vidaus susitarimo 8 straipsniu, (toliau – EPF komitetas) surengia pasikeitimą nuomonėmis dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto daugiamečio orientacinio išteklių paskirstymo nustatymo metodo.

4 straipsnis

Bendra programavimo struktūra

1. Pagal AKR-ES partnerystės susitarimą Komisijos valdomas pagalbos AKR valstybėms ir regionams programavimo procesas vykdomas pagal to susitarimo IV priedo 1–14 straipsniuose ir pagal šio reglamento 1 ir 2 straipsniuose išdėstytus bendruosius principus.

⁽¹⁾ OL L 247, 2006 9 9, p. 32.

2. Išskyrus 3 dalyje nustatytus atvejus, į programavimo procesą kuo labiau įtraukiama atitinkama šalies partnerė ar regionas partneris ir programavimas kuo labiau derinamas su šalies partnerės ar regiono partnerio skurdo mažinimo ar lygiavertėmis strategijomis.

Sąjunga ir valstybės narės ankstyvajame etape ir viso programavimo proceso metu tarpusavyje konsultuojasi, kad užtikrintų bendradarbiavimo veiklos darnumą, papildomumą ir nuoseklumą. Konsultuojantis gali būti pradėtas bendras programavimas su valstybėmis narėmis, turinčiomis atstovų vietoje. Bendras programavimas turėtų būti pagrįstas Sąjungos paramos teikėjų lyginamaisiais pranašumais. Kitos valstybės narės raginamos dalyvauti stiprinant Sąjungos bendrus išorės veiksmus.

EIB finansavimo operacijomis prisidedama prie bendrųjų Sąjungos principų, visų pirma apibrėžtų Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 21 straipsnyje, ir AKR-ES partnerystės susitarimo tikslų, pavyzdžiui, skurdo mažinimo užtikrinant integracinį ir darnų ekonomikos augimą bei ekonominę, aplinkos apsaugos ir socialinę vystymąsi. EIB ir Komisija turėtų siekti atitinkamais atvejais kuo labiau padidinti EPF programavimo proceso sinergiją. Ankstyvajame etape su EIB konsultuojamasi klausimais, susijusiais su jo ekspertine patirtimi ir operacijomis, siekiant padidinti Sąjungos išorės veiksmų darnumą.

Taip pat konsultuojamasi su kitais paramos teikėjais ir vystymosi proceso dalyviais, įskaitant pilietinės visuomenės atstovus ir regionų ir vietos valdžios institucijas.

3. AKR-ES partnerystės susitarimo IV priedo 3 straipsnio 3 dalyje ir 4 straipsnio 5 dalyje nurodytomis aplinkybėmis Komisija gali nustatyti konkrečias paramos vystymuisi programavimo ir teikimo nuostatas, pagal atitinkamą Sąjungos politiką pati administruodama atitinkamai valstybei skirtus išteklius.

4. Dvišalę paramą Sąjunga iš esmės skiria daugiausia trijuose sektoriuose, dėl kurių susitaria su šalimis partnerėmis.

5 straipsnis

Programavimo dokumentai

1. Strategijos dokumentai – Sąjungos ir atitinkamos šalies partnerės arba regiono partnerio parengti dokumentai, sudarantys nuoseklų vystomojo bendradarbiavimo politikos pagrindą, atitinkantys AKR-ES partnerystės susitarimo bendrąjį tikslą ir taikymo sritį, tikslus ir bendruosius principus, taip pat to susitarimo IV priedo 2, 8 ir 12a straipsniuose įtvirtintus principus.

Strategijos dokumentai rengiami ir įgyvendinami vadovaujantis pagalbos veiksmingumo principais: šalies partnerės atsakomybės, partnerystės, koordinavimo, derinimo, suderinimo su šalies paramos gavėjos ar regioninėmis sistemomis, skaidrumo, tarpusavio atskaitomybės ir orientavimosi į rezultatus, kaip nustatyta šio reglamento 2 straipsnyje. Programavimo laikotarpis turi būti iš esmės suderintas su šalių partnerių strategijų ciklais.

2. Atitinkamai šaliai partnerei arba regionui partneriui sutikus, nereikalaujama parengti strategijos dokumentą:

- a) šalims arba regionams, kurie kaip vystymosi strategiją turi parengtą vystymosi planą arba panašų vystymosi dokumentą, kuriuo Komisija rėmėsi priimdama atitinkamą daugiametę orientacinę programą;
- b) šalims ar regionams, dėl kurių bendro daugiametio programavimo dokumento susitarė Sąjunga ir valstybės narės;
- c) šalims ar regionams, kurie jau turi bendrą pagrindų dokumentą, kuriame nustatytas visapusiškas Sąjungos požiūris į santykius su ta šalimi partnere ar regionu partneriu, įskaitant Sąjungos vystymosi politiką;
- d) regionams, kurie turi strategiją, dėl kurios bendrai susitarta su Sąjunga;
- e) šalims, kuriose Sąjunga strategiją ketina suderinti su naujuoju šalies ciklu, prasidėsiančiu prieš 2017 m. sausio 1 d.; tokiais atvejais daugiametėje orientacinėje programoje, kuri galios pereinamuoju laikotarpiu nuo 2014 m. iki naujojo šalies ciklo pradžios, bus nustatyti Sąjungos veiksmai šioje šalyje.

3. Nereikalaujama parengti strategijos dokumentus šalims ar regionams, kurie pagal šį reglamentą gauna pradinę Sąjungos lėšų dalį, kuri 2014–2020 m. laikotarpiu neviršija 50 mln. EUR. Tokiais atvejais daugiametėse orientacinėse programose bus nustatyti Sąjungos veiksmai šiose šalyse arba regionuose.

Jeigu 2 ir 3 dalyse nurodytos galimybės šalims partnerėms arba regionams partneriams yra nepriimtinos, parengiamas strategijos dokumentas.

4. Išskyrus 4 straipsnio 3 dalyje numatytų aplinkybių atveju, daugiametės orientacinės programos sudaromos palaikant dialogą su šalimi partnere arba regionu partneriu ir remiantis strategijos dokumentais arba šiame straipsnyje nurodytais panašiais dokumentais ir dėl jų susitariama su atitinkama šalimi ar regionu.

Igyvendinant šį reglamentą, šio reglamento 2 dalies b punkte nurodytas bendras daugiametis programavimo dokumentas, atitinkantis šioje dalyje įtvirtintus principus ir sąlygas, įskaitant orientacines paskirstytinas lėšas, pagal 14 straipsnyje nustatytą procedūrą gali būti laikomas daugiamete orientacine programa, jei dėl to susitariama su šalimi partnere arba regionu partneriu.

5. Daugiametėse orientacinėse programose nustatomi pasirinkti Sąjungos finansavimo prioritetiniai sektoriai, konkretūs tikslai, tikėtini rezultatai, veiklos rodikliai ir tiek bendros, tiek pagal prioritetinę sritį paskirstytinos orientacinės lėšos. Jose taip pat paaiškinama, kaip siūlomomis programomis bus prisidedama prie šiame straipsnyje nurodytos bendros šalies strategijos ir Pokyčių darbotvarkės įgyvendinimo.

Vadovaujantis pagalbos veiksmingumo principais AKR vidaus strategija vengiama susiskaidymo ir užtikrinamas papildomumas bei reali pridėtinė vertė šalių ir regionų programų atžvilgiu.

6. Be šalių ir regionų programavimo dokumentų, laikydamosi AKR-ES partnerystės susitarimo IV priedo 12–14 straipsniuose nustatytų principų Komisija ir AKR valstybės, padedant AKR sekretoriui, bendrai parengia AKR vidaus strategijos dokumentą ir su juo susijusią daugiametę orientacinę programą.

7. 4 straipsnio 3 dalyje nurodytos specialios nuostatos gali būti taikomos kaip specialios paramos programos, atsižvelgiant į konkrečius 6 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus.

6 straipsnis

Programavimas, skirtas šalims ir regionams per krizę, po krizės ar esant nestabiliui padėčiai

1. Rengiant programavimo dokumentus, skirtus šalims ir regionams per krizę, po krizės ar esantiems nestabilioje padėtyje arba neapsaugotiems nuo gaivalinių nelaimių, tinkamai atsižvelgiama į atitinkamų gyventojų, šalių ar regionų pažeidžiamumą, specialius poreikius ir aplinkybes.

Sąjunga išlieka visapusiškai įsipareigojusi įgyvendinti Naująjį susitarimą dėl bendradarbiavimo su nestabiliomis valstybėmis ir susitarimo principus, be kita ko, daug dėmesio skiriant penkiems taikos ir valstybės kūrimo tikslams, užtikrinant vietos atsakomybę ir tinkamai prisitaikant prie nacionalinių planų, parengtų įgyvendinant Naująjį susitarimą.

Deramas dėmesys bus skirtas konfliktų prevencijai ir sprendimui, valstybės ir taikos kūrimui, susitaikymui po konflikto ir atstatymo priemonėms, konkrečių dėmesį skiriant integracinei ir teisėtai politikai, saugumui, teisingumui, ekonomikos pagrindams ir gebėjimų stiprinimui, kad būtų užtikrintas atskaitingas ir teisingas paslaugų teikimas. Itin daug dėmesio bus skiriama moterų vaidmeniui ir vaikų perspektyvoms tuose procesuose.

Jei šalys partnerės ar regionai partneriai yra tiesiogiai susiję su krize, laikotarpiu po krizės ar nestabilia padėtimi arba yra jų paveikti, ypač daug dėmesio skiriama visų atitinkamų subjektų pagalbos, atkuriamųjų ir vystymosi srities veiksmų, be kita ko, skirtų politinių iniciatyvų įgyvendinimui, koordinavimo stiprinimui siekiant padėti pereiti iš ekstremaliosios situacijos į vystymosi etapą. Programose, skirtose šalims ir regionams, kurie yra nestabilūs arba kuriuose reguliariai nutinka gaivalinių nelaimių, numatomos pasirengimo nelaimėms ir prevencijos priemonės bei tokių nelaimių padarinių šalinimo veiksmai ir sprendžiami uždaviniai, susiję su pažeidžiamumu dėl sukrėtimų, ir stiprinamas atsparumas.

2. Gali būti atlikta šalių ir regionų per krizę, po krizės ar esant nestabiliui padėčiai, bendradarbiavimo strategijos *ad hoc* peržiūra. Po tokių peržiūrų gali būti pasiūlyta konkreti pritaikyta strategija, kad būtų užtikrintas perėjimas prie ilgalaikio bendradarbiavimo ir vystymosi, skatinamas geresnis humanitarinių ir vystymosi politikos priemonių koordinavimas ir perėjimas nuo vieno prie kito.

7 straipsnis

Programavimo dokumentų tvirtinimas ir keitimas

1. Komisija patvirtina programavimo dokumentus, įskaitant jų orientacines paskirstytinas lėšas, pagal procedūrą, numatytą 14 straipsnyje.

Programavimo dokumentus perduodama EPF komitetui, Komisija juos taip pat perduoda Jungtinei parlamentinei asamblėjai susipažinti, kartu visapusiškai laikydamosi sprendimų priėmimo procedūros pagal šio reglamento IV antraštinę dalį.

Programavimo dokumentus vėliau tvirtina atitinkama AKR valstybė arba regionas, kaip nustatyta AKR-ES partnerystės susitarimo IV priede. Programavimo dokumentų nepasirašiusios šalys arba regionai ir toliau turi teisę gauti finansavimą šio reglamento 4 straipsnio 3 dalyje nustatytais sąlygomis.

2. Strategijos dokumentai ir daugiametės orientacinės programos, įskaitant jų orientacines paskirstytinas lėšas, gali būti koreguojami atsižvelgiant į AKR-ES partnerystės susitarimo IV priedo 5, 11 ir 14 straipsniuose numatytas peržiūras.

Pagal šio reglamento 2 straipsnio 4 dalies bei 3 straipsnio 2 dalies nuostatas ir remiantis ankstesne EPF ir kita patirtimi, įgyta įgyvendinant iniciatyvas, įskaitant įgytą patirtį, orientaciniai išteklių paskirstymai šalims gali būti papildomi, be kita ko, veiklos rezultatais grindžiamu mechanizmu. Šiuo požiūriu, pripažįstant, kad nestabilioms ir pažeidžiamoms valstybėms turi būti taikomos specialios sąlygos siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai atsižvelgta į jų ypatingus poreikius, turi būti skirta išteklių (jei įmanoma, neviršijant 10-ojo EPF Valdymo skatinimui skirtos dalies ribų), kad būtų suteikta paskatų vykdyti į rezultatus orientuotas reformas vadovaujantis Pokyčių darbotvarke ir įgyvendinti AKR-ES partnerystės susitarime nustatytus įsipareigojimus. EPF komitetas pagal šio reglamento 14 straipsnio 2 dalį surengia pasikeitimų nuomonėmis dėl veiklos rezultatais grindžiamo mechanizmo.

3. 14 straipsnyje nustatytos procedūros taip pat laikomasi darant esminius pakeitimus, dėl kurių iš esmės keičiasi strategija, jos programavimo dokumentai ir (arba) programuojamas išteklių paskirstymas. Jei taikoma, prie programavimo dokumentų pridedamus atitinkamus priedėlius vėliau tvirtina atitinkama AKR valstybė arba regionas.

4. Dėl deramai pagrįstų neišvengiamų skubos priežasčių, pvz., krizių arba tiesioginių grėsmių demokratijai, teisinei valstybei, žmogaus teisėms arba pagrindinėms laisvėms, įskaitant 6 straipsnio 2 dalyje nurodytus atvejus, keičiant 5 straipsnyje nurodytus programavimo dokumentus gali būti laikomasi 14 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMAS

8 straipsnis

Bendroji įgyvendinimo struktūra

AKR valstybėms ir regionams skirta pagalba, kurią pagal AKR-ES partnerystės susitarimą valdo Komisija ir EIB, teikiama laikantis vidaus susitarimo 10 straipsnio 2 dalyje nurodyto finansinio reglamento (EPF finansinis reglamentas).

9 straipsnis

Veiksmų programų, atskirų priemonių ir specialių priemonių priėmimas

1. Komisija pavirtina metines veiksmų programas, grindžiamas 5 straipsnyje nurodytais orientaciniais programavimo dokumentais.

Jeigu veiksmas kartojasi, ji taip pat gali priimti daugiametes veiksmų programas, kurių trukmė – iki trejų metų.

Prieš priimant metines arba daugiametes veiksmų programas arba jas priėmus, prireikus ir tinkamai pagrįstais atvejais veiksmas gali būti priimtas kaip atskira priemonė.

2. Metines veiksmų programas ir atskiras priemones Komisija rengia kartu su šalimi partnere ar regionu partneriu, dalyvaujant valstybių narių vietos atstovams ir prireikus koordinuojant veiklą su kitais paramos teikėjais, visų pirma bendro programavimo atvejais, ir su EIB. Vietoje atstovų neturinčios valstybės narės bus informuojamos apie vietoje vykdomą veiklą.

Į veiksmų programas įtraukiamas konkretus kiekvienos numatomos operacijos aprašymas. Tame aprašyme tiksliai nurodomi siekiami tikslai, tikėtini rezultatai ir pagrindinės veiklos rūšys.

Aprašyme išdėstomi tikėtini rezultatai: našumas, pasekmės bei poveikis, nurodomi kiekybiniai ar kokybiniai uždaviniai, pateikiami jų tarpusavio sąsajų ir sąsajų su daugiametėje orientacinėje programoje nustatytais tikslais paaiškinimai. Našumas ir iš esmės pasekmės apibūdinami konkrečiais išmatuojamais ir tikroviškais rodikliais, nustatant pradinį etapą ir per nustatytą laiką pasiektinus lyginamuosius standartus, kuo labiau suderinant su šalies partnerės arba regiono partnerio našumu ir lyginamaisiais standartais. Atitinkamais atvejais bus atliekama sąnaudų ir naudos analizė.

Apibūdinime išdėstoma rizika, atitinkamais atvejais pateikiami pasiūlymai dėl jos sušvelninimo, pateikiama konkretaus sektoriaus konteksto analizė ir nurodomi pagrindiniai suinteresuotieji subjektai, įgyvendinimo metodai, biudžetas ir orientacinis tvarkaraštis, o jei teikiama parama biudžetui – išmokų kriterijai, įskaitant galimas kintamas dalis. Jame taip pat tiksliai nurodomos susijusios paramos priemonės, taip pat stebėsenos, audito ir vertinimo tvarka.

Atitinkamais atvejais apibūdinime taip pat nurodomas papildomumas su dabartine arba numatoma EIB veikla šalyje partnerėje arba regione partneryje.

3. 4 straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais ir su nenumatytais tinkamai pagrįstais poreikiais arba išimtinėmis aplinkybėmis susijusiais atvejais Komisija gali patvirtinti specialias priemones, įskaitant priemones, skirtas perėjimui nuo paramos ekstremaliosios situacijos atveju prie ilgalaikių vystymosi operacijų ar priemonių, siekiant geriau parengti gyventojus pasikartojančioms krizėms.

4. 1 dalyje numatytas veiksmų programų ir atskirų priemonių, kurioms skiriama Sąjungos finansinė parama viršija 5 mln. EUR, ir specialių priemonių, kurioms skiriama Sąjungos finansinė parama viršija 10 mln. EUR, Komisija priima pagal šio reglamento 14 straipsnyje nurodytą procedūrą. Tos procedūros nereikia laikytis, kai veiksmų programoms ir priemonėms skiriama parama yra mažesnė už tas ribas ir kai jų pakeitimai yra neesminiai. Neesminiai pakeitimai yra techniniai pakeitimai, pavyzdžiui, įgyvendinimo laikotarpio pratęsimas, lėšų perskirstymas nevirsijant prognozuojamo biudžeto, biudžeto padidinimas arba sumažinimas ne daugiau kaip 20 % pradinio biudžeto, tačiau nevirsijant 10 mln. EUR, jeigu tie pakeitimai iš esmės nepakeičia pradinės veiksmų programos arba priemonės tikslų. Tokiais atvejais veiksmų programų ir priemonių bei neesminių jų pakeitimų priima Komisija ir per vieną mėnesį apie jų patvirtinimą informuoja EPF komitetą.

Kiekviena valstybė narė gali prašyti, kad projektas arba programa būtų išbraukti iš veiksmų programos, kuri buvo pateikta EPF komitetui laikantis šio reglamento 14 straipsnyje nustatytos tvarkos. Jeigu tam prašymui pritaria valstybių narių blokuojanti mažuma, kaip nustatyta vidaus susitarimo 8 straipsnio 3 dalyje, siejamoje su 8 straipsnio 2 dalimi, Komisija priima veiksmų programą į ją neįtraukdama atitinkamo projekto ar programos. Išskyrus atvejus, kai Komisija, atsižvelgdama į valstybių narių nuomonę EPF komitete, nenori, kad išbrauktas projektas ar programa būtų tęsiami,

vėlesniame etape tas projektas ar programa EPF komitetui dar kartą pateikiami atskirai nuo veiksmų programos kaip atskira priemonė, kurią tada Komisija priima laikydamasi šio reglamento 14 straipsnyje nustatytos tvarkos.

Dėl deramai pagrįstų neišvengiamų skubos priežasčių, pavyzdžiui, krizių, gaivalinių ar žmogaus sukeltų nelaimių, arba tiesioginių grėsmių demokratijai, teisei valstybei, žmogaus teisėms arba pagrindinėms laisvėms, Komisija gali priimti atskiras arba specialias priemones arba esamų veiksmų programų ir priemonių pakeitimus, laikydamasi šio reglamento 14 straipsnio 4 dalyje nurodytos procedūros.

5. Laikydamasi šio reglamento 14 straipsnyje nustatytos procedūros Komisija priima specialias veiksmų programas vidaus susitarimo 6 straipsnyje nurodytoms išlaidoms padengti. Išlaidoms padengti parengtų veiksmų programų pakeitimai priimami laikantis tos pačios procedūros.

6. Projekto lygmeniu atliekama atitinkama patikra aplinkosaugos požiūriu, be kita ko, dėl klimato kaitos, biologinės įvairovės ir susijusio socialinio poveikio, atitinkamais atvejais įskaitant aplinkosaugos požiūriu rizikingų projektų poveikio aplinkai įvertinimą, ypač jei tie projektai gali daryti didelį neigiamą poveikį aplinkai ir (arba) turėti didelį neigiamą socialinį poveikį, kurie būtų rizikingi, įvairiapusiai arba beprecedenčiai. Ta patikra atliekama laikantis tarptautiniu mastu pripažintos praktikos. Jei reikia, įgyvendinant sektorines programas atliekamas strateginis poveikio aplinkai vertinimas. Užtikrinama, kad atliekant poveikio aplinkai vertinimą dalyvautų suinteresuotieji subjektai ir kad visuomenė galėtų susipažinti su jo rezultatais.

10 straipsnis

Papildomi valstybių narių įnašai

1. Pagal vidaus susitarimo 1 straipsnio 9 dalį valstybės narės gali savo iniciatyva teikti Komisijai arba EIB savanoriškus įnašus, nepriskiriamus jungtinio bendro finansavimo priemonėms, kad padėtų pasiekti AKR-ES partnerystės susitarimo tikslus. Tokie įnašai nedaro poveikio bendram lėšų paskirstymui pagal EPF. Tokie įnašai tvarkomi taip pat, kaip ir vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalyje nurodyti valstybių narių reguliarius įnašai, išskyrus vidaus susitarimo 6 ir 7 straipsnių nuostatose numatytus atvejus, kuriems dvišaliame susitarime dėl įnašų gali būti nustatyta speciali tvarka.

2. Išankstinis lėšų paskirstymas galimas tik tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, atsižvelgiant į 4 straipsnio 3 dalyje nurodytas išimtines aplinkybes. Tokiu atveju Komisijai patikėti savanoriški įnašai pagal EPF finansinį reglamentą laikomi asignuotomis pajamomis.

3. Papildomos lėšos įtraukiamos į programavimo bei peržiūros procesą ir į šiame reglamente nurodytas metines veiksmų programas, atskiras priemones ir specialias priemones, taip pat atsižvelgiama į šalies partnerės ar regiono partnerio atsakomybę.

4. Bet kokius paskesnius veiksmų programų, atskirų priemonių ar specialių priemonių pakeitimus Komisija priima laikydamasi 9 straipsnio nuostatų.

5. Valstybės narės, kurios Komisijai arba EIB patiki papildomus savanoriškus įnašus, kad padėtų pasiekti AKR-ES partnerystės susitarimo tikslus, apie tuos įnašus iš anksto praneša Tarybai ir EPF komitetui ar Investicinės priemonės komitetui.

11 straipsnis

Mokesčiai, muitai ir rinkliavos

Už Sąjungos pagalbą specialūs mokesčiai, muitai arba rinkliavos nemokami arba nerenkami.

Nepažeidžiant AKR-ES partnerystės susitarimo IV priedo 31 straipsnio, tokie mokesčiai, muitai ir rinkliavos gali būti renkami sąlygomis, nustatytomis vidaus susitarimo 10 straipsnio 2 dalyje nurodytame EPF finansiniame reglamente.

12 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi tinkamų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad įgyvendinant pagal šį reglamentą finansuojamus veiksmus Sąjungos finansiniai interesai būtų apsaugoti taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veika priemonės, atliekant veiksmingus patikrinimus, o nustačius pažeidimus – susigrąžinant neteisėtai sumokėtas sumas arba, tam tikrais atvejais, išieškant žalos atlyginimą ir, tam tikrais atvejais, taikant veiksmingas, proporcingas bei atgrasomąsias administracines ir finansines nuobaudas.
2. Komisija arba jos atstovai ir Audito Rūmai turi įgaliojimus remiantis dokumentais bei vietoje atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, kurie yra gavę Sąjungos lėšų pagal šį reglamentą, auditą, arba, tarptautinių organizacijų atveju, įgaliojimus atlikti patikrinimus laikantis su tomis organizacijomis sudarytų susitarimų.
3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ nuostatomis ir procedūromis, kad nustatytų sukčiavimo, korupcijos ar kitos neteisėtos veikos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, atvejus, susijusius su pagal šį reglamentą finansuojamais dotacijų susitarimais, dotacijų sprendimais arba sutartimis.
4. Nepažeidžiant 1, 2 ir 3 dalių, į bendradarbiavimo susitarimus su trečiosiomis šalimis bei tarptautinėmis organizacijomis, sutartis, dotacijų susitarimus ir dotacijų sprendimus, sudaromus įgyvendinant šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai pagal jų atitinkamą kompetenciją atlikti tokį auditą, patikras vietoje ir tikrinimus.

13 straipsnis

Pilietybės ir kilmės taisyklės, taikomos viešųjų pirkimų konkursuose, konkursuose dėl dotacijų skyrimo ir kituose konkursuose

Pilietybės ir kilmės taisyklės, taikomos viešųjų pirkimų konkursuose, konkursuose dėl dotacijų skyrimo ir kituose konkursuose, nustatytos AKR-ES partnerystės susitarimo IV priedo 20 straipsnyje.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SPRENDIMŲ PRIĖMIMO PROCEDŪROS

14 straipsnis

EPF komiteto pareigos

1. EPF komitetas teikia savo nuomonę laikydamasis šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytos procedūros.
- EIB stebėtojas dalyvauja EPF komiteto darbe nagrinėjant su EIB susijusius klausimus.
2. EPF komiteto užduotys apima šio reglamento II ir III antraštinėse dalyse nustatytas pareigas:
 - a) Sąjungos pagalbos pagal EPF programavimą ir programavimo peržiūras, ypač daug dėmesio skiriant šalies, regiono ir AKR vidaus strategijoms; ir
 - b) Sąjungos paramos teikimo stebėseną ir vertinimą, be kita ko, atsižvelgiant į paramos poveikį mažinant skurdą, sektoriams būdingus aspektus, kompleksinius klausimus, veiklos koordinavimo vietos lygiu su valstybėmis narėmis ir kitais paramos teikėjais veikimą ir pažangą laikantis 2 straipsnyje nurodytų pagalbos veiksmingumo principų.

⁽¹⁾ 2013 m. rugšėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

Paramos biudžetui programų, dėl kurių EPF komitetas pareiškė palankią nuomonę, tačiau kurių įgyvendinimas yra sustabdytas, atveju Komisija iš anksto informuoja komitetą apie jų sustabdymą ir paskesnę sprendimą atnaujinti išmokų mokėjimą.

Kiekviena valstybė narė gali bet kuriuo metu prašyti Komisijos suteikti informaciją EPF komitetui ir surengti pasikeitimą nuomonėmis dėl klausimų, susijusių su šioje dalyje nurodytomis užduotimis. Po tokių pasikeitimų nuomonėmis valstybės narės gali parengti rekomendacijas, į kurias Komisija turi atsižvelgti.

3. Kai EPF komiteto prašoma pateikti nuomonę, Komisijos atstovas per laikotarpį, nustatytą Tarybos sprendime dėl EPF komiteto darbo tvarkos taisyklių, nurodytame vidaus susitarimo 8 straipsnio 5 dalyje, pateikia priemonių, kurių reikia imtis, projektą. EPF komitetas savo nuomonę pateikia per ne ilgesnį kaip 30 dienų laikotarpį, kurį pirmininkas gali nustatyti atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Keičiantis nuomonėmis dalyvauja EIB. Nuomonė patvirtinama kvalifikuota balsų dauguma, kaip išdėstyta vidaus susitarimo 8 straipsnio 3 dalyje, remiantis valstybių narių balsais, kurie skaičiuojami vidaus susitarimo 8 straipsnio 2 dalyje nustatytu būdu.

EPF komitetui pateikus savo nuomonę, Komisija patvirtina priemones, kurios taikomos nedelsiant.

Tačiau, jeigu šios priemonės neatitinka EPF komiteto nuomonės, Komisija nedelsdama apie jas praneša Tarybai. Tokiu atveju Komisija atideda šių priemonių taikymą laikotarpiui, kuris iš esmės neviršija 30 dienų nuo tokio pranešimo dienos, tačiau kurį išskirtinėmis aplinkybėmis galima pratęsti dar vienam 30 dienų neviršijančiam laikotarpiui. Taryba, sprenddama tokia pačia kvalifikuota balsų dauguma kaip EPF komitetas, per šį laikotarpį gali priimti kitokį sprendimą.

4. Dėl deramai pagrįstų neišvengiamų skubos priežasčių, kaip numatyta 7 straipsnio 4 dalyje ir 9 straipsnio 4 dalyje, Komisija priima priemones, kurios taikomos nedelsiant, apie jas iš anksto nepranešdama EPF komitetui, ir tokios priemonės galioja priimto arba pakeisto dokumento, veiksmų programos arba priemonės taikymo laikotarpiu.

Vėliausiai 14 dienų nuo priemonių priėmimo, pirmininkas jas teikia EPF komitetui, kad šis pateiktų savo nuomonę apie jas.

Jeigu EPF komitetas pateikia nepalankią nuomonę nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, Komisija nedelsdama panaikina pagal šios dalies pirmą pastraipą priimtas priemones.

15 straipsnis

Afrikos taikos priemonė

AKR vidaus orientacinėse programose numatoma skirti lėšų Afrikos taikos priemonei. Toks finansavimas gali būti papildytas regioninėmis orientacinėmis programomis. Toliau nustatyta konkreči procedūra taikoma taip:

- Afrikos Sąjungos prašymu, kurį patvirtino AKR ambasadorių komitetas, Komisija rengia daugiametės veiksmų programas, kuriose tiksliai nurodomi siejami tikslai, galimų intervencinių veiksmų apimtis bei pobūdis ir įgyvendinimo tvarka; intervencinių priemonių lygmeniu nustatomas sutartas ataskaitų teikimo formatas. Veiksmų programos priede aprašomos konkrečios sprendimų priėmimo procedūros, taikomos kiekvienai galimai intervencijai atsižvelgiant į jų pobūdį, dydį ir skubumą;
- prieš Komisijai patvirtinant veiksmų programą, šias veiksmų programas, įskaitant a punkte nurodytą priedą, ir visus jos pakeitimus apsversto atitinkamos parengiamosios Tarybos darbo grupės bei Politinis ir saugumo komitetas ir kvalifikuota balsų dauguma patvirtina COREPER, kaip nustatyta vidaus susitarimo 8 straipsnio 3 dalyje;
- veiksmų programomis, išskyrus a punkte nurodytą priedą, remiamasi sudarant Komisijos ir Afrikos Sąjungos finansavimo susitarimą;

- d) visas intervencines priemones, kurios turi būti įgyvendinamos pagal finansavimo susitarimą, pirmiausia patvirtina Politinis ir saugumo komitetas; prieš intervencines priemones pateikiant Politiniam ir saugumo komitetui arba bent prieš pradėdant finansuoti naujas taikos paramos operacijas, apie tai deramu laiku informuojamos atitinkamos parengiamosios Tarybos darbo grupės arba su jomis laiku konsultuojamasi laikantis a punkte nurodytų konkrečių sprendimų priėmimo procedūrų siekiant užtikrinti, kad būtų atsižvelgta ne tik į numatytų priemonių karinius ir saugumo aspektus, bet ir į su vystymusi bei finansavimu susijusius aspektus. Nedarant poveikio taikos paramos operacijų finansavimui, ypač daug dėmesio skiriama veiklai, kuri pripažįstama kaip OPV;
- e) kasmet Tarybos arba EPF komiteto prašymu Komisija, kad informuotų Tarybą ir EPF komitetą, parengia lėšų panaudojimo veiklos ataskaitą, atskirdama su OPV susijusius ir su OPV nesusijusius išpareigojimus ir išmokas.

Pasibaigus pirmosios daugiametės veiksmų programos įgyvendinimui Sąjunga ir jos valstybės narės peržiūrės Afrikos taikos priemonės rezultatus bei procedūras ir apsvartys galimo finansavimo ateityje galimybes. Tokiomis aplinkybėmis ir siekdamas Afrikos taikos priemonei suteikti tvirtesnį pagrindą, Sąjunga ir jos valstybės narės surengs diskusijas, kuriose bus sprendžiamas tiek lėšų skyrimo taikos paramos operacijoms, įskaitant EPF finansuojamas operacijas, tiek tvirtos Sąjungos paramos skyrimo Afrikos vadovaujamoms taikos paramos operacijoms po 2020 m. klausimas. Be to, ne vėliau kaip 2018 m. Komisija atliks Afrikos taikos priemonės įvertinimą.

16 straipsnis

Investicinės priemonės komitetas

1. Investicinės priemonės komitetą, įsteigtą prie EIB pagal vidaus susitarimo 9 straipsnį (toliau – IP komitetas), sudaro valstybių narių atstovai ir Komisijos atstovas. Komiteto posėdžiuose kviečiamas dalyvauti vienas stebėtojas iš Tarybos Generalinio sekretoriato ir stebėtojas iš Europos išorės veiksmų tarnybos. Kiekviena valstybė narė ir Komisija paskiria vieną atstovą ir vieną paskirtą pakaitinį narį. Kad būtų išlaikytas tęstinumas, IP komiteto nariai iš savo tarpo dvejų metų kadencijai išrenka IP komiteto pirmininką. EIB teikia komiteto sekretoriato ir pagalbines paslaugas. Balsuoja tik valstybių narių paskirti IP komiteto nariai arba jų pakaitiniai nariai.

Remdamasi EIB pasiūlymu, parengtu pasikonsultavus su Komisija, Taryba vieningai priima IP komiteto darbo tvarkos taisykles.

IP komitetas sprendimus priima kvalifikuota balsų dauguma. Balsai skaičiuojami vidaus susitarimo 8 straipsnyje nustatyto būdu.

IP komitetas rengia posėdžius bent keturis kartus per metus. EIB arba IP komiteto narių prašymu gali būti šaukiami papildomi posėdžiai, kaip nustatyta darbo tvarkos taisyklėse. Be to, IP komitetas gali pateikti nuomonę taikydamas rašytinę procedūrą, laikydamasis darbo tvarkos taisyklių.

2. IP komitetas tvirtina:

- a) Investicinės priemonės (IP) įgyvendinimo veiklos gaires;
- b) IP investicijų strategijas ir verslo planus, įskaitant veiklos rezultatų rodiklius, vadovaudamasis AKR-ES partnerystės susitarime išdėstytais tikslais ir bendraisiais Sąjungos vystymosi politikos principais;
- c) IP metines ataskaitas;
- d) visus su IP susijusius bendrosios politikos dokumentus, įskaitant vertinimo ataskaitas.

3. Be to, IP komitetas pateikia savo nuomonę apie:

- a) pasiūlymus pagal AKR-ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalį ir 4 straipsnio 2 dalies b punktą suteikti palūkanų subsidiją. Tokiais atvejais IP komitetas taip pat pateikia nuomonę apie tokios palūkanų subsidijos naudojimą;
- b) pasiūlymus dėl IP investavimo į projektą, dėl kurio Komisija pateikė nepalankią nuomonę;

- c) kitus pasiūlymus, susijusius su IP ir grindžiamus IP veiklos gairėse apibrėžtais bendraisiais principais.
- d) pasiūlymus, susijusius su EIB rezultatų vertinimo sistemos plėtojimu, kad ši sistema būtų taikoma pagal AKR-ES partnerystės susitarimą vykdomoms operacijoms.

Kad būtų supaprastintas nedidelės apimties operacijų patvirtinimo procesas, IP komitetas gali pareikšti palankią nuomonę dėl EIB pasiūlymų dėl bendrai paskirstytinų lėšų (palūkanų subsidijos, techninė pagalba) arba bendro pobūdžio leidimo (skolinimas, kapitalas), kuriuos vėliau, IP komitetui ir (arba) Komisijai nepareiškus kitos nuomonės, EIB paskirsto atskiriems projektams atsižvelgdamas į kriterijus, kurie nustatyti bendrai paskirstytinoms lėšoms arba bendro pobūdžio leidimams, įskaitant maksimalų lėšų paskyrimą vienam projektui.

Be to, EIB valdymo organai gali kartais paprašyti, kad IP komitetas pateiktų nuomonę dėl visų pasiūlymų dėl finansavimo arba dėl tam tikrų kategorijų pasiūlymų dėl finansavimo.

4. EIB – laiku pateikia IP komitetui bet kuriuos klausimus, dėl kurių būtinas IP komiteto patvirtinimas arba nuomonė, kaip numatyta atitinkamai 2 ir 3 dalyse. Visi IP komitetui pateikiami pasiūlymai siekiant gauti jo nuomonę parengiami pagal atitinkamus IP veiklos gairėse nustatytus kriterijus ir principus.

5. EIB glaudžiai bendradarbiauja su Komisija ir atitinkamais atvejais koordinuoja savo operacijas su kitais paramos teikėjais. Ypač EIB:

- a) kartu su Komisija parengia arba peržiūri IP veiklos gaires, nurodytas 2 dalies a punkte. EIB atsako už tai, kad būtų laikomasi gairių, ir užtikrina, kad rengiant EIB remiamus projektus būtų laikomasi tarptautinių socialinių ir aplinkosaugos standartų, ir kad jie atitiktų AKR-ES partnerystės susitarimo tikslus, bendruosius Sąjungos vystymosi politikos principus ir atitinkamas šalių ar regionų bendradarbiavimo strategijas;
- b) prašo Komisijos nuomonės dėl rengiamų investavimo strategijų, verslo planų ir bendrosios politikos dokumentų;
- c) informuoja Komisiją apie projektus, administruojamus pagal 18 straipsnio 1 dalį. Vertindamas projektus, EIB prašo, kad Komisija pateiktų nuomonę dėl projektų atitikties atitinkamos valstybės bendradarbiavimo strategijai arba regioninei bendradarbiavimo strategijai arba, atsižvelgiant į aplinkybes, IP bendriesiems tikslams;
- d) išskyrus palūkanų subsidijas, susijusias su 3 dalies a punkte nurodytomis bendrai paskirstytinomis lėšomis, vertindamas projektą prašo Komisijos pritarimo siekiant nuspręsti, ar IP komitetui teikiamas pasiūlymas dėl palūkanų subsidijos atitinka AKR-ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalį ir 4 straipsnio 2 dalį bei IP veiklos gairėse nustatytus kriterijus.

Laikoma, kad Komisija pateikė palankią nuomonę apie pasiūlymą arba sutiko su juo, jeigu per tris savaites nuo pasiūlymo pateikimo dienos ji neprašo nepalankią nuomonę dėl tokio pasiūlymo. Nuomonių apie finansų arba viešojo sektoriaus projektus pateikimo bei pritarimų palūkanų subsidijoms atvejais Komisija gali prašyti, kad galutinis pasiūlymas dėl projekto jai būtų pateiktas likus dviem savaitėms iki jo išsiuntimo IP komitetui, kad ji galėtų pareikšti savo nuomonę arba pritarimą.

6. EIB nesiima 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytų veiksmų, jeigu IP komitetas nepateikia palankios nuomonės.

Gavęs palankią IP komiteto nuomonę, EIB priima sprendimą dėl pasiūlymo, laikydamasis savo nustatytos tvarkos. Visų pirma jis gali nuspręsti nenagrinėti pasiūlymo. EIB reguliariai informuoja IP komitetą ir Komisiją apie tuos atvejus, kai jis nusprendžia nesiimti jokių veiksmų dėl pasiūlymo.

Paskolų, skiriamų iš nuosavų išteklių, ir IP investicijų, kurioms nereikia IP komiteto nuomonės, atveju EIB priima sprendimą dėl pasiūlymo vadovaudamasis savo nustatyta tvarka, o IP atveju — pagal IP komiteto patvirtintas IP veiklos gaires ir investavimo strategijas.

Nepaisydamas nepalankios IP komiteto nuomonės dėl pasiūlymo suteikti palūkanų subsidiją, EIB gali skirti atitinkamą paskolą negaudamas palūkanų subsidijos teikiamos naudos. EIB reguliariai informuoja IP komitetą ir Komisiją kiekvienu atveju, kai jis nusprendžia imtis tokių veiksmų dėl paskolos.

Atsižvelgdamas į IP veiklos gairėse nustatytas sąlygas ir su sąlyga, kad pagrindinis atitinkamos paskolos arba IP investicijos tikslas liktų nepakitęs, EIB gali nuspręsti pakeisti IP paskolos arba investicijos, dėl kurios IP komitetas pareiškė palankią nuomonę pagal 3 dalį, arba paskolos, dėl kurios IP komitetas pareiškė palankią nuomonę palūkanų subsidijų atžvilgiu, sąlygas. Visų pirma EIB gali nuspręsti padidinti paskolos arba IP investicijos sumą iki 20 %.

Dėl tokio padidinimo su palūkanų subsidijomis susijusių AKR-ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalyje nurodytų projektų atžvilgiu gali proporcingai išaugti palūkanų subsidijos vertė. EIB reguliariai informuoja IP komitetą ir Komisiją kiekvienu atveju, kai jis nusprendžia imtis tokių veiksmų. AKR-ES partnerystės susitarimo II priedo 2 straipsnio 7 dalyje nurodytų projektų atveju, jeigu prašoma padidinti subsidijos vertę, IP komitetas turi pateikti savo nuomonę prieš EIB imantis atitinkamų veiksmų.

7. EIB valdo IP investicijas ir visas minėtos IP vardu laikomas lėšas, atsižvelgdamas į AKR-ES partnerystės susitarime išdėstytus tikslus. Visų pirma, laikydamasis IP veiklos gairių, jis gali dalyvauti juridinių asmenų, į kuriuos investuojamos IP lėšos, valdymo ir priežiūros organų veikloje ir siekti kompromisų dėl IP priklausančių teisių, jas įgyvendinti bei keisti.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

17 straipsnis

Trečiosios šalies arba regiono dalyvavimas

Siekdama užtikrinti Sąjungos pagalbos nuoseklumą ir veiksmingumą, Komisija gali nuspręsti, kad AKR nepriklausančios besivystančios valstybės ir regioninės integracijos organizacijos, kuriose dalyvauja AKR valstybės ir kurios skatina regioninį bendradarbiavimą ir integraciją, atitinkančios reikalavimus Sąjungos pagalbai gauti pagal Sąjungos išorės veiksmų finansavimo priemones, jeigu atitinkamas projektas arba programa yra regioninio arba tarpvalstybinio pobūdžio ir atitinka AKR-ES partnerystės susitarimo IV priedo 6 straipsnį, atitinka reikalavimus vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje nurodytoms lėšoms gauti. Užjūrio šalys ir teritorijos (UŠT), atitinkančios reikalavimus Sąjungos pagalbai pagal Tarybos sprendimą 2013/755/ES ⁽¹⁾ gauti, ir Sąjungos atokiausi regionai taip pat gali dalyvauti regioninio bendradarbiavimo projektuose arba programose; tokiam teritorijų arba atokiausių regionų dalyvavimui būtinas finansavimas papildomas lėšomis, nurodytomis vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktyje. Turėtų būti atsižvelgiama į valstybių narių, Sąjungos atokiausių regionų, UŠT ir AKR valstybių sustiprinto bendradarbiavimo tikslus ir prireikus turėtų būti sukurti koordinavimo mechanizmai. Toks finansavimas ir tokie finansavimo būdai, nurodyti Tarybos reglamente (EB) Nr. 215/2008 ⁽²⁾, gali būti nustatyti strategijos dokumentuose, daugiametėse orientacinėse programose, veiksmų programose ir priemonėse, nurodytose šio reglamento 9 straipsnyje.

18 straipsnis

Pagal EPF teikiamos paramos stebėseną, ataskaitų teikimas ir vertinimas

1. Komisija ir EIB reguliariai stebi savo finansuojamus veiksmus bei priemones ir apžvelgia pažangą, padarytą siekiant tikėtinų rezultatų. Komisija taip pat vertina sektorinės politikos ir veiksmų poveikį ir veiksmingumą, taip pat programavimo veiksmingumą, ir prireikus pasinaudoja nepriklausomais išorės vertinimais. Bus tinkamai atsižvelgiama į Tarybos pasiūlymus dėl nepriklausomų išorės vertinimų. Vertinimai turėtų būti grindžiami EBPO/DAC gerosios praktikos principais, siekiant nustatyti, ar buvo pasiekti konkretūs tikslai, atsižvelgiant į lyčių lygybės aspektą, ir parengti rekomendacijas bei pateikti įrodymų siekiant sudaryti palankesnes sąlygas mokytis, kad ateityje būtų galima geriau vykdyti operacijas. Šie įvertinimai atliekami remiantis iš anksto apibrėžtais, aiškiais, skaidriais ir atitinkamais atvejais konkrečioms šalims skirtais ir išmatuojamais rodikliais.

⁽¹⁾ 2013 m. lapkričio 25 d. Tarybos sprendimas 2013/755/ES dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos Sąjungos asociacijos (Užjūrio asociacijos sprendimas) (OL L 344, 2013 12 19, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 215/2008 dėl 10-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento (OL L 78, 2008 3 19, p. 1).

EIB pagal procedūras, nustatytas IP veiklos gairėse, Komisijai ir valstybėms narėms reguliariai praneša apie projektų, finansuojamų iš EPF išteklių, kuriuos jis administruoja, įgyvendinimą.

2. Komisija atliktų vertinimų ataskaitas ir tarnybų atsakymus į pagrindines rekomendacijas EFP komitete pateikia valstybėms narėms ir EIB susipažinti. Valstybių narių prašymu visos įvertinimų ataskaitos, įskaitant rekomendacijas ir tolesnius veiksmus, gali būti svarstomi komitete. Tokiais atvejais Komisija praėjus vieneriems metams EPF komitetui pateiks ataskaitą dėl sutartų tolesnių veiksmų įgyvendinimo. Į rezultatus atsižvelgiama rengiant programas ir paskirstant išteklius.

3. Komisija į Sąjungos pagal šį reglamentą suteiktos pagalbos vertinimo etapą deramai įtraukia atitinkamus suinteresuotuosius subjektus ir prireikus gali siekti atlikti bendrus vertinimus su valstybėmis narėmis, kitais paramos teikėjais ir vystymosi partneriais.

4. Komisija išnagrinėja pažangą, padarytą įgyvendinant EPF, įskaitant daugiametes orientacines programas, ir nuo 2016 m. Tarybai teikia metines įgyvendinimo ataskaitas. Ataskaitoje bus pateikta pagrindinių rezultatų ir pasekmių analizė, o kai įmanoma – Sąjungos finansinės paramos poveikio analizė. Šiuo tikslu bus sukurta rezultatų sistema. Ši ataskaita taip pat siunčiama Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui.

5. Kasmet rengiamoje ataskaitoje taip pat pateikiama praėjusių metų informacija apie finansuotas priemones, stebėsenos rezultatus ir vertinimo veiklą, atitinkamų vystymosi partnerių dalyvavimą, įsipareigojimų ir mokėjimų vykdymą pagal šalis, regionus ir bendradarbiavimo sektorius. Be to, joje pateikiama iš pradžių numatytų ir pasiektų rezultatų kokybinė analizė, grindžiama, be kita ko, stebėsenos sistemų duomenimis, ir tolesni su įgyta patirtimi susiję veiksmų.

6. Kiek įmanoma, ataskaitoje naudojami konkretūs ir išmatuojami paramos poveikio siekiant AKR-ES partnerystės susitarimo tikslų rodikliai. Joje atsižvelgiama į įgytą patirtį ir veiksmus, kurių imtasi siekiant laikytis ankstesnių metų vertinimų rekomendacijų. Kai įmanoma ir tikslinga, ataskaitoje taip pat įvertinamas pagalbos veiksmingumo principų laikymasis, be kita ko naujų finansinių priemonių atveju.

7. Sąjunga ir jos valstybės narės ne vėliau kaip iki 2018 m. pabaigos atlieka veiklos rezultatų peržiūrą, kurioje įvertina įsipareigojimų įgyvendinimą bei lėšų išmokėjimą ir suteiktos paramos rezultatus bei poveikį pagal našumo, pasekmių ir poveikio rodiklius, pagal kuriuos vertinamas išteklių naudojimo veiksmingumas ir EPF veiksmingumas. Jos taip pat išnagrinėja finansuotų priemonių įnašą siekiant AKR-ES partnerystės susitarimo tikslų ir įgyvendinant Sąjungos prioritetus, kaip nustatyta Pokyčių darbotvarkėje. Peržiūra atliekama remiantis Komisijos pasiūlymu.

8. EIB pateikia IP komitetui informaciją apie pažangą, padarytą įgyvendinant IP tikslus. Pagal AKR-ES partnerystės susitarimo II priedo 6 straipsnio b punktą, bendri IP veiklos rezultatai vertinami atliekant bendrą EPF laikotarpio vidurio ir pabaigos peržiūrą. Laikotarpio vidurio peržiūrą, bendradarbiaudamas su EIB, atlieka nepriklausomas išorės ekspertas; ji pateikiama IP komitetui.

19 straipsnis

Veiksmų klimato kaitos ir biologinės įvairovės srityje išlaidos

Bendrų su veiksmiais klimato kaitos ir biologinės įvairovės srityse susijusių išlaidų metinė sąmata sudaroma remiantis priimtais orientaciniais programavimo dokumentais. Pagal EPF skiriamam finansavimui taikoma metinė stebėjimo sistema, grindžiama EBPO metodika („Rio rodikliai“) (neatmetant galimybės taikyti tikslesnes metodikas, jei tokių yra), integruota į esamą Sąjungos programų veiklos rezultatų valdymo metodiką, pagal kurią kiekybiškai įvertinamos išlaidos, susijusios su veiksmiais klimato kaitos ir biologinės įvairovės srityse įgyvendinant veiksmų programas, atskiras ir specialias priemones, nurodytas 9 straipsnyje, ir nurodyta vertinimuose bei kasmet teikiamose ataskaitose.

20 straipsnis

Europos išorės veiksmų tarnyba

Šis reglamentas taikomas atsižvelgiant į Tarybos sprendimą 2010/427/ES ⁽¹⁾.“

⁽¹⁾ 2010 m. liepos 26 d. Tarybos sprendimas 2010/427/ES, kuriuo nustatoma Europos išorės veiksmų tarnybos struktūra ir veikimas (OL L 201, 2010 8 3, p. 30).

TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 567/2014**2014 m. gegužės 26 d.**

kuriuo dėl pereinamojo laikotarpio tarp 10-ojo Europos plėtros fondo ir 11-ojo Europos plėtros fondo taikymo, iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo Europos plėtros fondo, iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 215/2008 dėl 10-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybių grupės narių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių partnerystės susitarimą su paskutiniais pakeitimais ⁽¹⁾ (toliau – AKR-ES partnerystės susitarimas),atsižvelgdama į Taryboje posėdžiavusių valstybių narių Vyriausybių atstovų vidaus susitarimą dėl Bendrijos pagalbos finansavimo pagal 2008–2013 m. daugiamečę finansinę programą vadovaujantis AKR ir EB partnerystės susitarimu ir dėl finansinės pagalbos skyrimo užjūrio šalims ir teritorijoms, kurioms taikoma EB sutarties ketvirta dalis ⁽²⁾ (toliau – 10-asis EPF vidaus susitarimas), ypač į jo 10 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę,

atsižvelgdama į Europos investicijų banko nuomonę,

kadangi:

- (1) Tarybos sprendimu Nr. 2013/759/ES ⁽³⁾ nustatytos pereinamojo laikotarpio Europos plėtros fondo (EPF) valdymo priemonės (toliau – pereinamojo laikotarpio priemonė), kad nuo 2014 m. sausio mėn. iki įsigalios 11-asis EPF vidaus susitarimas, būtų galima naudoti lėšas bendradarbiavimui su Afrikos, Karibų ir Ramiojo vandenyno valstybėms (AKR) ir užjūrio šalimis ir teritorijomis (UŠT), taip pat paramos išlaidoms;
- (2) būtina iš dalies pakeisti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 215/2008 ⁽⁴⁾, kiek tai susiję su Komisijos atliekamu pereinamojo laikotarpio priemonės veiklos ir finansiniu valdymu pereinamuoju laikotarpiu tarp 10-ojo EPF ir 11-ojo EPF iki įsigalios 11-asis EPF vidaus susitarimas ir 11-ojo EPF įgyvendinimo reglamentas;
- (3) tikslinga tuo pačiu būdu iš dalies pakeisti įgyvendinimo taisykles, taikomas investicines priemones, įgyvendinamos Europos investicijų banko (EIB), veiklos ir finansiniam valdymui tuo pereinamuoju laikotarpiu ir iki įsigalios 11-asis EPF vidaus susitarimas,
- (4) todėl Reglamentas (EB) Nr. 215/2008 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pereinamuoju laikotarpiu tarp 10-ojo EPF ir 11-ojo EPF Tarybos reglamento (EB) Nr. 215/2008 1–159 straipsniai pakeičiami šio reglamento priede pateiktais straipsniais.

⁽¹⁾ OL L 317, 2000 12 15, p. 3. Susitarimas su daliniais pakeitimais, padarytais 2005 m. birželio 25 d. Liuksemburge pasirašytu susitarimu (OL L 287, 2005 10 28, p. 4) ir 2010 m. birželio 22 d. Uagadugu pasirašytu susitarimu (OL L 287, 2010 11 4, p. 3).

⁽²⁾ OL L 247, 2006 9 9, p. 32.

⁽³⁾ 2013 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimas 2013/759/ES dėl EPF valdymo pereinamojo laikotarpio priemonių nuo 2014 m. sausio 1 d. iki įsigalios vidaus susitarimas dėl 11-ojo Europos plėtros fondo (OL L 335, 2013 12 14, p. 48).

⁽⁴⁾ 2000 m. vasario 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 215/2008 dėl 10-ajam Europos plėtros fondui taikomo finansinio reglamento (OL L 78, 2008 3 19, p. 1).

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas iki 11-ojo EPF finansinio reglamento įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 26 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

Ch. VASILAKOS

PRIEDAS

„PIRMA DALIS

PAGRINDINĖS NUOSTATOS

I ANTRAŠTINĖ DALIS

Dalykas, taikymo sritis ir bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Taikymo sritis

Šiuo reglamentu nustatomos Europos plėtros fondo (EPF) išteklių finansinio įgyvendinimo ir jo sąskaitų pateikimo bei audito taisyklės.

2 straipsnis

Santykis su Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012

1. Jeigu konkrečiai nenustatyta kitaip, laikoma, kad šiame reglamente pateiktos tiesioginės nuorodos į Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ nuostatas taip pat apima nuorodas į atitinkamas Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 nuostatas ⁽²⁾.
2. Laikoma, kad šiame reglamente pateiktos nuorodos į taikytinas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nuostatas neapima procedūrinių nuostatų, kurios nėra susijusios su EPF, visų pirma nuostatų dėl įgaliojimų priimti deleguotuosius aktus suteikimo.
3. Vidinės nuorodos Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 arba Deleguotajame reglamente (ES) Nr. 1268/2012 nereiškia, kad nuostatos, į kurias daromos nuorodos, tampa netiesiogiai taikomos EPF.
4. Šiame reglamente vartojami terminai turi tas pačias reikšmes, kaip ir tos, vartojamos Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, išskyrus apibrėžtis, nurodytas to reglamento 2 straipsnio a–e punktuose.

Tačiau, taikant šį reglamentą, šie Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pateikti terminai apibrėžiami taip:

- a) „biudžeto“ arba „biudžetinis“ reiškia „EPF“;
- b) „biudžetinis įsipareigojimas“ reiškia „finansinį įsipareigojimą“;
- c) „institucija“ reiškia „Komisiją“;
- d) „asignavimai“ arba „veiklos asignavimai“ reiškia „EPF išteklius“;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

- e) „biudžeto eilutė“ reiškia „asignavimą“;
- f) „pagrindinis teisės aktas“ reiškia pagal atitinkamą kontekstą 10-ąjį EPF vidaus susitarimą, Tarybos sprendimą 2013/755/ES ⁽¹⁾ (toliau – Užjūrio asociacijos sprendimas) arba Tarybos reglamentą (EB) Nr. 617/2007 ⁽²⁾ (toliau – Įgyvendinimo reglamentas);
- g) „trečioji šalis“ reiškia bet kokią šalį paramos gavėją arba teritoriją paramos gavėją, įeinančią į EPF geografinę taikymo sritį.
5. Aiškinant šį reglamentą siekiama išlaikyti suderinamumą su Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, nebent toks aiškinimas būtų nesuderinamas su EPF ypatumais, kaip numatyta AKR-ES partnerystės susitarime, 10-ajame EPF vidaus susitarime, Užjūrio asociacijos sprendime arba Įgyvendinimo reglamente.

3 straipsnis

Laikotarpiai, datos ir laiko terminai

Išskyrus atvejus, kai šiame reglamente nustatyta kitaip, šiame reglamente nustatytiems galutiniams terminams taikomas Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71 ⁽³⁾.

4 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

Šiuo reglamentu nedaromas poveikis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB ⁽⁴⁾ nustatytiems reikalavimams ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 ⁽⁵⁾ nustatytiems reikalavimams.

Taikomas Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 29 straipsnis dėl informacijos apie asmens duomenų perdavimą audito tikslais.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

Finansiniai principai

5 straipsnis

Finansiniai principai

EPF ištekliai įgyvendinami laikantis šių principų:

- a) vieningumo ir biudžeto tikslumo;
- b) apskaitos vieneto;
- c) universalumo;
- d) konkretumo;
- e) patikimo finansų valdymo;
- f) skaidrumo.

Finansiniai metai trunka nuo sausio 1 d. iki gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ 2013 m. lapkričio 25 d. Tarybos sprendimas 2013/755/ES dėl užjūrio šalių bei teritorijų ir Europos Sąjungos asociacijos (Užjūrio asociacijos sprendimas) (OL L 344, 2013 12 19, p. 1).

⁽²⁾ 2007 m. gegužės 14 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 617/2007 dėl 10-ojo Europos plėtros fondo įgyvendinimo pagal AKR ir EB partnerystės susitarimą (OL L 152, 2007 6 13, p. 1).

⁽³⁾ 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantis terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1).

⁽⁴⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

⁽⁵⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

6 straipsnis

Vieningumo ir biudžeto tikslumo principai

Jokios pajamos negali būti renkamos ir jokios išlaidos negali būti daromos, jei jos nėra įrašytos į EPF.

Taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 8 straipsnio 2 ir 3 dalys ir 8 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą.

7 straipsnis

Apskaitos vieneto principas

Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 19 straipsnis dėl euro naudojimo taikomas *mutatis mutandis*.

8 straipsnis

Universalumo principas

Nedarant poveikio šio reglamento 9 straipsniui, visos pajamos padengia visus numatytus mokėjimus.

Visos pajamos ir išlaidos įrašomos nekoreguojant jų viena kitos atžvilgiu ir nedarant poveikio Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 23 straipsniui dėl atskaitymų ir valiutos keitimo kursų tikslinimo taisyklių, kuris turi būti taikomas.

Tačiau šio reglamento 9 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytos pajamos automatiškai sumažina mokėjimus pagal įsipareigojimą, iš kurio jos gautos.

Sąjunga negali imti paskolų EPF kontekste.

9 straipsnis

Asignuotosios pajamos

1. Asignuotosios pajamos naudojamos konkrečioms išlaidų punktams finansuoti.
2. Asignuotąsias pajamas sudaro:
 - a) valstybių narių ir trečiųjų šalių, abiem atvejais įskaitant jų viešąsias agentūras, subjektus ar fizinius asmenis, ir tarptautinių organizacijų finansiniai įnašai tam tikriems Sąjungos finansuojamiems ir Komisijos arba Europos investicijų banko (EIB) jų vardu valdomiems išorės pagalbos projektams ar programoms pagal Įgyvendinimo reglamento 10 straipsnį;
 - b) konkrečiam tikslui skirtos pajamos, pavyzdžiui, fondų pajamos, subsidijos, dovanos ir testamentu paliktas turtas;
 - c) pajamos, gautos išieškojus neteisingai išmokėtas sumas;
 - d) pajamos iš palūkanų už išankstinio finansavimo mokėjimus pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 8 straipsnio 4 dalį;
 - e) gražinimai ir pajamos iš finansinių priemonių pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 140 straipsnio 6 dalį;
 - f) pajamos, gautos iš vėliau kompensuotų mokesčių pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 23 straipsnio 3 dalies b punktą.

3. Iš 2 dalies a ir b punktuose nurodytų asignuotųjų pajamų finansuojamos paramos teikėjo nustatytos išlaidos, su sąlyga, kad Komisija su tuo sutinka.

Iš 2 dalies e ir f punktuose nurodytų asignuotųjų pajamų finansuojamos išlaidos, panašios į tas, iš kurių jos buvo gautos.

4. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 184 straipsnio 3 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

5. Šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytoms asignuotosioms pajamoms taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 22 straipsnio dėl dovanojamo turto 1 ir 2 dalys. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 22 straipsnio 2 dalies atveju, norint priimti dovanojamą turtą reikia gauti Tarybos leidimą.

6. EPF ištekliais, atitinkančiais asignuotąsias pajamas, automatiškai galima naudotis Komisijai gavus tas pajamas. Tačiau gautinų sumų įverčio poveikis bus tas, kad EPF ištekliai taps prieinami 2 dalies a punkte nurodytų asignuotųjų pajamų atveju, kai susitarimas su valstybe nare yra išreikštas eurai; mokėjimus iš tų pajamų galima vykdyti tik gavus šias pajamas.

10 straipsnis

Konkretumo principas

EPF ištekliai skiriami konkrečioms tikslams kiekvienai AKR valstybei ar UŠT ir laikantis pagrindinių bendradarbiavimo priemonių.

AKR valstybių atveju tos priemonės nustatytos finansiniame protokole, pridėtame AKR-ES partnerystės susitarime. Išteklių skyrimas (orientacinis paskirstymas) taip pat grindžiamas 10-ojo EPF vidaus susitarimo ir įgyvendinimo reglamento nuostatomis, atsižvelgiant į išteklius, skirtus veiklos rėmimo išlaidoms, susijusioms su programavimu ir įgyvendinimu pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 6 straipsnį.

UŠT atveju šios priemonės nustatytos Užjūrio asociacijos sprendimo ketvirtoje dalyje ir jo II priede. Skiriant tokius išteklius taip pat atsižvelgiama į to priedo 3 straipsnio 3 dalyje numatytą nepaskirstytą rezervą ir išteklius, skirtus studijoms arba techninės pagalbos priemonėms pagal jo 1 straipsnio 1 dalies c punktą.

11 straipsnis

Patikimo finansų valdymo principas

1. Taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 30 straipsnio dėl ekonomiškumo, veiksmingumo ir efektyvumo principų 1 ir 2 dalys. Deleguotojo reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1268/2012 18 straipsnis netaikomas, nedarant poveikio šio straipsnio 3 dalies a punktui.

2. Nustatomi konkretūs, išmatuojami, pasiekiami, aktualūs ir nurodyto laikotarpio tikslai. Šių tikslų įgyvendinimas stebimas pagal veiklos rodiklius.

3. Siekiant pagerinti sprendimų priėmimą, visų pirma siekiant pagrįsti ir tiksliai apibrėžti valstybių narių mokėtinų įnašų pagal šio straipsnio 21 straipsnį nustatymą, būtina atlikti šiuos įvertinimus:

a) prieš pradėdant naudoti EPF išteklius atliekamas vykdytinų operacijų *ex ante* įvertinimas, apimantis Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 18 straipsnio 1 dalyje išvardytus elementus;

b) atliekamas operacijų *ex post* įvertinimas, siekiant įsitikinti, kad siektini rezultatai pateisino naudotas priemones.

4. Šio reglamento VIII antraštinėje dalyje numatytos finansavimo rūšys ir šio reglamento 17 straipsnyje numatyti įgyvendinimo metodai pasirenkami remiantis tuo, ar jais galima pasiekti konkrečius veiksmų tikslus ir duoti rezultatų, atsižvelgiant visų pirma į kontrolės sąnaudas, administracinę naštą ir numatomą reikalavimų nesilaikymo riziką. Dotacijų atveju apsvairstoma galimybė taikyti vienkartinės išmokas, nustatyto dydžio išmokas ir vieneto įkainius.

12 straipsnis

Vidaus kontrolė

Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 32 straipsnis.

13 straipsnis

Skaidrumo principas

1. EPF įgyvendinamas ir ataskaitos teikiamos laikantis skaidrumo principo.
2. Metinė išipareigojimų ir mokėjimų finansinė ataskaita ir metinė kvietimų sumokėti įnašus suma pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 7 straipsnį bus skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
3. Nedarant poveikio šio reglamento 4 straipsniui, taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 35 straipsnio dėl informacijos apie paramos gavėjus ir kitos informacijos paskelbimo 2 dalies pirma pastraipa ir 3 dalis. Taikant Deleguotoji reglamento (ES) Nr. 1268/2012 21 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą terminas „vietovė“ reiškia, kai reikia, NUTS 2 lygio regiono ekvivalentą, kai paramos gavėjas yra fizinis asmuo.
4. Pagal EPF finansuojamų veiksmų bendras finansavimas gali būti lygiagretus arba jungtinis.

Jeigu bendras finansavimas yra lygiagretus, veiksmas padalijamas į keletą aiškiai apibrėžtų sudedamųjų dalių, kurių kiekvieną finansuoja skirtingi partneriai, bendrą finansavimą suteikiant taip, kad visais atvejais būtų galima nustatyti, koks buvo galutinis finansavimo lėšų panaudojimas.

Jeigu bendras finansavimas yra jungtinis, bendros veiksmo sąnaudos padalijamos tarp partnerių, kurie suteikia bendrą finansavimą, o ištekliai yra sutelkiami taip, kad nebeįmanoma nustatyti jokios pagal veiksmą įvykdytos veiklos finansavimo šaltinio. Tokiais atvejais dotacijų ir viešųjų pirkimų sutarčių *ex post* paskelbimas, kaip nustatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 35 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje ir 3 dalyje, vykdomas laikantis įgaliotojo subjekto taisyklių, jei tokios yra.

5. Teikiant finansinę paramą, Komisija atitinkamais atvejais imasi visų būtinų priemonių, kad būtų užtikrintas Sąjungos finansinės paramos matomumas. Tai apima ir priemones, kuriomis Sąjungos lėšų gavėjams nustatomi matomumo reikalavimai, išskyrus deramai pagrįstus atvejus. Komisija atsakinga už gavėjų tų reikalavimų laikymosi stebėseną.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

EPF ištekliai ir jo įgyvendinimas

14 straipsnis

EPF išteklių šaltiniai

EPF išteklius sudaro Sprendimo 2013/759/ES 1 straipsnyje nurodyta viršutinė riba ir kitos asignuotosios pajamos, nurodytos šio reglamento 9 straipsnyje.

EPF išteklius, kuriuos valdo EIB, taip pat sudaro investicinės priemonės ištekliai, kurie valdomi kaip apyvartinis fondas.

15 straipsnis

EPF struktūra

EPF pajamos ir išlaidos klasifikuojamos pagal jų rūšį arba jų numatytą paskirtį.

16 straipsnis

EPF įgyvendinimas pagal patikimo finansų valdymo principą

1. Komisija prisiima Sąjungos pareigas, apibrėžtas AKR-ES partnerystės susitarimo 57 straipsnyje ir Užjūrio asociacijos sprendime. Tuo tikslu EPF pajamos ir išlaidos ji vykdo laikydamasi šio reglamento šios dalies ir trečios dalies nuostatų, savo atsakomybe ir neviršydamą EPF išteklių ribų.
2. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, kad EPF ištekliai būtų naudojami pagal patikimo finansų valdymo principą.

17 straipsnis

Biudžeto vykdymo metodai

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 56 ir 57 straipsniai.
2. Laikantis šio straipsnio 3–5 dalių nuostatų, taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies IV antraštinės dalies 2 skyriuje numatytos taisyklės, susijusios su biudžeto vykdymo metodais, ir to reglamento 188 ir 193 straipsniai. Tačiau to reglamento 58 straipsnio 1 dalies b punktas ir 59 straipsnis dėl pasidalijamojo valdymo su valstybėmis narėmis netaikomi.
3. Igaliojami subjektai užtikrina suderinamumą su Sąjungos išorės politika ir gali pavesti biudžeto vykdymo užduotis kitiems subjektams tokiomis sąlygomis, kurios yra lygiavertės Komisijai taikomoms sąlygoms. Jie kasmet vykdo jiems pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 60 straipsnio 5 dalį nustatytas prievoles. Audito nuomonė, į kurią turi būti atsižvelgiama Komisijos patikinimo pareiškimu, pateikiama per vieną mėnesį nuo ataskaitos ir valdymo deklaracijos pateikimo.

Tarptautinės organizacijos, kaip nurodyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punkto ii papunktyje, ir valstybių narių įstaigos, kaip nurodyta to reglamento 58 straipsnio 1 dalies c punkto v ir vi papunkčiuose, kurioms Komisija pavedė biudžeto vykdymo užduotis, gali tas užduotis taip pat pavesti ne pelno organizacijoms, kurių veiklos ir finansiniai pajėgumai yra tinkami, tokiomis sąlygomis, kurios yra lygiavertės Komisijai taikomoms sąlygoms.

AKR valstybės ir UŠT taip pat gali pavesti biudžeto vykdymo užduotis savo departamentų padaliniais ir privatinės teisės reglamentuojamiems subjektams pagal paslaugų teikimo sutartį. Tie subjektai pasirenkami taikant atviras, skaidrias, proporcingas ir nediskriminacines procedūras, vengiant interesų konflikto. Finansavimo susitarime nustatomos paslaugų teikimo sutarties sąlygos.

4. Kai EPF įgyvendinamas pagal netiesioginio valdymo su AKR valstybėmis arba UŠT principą, nedarydama poveikio AKR valstybių arba UŠT, veikiančių kaip perkančiosios organizacijos, atsakomybei, Komisija:

- a) prireikus iš paramos gavėjų susigrąžina mokėtinas sumas pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 80 straipsnį, be kita ko, sprendimu, kurio vykdymas užtikrinamas tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip tos, kurios nustatytos Sutarties 299 straipsnyje;
- b) gali, kai to reikalauja aplinkybės, nustatyti administracines ir (arba) finansines nuobaudas tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip tomis, tos nustatytos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 109 straipsnyje.

Į finansavimo susitarimą įtraukiamos nuostatos dėl Komisijos ir AKR valstybės arba UŠT bendradarbiavimo šiuo tikslu.

5. Sąjungos finansinė parama gali būti teikiama skiriant įnašus į tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, pavyzdžiui, EIB, valstybių narių arba šalių ir regionų partnerių, arba tarptautinių organizacijų įsteigtus arba valdomus tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, kuriais siekiama pritraukti bendro finansavimo lėšų iš kelių paramos teikėjų, arba į vieno ar kelių paramos teikėjų bendrai įgyvendinamiems projektams įsteigtus fondus.

Prireikus skatinama Sąjungos finansų įstaigų abipusė prieiga prie kitų organizacijų sukurtų finansinių priemonių.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Finansų pareigūnai

18 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl finansų pareigūnų ir jų atsakomybės

1. Komisija suteikia kiekvienam finansų pareigūnui jo pareigoms atlikti reikalingus išteklius ir pateikia veiklos taisykles, kuriose išsamiai apibūdinamos jo užduotys, teisės ir pareigos.
2. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 64 straipsnis dėl pareigų atskyrimo.
3. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies IV antraštinės dalies IV skyrius dėl finansų pareigūnų atsakomybės taikomas *mutatis mutandis*.

19 straipsnis

Leidimus suteikiantis pareigūnas

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 65, 66 ir 67 straipsniai dėl atitinkamai leidimus suteikiančio pareigūno, jo įgaliojimų ir pareigų ir Sąjungos delegacijų vadovų įgaliojimų ir pareigų.

Į Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 66 straipsnio 9 dalyje nurodytą metinę veiklos ataskaitą įtraukiamos lentelės (kaip priedas), kuriose nurodoma bendra išipareigojimų, asignuotų lėšų ir atliktų mokėjimų tam tikrais finansiniais metais suma pagal asignavimą, šalį, teritoriją, regioną ar subregioną ir suvestinės sumos nuo atitinkamo EPF atidarymo.

2. Tais atvejais, kai atsakingas leidimus suteikiantis Komisijos pareigūnas sužino apie problemas, iškilusias vykdamas su EPF išteklių valdymu susijusias procedūras, jis kartu su paskirtuoju leidimus suteikiančiu nacionaliniu, regioniniu, AKR vidaus arba teritoriniu pareigūnu susisiekiama su visais reikiama asmenimis, kad padėtis būtų ištaisyta, ir imasi visų būtinų priemonių. Kai leidimus suteikiantis nacionalinis, regioninis, AKR vidaus arba teritorinis pareigūnas nevykdo arba nepajėgia vykdyti pagal AKR-ES partnerystės susitarimą arba Užjūrio asociacijos sprendimą jam patiktų pareigų, atsakingas leidimus suteikiantis Komisijos pareigūnas gali laikinai užimti jo vietą ir veikti jo vardu ir jo naudai; tokiu atveju Komisija gali gauti finansinę kompensaciją už papildomą administracinio darbo krūvį, susidariusį dėl atitinkamai AKR valstybei arba UŠT skirtų išteklių.

20 straipsnis

Apskaitos pareigūnas

1. EPF apskaitos pareigūnas yra Komisijos apskaitos pareigūnas.
2. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 68 straipsnis, išskyrus jo 1 dalies antrą pastraipą, ir 69 straipsnis dėl atitinkamai apskaitos pareigūno įgaliojimų bei pareigų ir dėl įgaliojimų, kuriuos gali perduoti apskaitos pareigūnas. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 54 straipsnis, 57 straipsnio 3 dalis, 58 straipsnio 5 dalies antra pastraipa ir 58 straipsnio 6 dalis netaikomi.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

Pajamų operacijos

21 straipsnis

Metinis įnašas ir jo dalys

1. Pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 7 straipsnį metinės įnašų sumos $n + 2$ metams viršutinė riba ir metinė įnašo suma $n + 1$ metams, taip pat jo mokėjimas trimis dalimis nustatomi šio straipsnio 2–7 dalyse nurodyta tvarka.

Įnašų dalys, kurias turi sumokėti kiekviena valstybė narė, nustatomos taip, kad jos būtų proporcingos tos valstybės narės įnašams į EPF, nustatytiems 10-ojo EPF vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalyje.

2. Komisija iki n metų spalio 15 d. pateikia pasiūlymą, kuriame nustatoma:

- a) metinės įnašo sumos $n + 2$ metams viršutinė riba,
- b) metinė įnašo suma $n + 1$ metams,
- c) pirmosios įnašo dalies suma $n + 1$ metams,
- d) preliminarai neprivaloma tikėtinų metinių įnašų sumų $n + 3$ ir $n + 4$ metams prognozė, grindžiama statistiniu požiūriu.

Sprendimą dėl šio pasiūlymo Taryba priima iki n metų lapkričio 15 d.

Valstybės narės sumoka pirmąją įnašo dalį $n + 1$ metams ne vėliau kaip $n + 1$ metų sausio 21 d.

3. Komisija iki $n + 1$ metų birželio 15 d. pateikia pasiūlymą, kuriame nustatoma:

- a) antrosios įnašo dalies suma $n + 1$ metams,
- b) metinė įnašo suma $n + 1$ metams, patikslinta atsižvelgiant į faktinius poreikius, tais atvejais, jeigu, kaip nustatyta 10-ojo EPF vidaus susitarimo 7 straipsnio 3 dalyje, metinė suma skirtųsi nuo faktinių poreikių.

Sprendimą dėl šio pasiūlymo Taryba priima ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai Komisija pateikė pasiūlymą.

Valstybės narės sumoka antrąją įnašo dalį ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai buvo priimtas Tarybos sprendimas.

4. Atsižvelgdama į EIB prognozes dėl investicinės priemonės valdymo ir naudojimo, įskaitant tas palūkanų normų subsidijas, kurias įgyvendina EIB, Komisija iki $n + 1$ metų birželio 15 d. parengia ir perduoda Tarybai ataskaitą su informacija apie įsipareigojimus, mokėjimus ir metinę kvietimų sumokėti įnašus, sumokėtų n metais ir mokėtinų $n + 1$ ir $n + 2$ metais, sumą. Komisija nurodo metines įnašų sumas pagal valstybės nares ir sumą, kurią vis dar turi sumokėti EPF, atskirdama EIB ir Komisijos dalis. $n + 1$ ir $n + 2$ metų sumos grindžiamos gebėjimu realiai skirti siūlomo dydžio išteklius, kartu stengiantis išvengti didelių svyravimų tarp skirtingų metų ir išvengti didelio metų pabaigos likučio.

5. Komisija iki $n + 1$ metų spalio 10 d. pateikia pasiūlymą, kuriame nustatoma:

- a) trečiosios įnašo dalies $n + 1$ metams suma,
- b) metinė įnašo suma $n + 1$ metams, patikslinta atsižvelgiant į faktinius poreikius, tais atvejais, jeigu, kaip nustatyta 10-ojo EPF vidaus susitarimo 7 straipsnio 3 dalyje, metinė suma skirtųsi nuo faktinių poreikių.

Sprendimą dėl šio pasiūlymo Taryba priima ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai Komisija pateikė pasiūlymą.

Valstybės narės sumoka trečiąją įnašo dalį ne vėliau kaip per 21 kalendorinę dieną nuo tos dienos, kai buvo priimtas Tarybos sprendimas.

6. Tam tikrais metais mokamų dalių suma negali viršyti metinės įnašo sumos, nustatytos tiems metams. Metinė įnašo suma negali viršyti viršutinės ribos, nustatytos tiems metams. Viršutinės ribos negalima didinti, išskyrus pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 7 straipsnio 4 dalį. Galimas viršutinės ribos padidinimas įtraukiamas į pasiūlymus, nurodant šio straipsnio 2, 3 ir 5 dalyse.

7. Nurodant metinės įnašo sumos, kurią $n + 2$ metams turi sumokėti kiekviena valstybė narė, viršutinę ribą, metinę įnašo sumą $n + 1$ metams ir įnašų dalis, nurodoma:

- a) Komisijos valdomo finansavimo suma ir
- b) EIB valdomo finansavimo suma, įskaitant jo valdomas palūkanų normų subsidijas.

22 straipsnis

Įnašų dalių mokėjimai

1. Kvietimuose sumokėti įnašus pirmiausia paeiliui panaudojamos sumos, nustatytos ankstesniems Europos plėtros fondams.

2. Valstybių narių įnašai išreiškiami eurai ir mokami eurai.

3. 21 straipsnio 7 dalies a punkte nurodytą įnašą kiekviena valstybė narė kredituoja į specialiąją sąskaitą, pavadintą „Europos Komisija — Europos plėtros fondas“, kuri yra atidaryta susijusios valstybės narės centriniame banke arba jos paskirtoje finansų įstaigoje. Tokių įnašų suma lieka tose specialiosiose sąskaitose iki tol, kol turi būti atlikti mokėjimai. Komisija siekia lėšas iš specialiųjų sąskaitų išimti taip, kad šiose sąskaitose būtų išlaikytas lėšų pasiskirstymas, atitinkantis įnašų raktą pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 1 straipsnio 2 dalies a punktą.

Kiekviena valstybė narė šio reglamento 21 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytą įnašą kredituoja vadovaudamasi 53 straipsnio 1 dalimi.

23 straipsnis

Palūkanos už nesumokėtas įnašo sumas

1. Pasibaigus 21 straipsnio 2, 3 ir 5 dalyse nurodytiems laiko terminams atitinkama valstybė narė privalo sumokėti palūkanas, laikydamasi šių sąlygų:

- a) taikoma palūkanų norma yra ta, kurią Europos Centrinis Bankas taiko savo pagrindinėms refinansavimo operacijoms ir kuri paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* C serijoje, galiojusi to mėnesio, kurį pasibaigia laiko terminas, pirmą kalendorinę dieną, padidinus ją dviem procentiniais punktais. Ši palūkanų norma didinama ketvirčiu procentinio punkto už kiekvieną uždelstą mėnesį;
- b) palūkanos mokamos už laikotarpį, kuris skaičiuojamas nuo kalendorinės dienos, einančios po dienos, kurią baigėsi mokėjimui skirtas laikas, iki mokėjimo dienos.

2. 21 straipsnio 7 dalies a punkte nurodyto įnašo atveju palūkanos kredituojamos į vieną iš 10-ojo EPF vidaus susitarimo 1 straipsnio 6 dalyje numatytų sąskaitų.

21 straipsnio 7 dalies b punkte nurodyto įnašo atveju palūkanos kredituojamos investicinei priemonei, vadovaujantis 53 straipsnio 1 dalimi.

24 straipsnis

Kvietimas sumokėti nesumokėtus įnašus

Pasibaigus prie AKR-ES Partnerystės susitarimo pridėto finansinio protokolo galiojimo terminui, Komisija ir EIB, laikydamiesi šiame reglamente nustatytų sąlygų, prireikęs pareikalauja tos įnašų dalies, kurią valstybės narės ir toliau privalo sumokėti pagal šio reglamento 21 straipsnį.

25 straipsnis

Kitos pajamų operacijos

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 77–79 straipsniai, 80 straipsnio 1 ir 2 dalys ir 81–82 straipsniai dėl gautinų sumų apskaičiavimo, gautinų sumų nustatymo, leidimo išieškoti sumas ir susigrąžinimo taisyklių, senaties termino ir Sąjungos teisių į grąžintinas sumas nacionalinio traktavimo. Susigrąžinimas gali būti vykdomas taikant Komisijos sprendimą, kurio vykdymas užtikrinamas pagal Sutarties 299 straipsnį.
2. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 77 straipsnio 3 dalyje ir 78 straipsnio 2 dalyje pateikta nuoroda į nuosavus išteklius suprantama kaip nuoroda į valstybių narių įnašus, apibrėžtus šio reglamento 21 straipsnyje.
3. Eurais nustatytoms išieškomoms sumoms taikoma Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 83 straipsnio 2 dalis. Ji taikoma ir išieškomoms sumoms vietos valiuta, tačiau valiutos keitimo kursas yra valiutą išleidžiančios šalies centrinio banko kursas, galiojantis mėnesio, kurį parengtas vykdomasis raštas sumoms išieškoti, pirmą kalendorinę dieną.
4. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 84 straipsnio 3 dalies atveju, EPF nustatomas atskiras teisių į grąžintinas sumas sąrašas; jis pridedamas prie šio reglamento 44 straipsnio 2 dalyje nurodytos atskaitos.
5. Deleguotojo reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1268/2012 85 ir 90 straipsniai netaikomi.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

Išlaidų operacijos

26 straipsnis

Finansavimo sprendimai

Prieš nustatant išlaidų paskirtį Komisija priima finansavimo sprendimą.

Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 84 straipsnis, išskyrus jo 2 dalį.

27 straipsnis

Įsipareigojimams taikomos taisyklės

1. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 85 straipsnio, išskyrus jo 3 dalies c punktą, 86, 87, 185 straipsnių ir 189 straipsnio 1 bei 2 dalių nuostatos dėl įsipareigojimų ir išorės veiksmų vykdymo. Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 95 straipsnio 2 dalis, 97 straipsnio 1 dalies a ir e punktai ir 98 straipsnis netaikomi.
2. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 189 straipsnio 2 dalies taikymo atveju laikotarpis, per kurį turi būti sudarytos atskiros sutartys ir susitarimai dėl dotacijų, pagal kuriuos vykdomi veiksmai, gali būti ilgesnis nei treji metai nuo finansavimo susitarimo sudarymo datos, kai AKR valstybės ir UST paveda biudžeto vykdymo užduotis pagal šio reglamento 17 straipsnio 3 dalį.

3. Kai EPF ištekliai yra įgyvendinami vykdant netiesioginį valdymą su AKR valstybėmis ar UŠT, atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas, pagrindimą pripažinęs tinkamu, gali pratęsti Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 86 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje nurodytą dvejų metų terminą ir to reglamento 189 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytą trejų metų terminą.
4. Pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems pratęstiems terminams arba Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 86 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje ir 189 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytiems terminams, nepanaudoti likučiai, kai taikytina, panaikinami.
5. Kai priemonės yra patvirtinamos pagal AKR-ES partnerystės susitarimo 96 ir 97 straipsnius, pratęsti terminai, nurodyti šio straipsnio 3 dalyje, Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 86 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje ir 189 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, gali būti sustabdomi.
6. Taikant Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 87 straipsnio 1 dalies c punktą ir 2 dalies b punktą, atitiktis ir tvarkingumas įvertinami pagal atitinkamas nuostatas, visų pirma, Sutartis, AKR-ES partnerystės susitarimą, Užjūrio asociacijos sprendimą, 10-ojo EPF vidaus susitarimą, šį reglamentą ir visus aktus, priimtus įgyvendinant šias nuostatas.
7. Kiekviename teisiniame išipareigojime aiškiai numatoma, kad Komisija ir Audito Rūmai turi teisę atlikti patikrinimą ir auditą, o OLAF, remdamasi dokumentais arba atlikdama patikrinimą vietoje, turi teisę tirti visų paramos gavėjų, rangovų ir subrangovų, kurie yra gavę EPF lėšų, veiklą.

28 straipsnis

Išlaidų patvirtinimas, leidimas ir apmokėjimas

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 88, 89 straipsniai, 90 straipsnis, išskyrus jo 4 dalies antrą pastraipą, 91 straipsnis ir 184 straipsnio 4 dalis.

29 straipsnis

Mokėjimo terminai

1. Laikantis 2 dalies, Komisijos atliekamiems mokėjimams taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 92 straipsnis.
2. Kai EPF ištekliai įgyvendinami vykdant netiesioginį valdymą su AKR valstybėmis ar UŠT ir Komisija vykdo mokėjimus jų vardu, Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 92 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas terminas taikomas visiems jo a punkte nenurodytiems mokėjimams. Finansavimo susitarime pateikiamos reikiamos nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti, kad perkančioji organizacija laiku bendradarbiautų.
3. Reikalavimai atlikti pavėluotus mokėjimus, už kuriuos yra atsakinga Komisija, įskaitomi į 10-ojo EPF vidaus susitarimo 1 straipsnio 6 dalyje numatytą sąskaitą arba sąskaitas.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

Ivairios įgyvendinimo nuostatos

30 straipsnis

Vidaus auditorius

EPF vidaus auditorius yra Komisijos vidaus auditorius. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 99 ir 100 straipsniai.

31 straipsnis

IT sistemos, elektroninis perdavimas ir e. valdžia

Mutatis mutandis taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 93, 94 ir 95 straipsniai dėl operacijų ir dokumentų elektroninio valdymo.

32 straipsnis

Geras administravimas ir teisių gynimo priemonės

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 96 ir 97 straipsniai.

33 straipsnis

Draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinės duomenų bazės naudojimas

Igyvendinant EPF, naudojama pagal Reglamento (ES, Euratomas) 108 straipsnio 1 dalį sukurta draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinė duomenų bazė, kurioje laikomi duomenys apie kandidatus, konkurso dalyvius, paraiškų teikėjus ir paramos gavėjus, kurie yra patekę į vieną iš situacijų, nurodytų to reglamento 106 straipsnyje, 109 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte ir 109 straipsnio 2 dalies a punkte.

Mutatis mutandis taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 108 straipsnio 2 ir 5 dalys ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 142 ir 144 straipsniai dėl draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinės duomenų bazės naudojimo ir prieigos prie jos.

Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 108 straipsnio 2 dalies atveju Sąjungos finansiniai interesai apima EPF įgyvendinimą.

34 straipsnis

Administraciniai susitarimai su EIVT

Europos išorės veiksmų tarnyba (toliau – EIVT) ir Komisijos tarnybos gali susitarti dėl išsamios tvarkos, kad Sąjungos delegacijoms būtų lengviau įgyvendinti išteklius, pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 6 straipsnį numatytus veiklos rėmimo išlaidoms, susijusioms su EPF.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

Finansavimo rūšys

35 straipsnis

Bendrosios nuostatos dėl finansavimo rūšių

1. Siekiant teikti finansinę paramą pagal šią antraštinę dalį, Sąjungos ir AKR valstybių bei UŠT bendradarbiavimas gali būti vykdomas, *inter alia*, tokia forma:

- a) trišaliais susitarimais, pagal kuriuos Sąjunga su bet kuria trečiąja šalimi derina savo paramą AKR valstybei, UŠT ar regionui;
- b) administracinio bendradarbiavimo priemonėmis, pavyzdžiui, pagal porinius valstybės narės ar atokiausio regiono ir AKR valstybės ar UŠT arba jų regiono viešųjų institucijų, vietos valdžios institucijų, nacionalinių viešosios teisės reglamentuojamų įstaigų arba privačiosios teisės reglamentuojamų subjektų, kuriems pavestos užduotys teikti viešąsias paslaugas, projektus, taip pat bendradarbiavimo priemonėmis, kurioms pasitelkiami valstybių narių ir jų regioninių ir vietos valdžios institucijų paskirti viešojo sektoriaus ekspertai;

- c) įgyvendinant ekspertų lygio priemones tiksliniam gebėjimų stiprinimui AKR valstybėje, UŠT arba jų regione ir jiems teikiant trumpalaikę techninę pagalbą ir konsultacijas, taip pat teikiant paramą tvariams žinių ir kompetencijos centrams valdymo ir reformų viešajame sektoriuje srityje;
 - d) įnašais prisidedant prie viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės steigimo ir administravimo sąnaudų;
 - e) sektorių politikos paramos programomis, kuriomis Sąjunga teikia paramą AKR valstybės ar UŠT sektoriaus programai ar
 - f) palūkanų normų subsidijomis pagal 37 straipsnį.
2. Be 36–42 straipsniuose numatytų finansavimo rūšių, finansinė parama taip pat gali būti teikiama tokia forma:
- a) sumažinant skolą pagal tarptautiniu lygiu sutartas skolos mažinimo programas;
 - b) išimtiniais atvejais, kaip sektorinės ir bendrosios importo programos, kurios gali būti:
 - sektorinės importo natūra programos,
 - sektorinės importo programos teikiant paramą užsienio valiuta atitinkamo sektoriaus importui finansuoti arba
 - bendrosios importo programos teikiant paramą užsienio valiuta plataus spektro produktų bendram importui finansuoti.

3. Finansinė parama taip pat gali būti teikiama skiriant įnašus į tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, pavyzdžiui, Europos investicijų banko, valstybių narių, AKR valstybių ar UŠT ir regionų arba tarptautinių organizacijų įsteigtus arba valdomus tarptautinius, regioninius arba nacionalinius fondus, kuriais siekiama pritraukti bendro finansavimo lėšų iš kelių paramos teikėjų, arba į vieno ar kelių paramos teikėjų bendrai įgyvendinamiems projektams įsteigtus fondus.

Prireikus skatinama Sąjungos finansų įstaigų abipusė prieiga prie kitų organizacijų sukurtų finansinių priemonių.

4. Teikdama paramą pereinamuoju laikotarpiu ir remdama reformas AKR valstybėse ir UŠT, Sąjunga remiasi ir keičiasi valstybių narių patirtimi ir įgyta patirtimi.

36 straipsnis

Viešieji pirkimai

1. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 101 straipsnis, kuriame apibrėžtos viešųjų pirkimų sutartys.
2. Šiame reglamente perkančiosios organizacijos yra šios:
 - a) Komisija, veikianti vienos arba kelių AKR valstybių arba UŠT vardu ir jų sąskaita;
 - b) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 185 straipsnyje nurodyti subjektai ir asmenys, kuriems pavedamos atitinkamos biudžeto vykdymo užduotys.
3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytų perkančiųjų organizacijų arba jų vardu skiriamoms viešųjų pirkimų sutartims taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies V antraštinės dalies 1 skyriaus ir antros dalies IV antraštinės dalies 3 skyriaus nuostatos, išskyrus:
 - a) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 103 straipsnį, 104 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir 111 straipsnį;
 - b) Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 127 straipsnio 3 ir 4 dalis, 128 straipsnį, 134–137 straipsnius, 139 straipsnio 3–6 dalis, 148 straipsnio 4 dalį, 151 straipsnio 2 dalį, 160 straipsnį, 164 straipsnį, 260 straipsnio antrą sakinį ir 262 straipsnį.

Pastatų pirkimo arba nuomos sutartims taikoma Deleguotojo reglamento (EB) Nr. 1268/2012 124 straipsnio 2 dalis.

Šios dalies pirma pastraipa šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytoms perkančiosioms organizacijoms netaikoma, jei, atlikus Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 61 straipsnyje nurodytus patikrinimus, Komisija joms leido taikyti jų nustatytas viešųjų pirkimų procedūras.

4. Viešųjų pirkimų sutartims, kurias Komisija skiria savo sąskaita, taip pat įgyvendinimo veiksmams, susijusiems su parama krizių valdymo atvejais ir civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos operacijomis, taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies V antraštinės dalies nuostatos.
5. Jei 3 dalyje nurodytų procedūrų nesilaikoma, laikoma, kad su konkrečiomis operacijomis susijusios išlaidos neatitinka finansavimo EPF lėšomis reikalavimų.
6. 3 dalyje nurodytos viešųjų pirkimų procedūros nustatomos finansavimo susitarime.
7. Deleguotojo reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1268/2012 263 straipsnio 1 dalies a punkto atveju:
 - a) išankstinis informacinis skelbimas – skelbimas, kuriame perkančiosios organizacijos viešai paskelbia per finansinių metų laikotarpį ketinamų skirti sutarčių ir preliminarinių sutarčių bendrą sąmatinę vertę ir objektą, išskyrus sutartis pagal derybų procedūrą be išankstinio skelbimo apie pirkimą;
 - b) skelbimas apie pirkimą – priemonė perkančiosioms organizacijoms paskelbti apie savo ketinimą pradėti sutarties arba preliminariosios sutarties skyrimo procedūrą arba taikyti dinaminę pirkimo sistemą pagal Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 131 straipsnį;
 - c) skelbimas apie sutarties skyrimą – skelbimas, kuriame nurodomas sutarčių, preliminarinių sutarčių arba pagal dinaminę pirkimo sistemą sudaromų sutarčių skyrimo procedūros rezultatas.

37 straipsnis

Dotacijos

1. Laikantis šio straipsnio 2 ir 3 dalių, taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies VI antraštinė dalis ir 192 straipsnis.
2. Dotacijos yra dovanojimo būdu skiriami tiesioginiai finansiniai įnašai iš EPF, skirti finansuoti:
 - a) veiksmus, kuriais siekiama padėti pasiekti AKR-ES partnerystės susitarimo ar Užjūrio asociacijos sprendimo arba programos ar projekto, priimto pagal tą susitarimą ar sprendimą, tikslą, arba
 - b) įstaigos, kuri siekia a punkte nurodyto tikslo, veikimą.

Dotacija, kaip apibrėžta a punkte, gali būti skiriama Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 208 straipsnio 1 dalyje nurodytoms įstaigoms.

3. Dirbdama kartu su AKR valstybių ir UŠT suinteresuotaisiais subjektais, Komisija, nustatydamą finansavimo sąlygas, paramos rūšį, sutarčių skyrimo sąlygas ir dotacijų valdymo administracines nuostatas, atsižvelgia į AKR valstybių ir UŠT ypatumus, įskaitant jų poreikius ir aplinkybes, siekiant aprėpti kuo įvairesnius AKR valstybių ir UŠT suinteresuotuosius subjektus bei kuo geriau reaguoti į jų poreikius ir siekiant kuo veiksmingiau įvykdyti AKR-ES partnerystės susitarimo ar Užjūrio asociacijos sprendimo tikslus. Skatinamos specialios priemonės, pavyzdžiui, partnerystės susitarimai, finansinė parama trečiosioms šalims, tiesioginis sutarčių skyrimas ar konkursai ribojant atrankos sąlygas, ar vienkartinės išmokos.
4. Šiame reglamente dotacijomis nelaikoma:
 - a) Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 121 straipsnio 2 dalies b–f, h ir i punktuose nurodytos priemonės;
 - b) šio reglamento 35 straipsnio 2 dalyje nurodyta finansinė parama.
5. Deleguotojo reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1268/2012 175 ir 177 straipsniai netaikomi.

38 straipsnis

Apdovanojimai

Taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies VII antraštinė dalis, išskyrus jos 138 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą.

39 straipsnis

Parama biudžetui

Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 186 straipsnis.

Sąjungos bendra ir sektorinė parama biudžetui yra grindžiama tarpusavio atskaitomybe ir bendrais įsipareigojimais ginti visuotines vertybes, ja siekiama stiprinti Sąjungos ir AKR valstybių ar UŠT sutartines partnerystes, kad būtų propaguojama demokratija, žmogaus teisės ir teisinė valstybė, remiamas tvarus ir įtraukus ekonomikos augimas ir panaikintas skurdas.

Visi sprendimai dėl paramos biudžetui suteikimo grindžiami Sąjungos sutarta paramos biudžetui politika, aiškiu tinkamumo kriterijų rinkiniu ir atidžiu rizikos bei naudos įvertinimu.

Vienas iš pagrindinių tokį sprendimą lemiančių veiksnių yra AKR valstybių ir UŠT įsipareigojimo, veiklą praeityje apibūdinančių faktų visumos ir pažangos demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės srityse įvertinimas. Parama biudžetui diferencijuojama siekiant geriau reaguoti į AKR valstybių ir UŠT politines, ekonomines ir socialines sąlygas, atsižvelgiant į pažeidžiamumo situacijas.

Teikdama paramą biudžetui, Komisija aiškiai apibrėžia ir stebi jos sąlygas, taip pat remia parlamentinės kontrolės ir audito gebėjimų plėtojimą, didina skaidrumą ir gerina galimybę visuomenei susipažinti su informacija.

Paramos biudžetui išmokėjimas priklauso nuo to, ar daroma reikiama pažanga siekiant su AKR valstybėmis ir UŠT sutartų tikslų.

Teikiant paramą biudžetui UŠT, atsižvelgiama į jų institucines sąsajas su atitinkama valstybe nare.

40 straipsnis

Finansinės priemonės

Finansinės priemonės gali būti nustatytos 26 straipsnyje nurodytuose finansavimo sprendimuose. Jas inicijuoja, kai yra tokia galimybė, EIB, daugiašalė Europos finansų įstaiga, pavyzdžiui, Europos rekonstrukcijos ir plėtros bankas (ERPB), arba dvišalė Europos finansų įstaiga, pavyzdžiui, dvišaliai plėtros bankai, galbūt kartu sutelkiant papildomas dotacijas iš kitų šaltinių.

Komisija gali įgyvendinti finansines priemones tiesioginio valdymo būdu arba netiesioginio valdymo būdu, pavesdama biudžeto vykdymo užduotis subjektams pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 58 straipsnio 1 dalies c punkto ii, iii, v ir vi papunkčius. Tie subjektai turi atitikti Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 reikalavimus ir laikytis Sąjungos tikslų, standartų ir politikos, taip pat geriausios praktikos Sąjungos lėšų panaudojimo ir ataskaitų apie Sąjungos lėšas teikimo srityje.

Laikoma, kad Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 60 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus atitinkantys subjektai atitinka to reglamento 139 straipsnyje nurodytus atrankos kriterijus. Taikoma Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 pirmos dalies VIII antraštinė dalis, išskyrus jos 139 straipsnio 1 dalį, 4 dalies pirmą pastraipą ir 5 dalį.

Finansinės priemonės gali būti suskirstytos į priemones įgyvendinimo ir ataskaitų teikimo tikslais.

41 straipsnis

Ekspertai

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 204 straipsnio antra pastraipa ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 1268/2012 287 straipsnis dėl apmokamų išorės ekspertų.

42 straipsnis

Sąjungos patikos fondai

1. Laikantis šio straipsnio 2 dalies, taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 187 straipsnis.
2. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 187 straipsnio 8 dalies atveju kompetentingas komitetas – tai 10-ojo EPF vidaus susitarimo 8 straipsnyje nurodytas komitetas.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

Ataskaitų pateikimas ir apskaita

43 straipsnis

EPF ataskaitos

1. EPF ataskaitas, kuriose apibūdinama jo finansinė padėtis atitinkamų metų gruodžio 31 d., sudaro:
 - a) finansinės ataskaitos;
 - b) finansinio įvykdymo ataskaita.Prie finansinių ataskaitų pridedama pagal 57 straipsnį EIB teikiama informacija.
2. Iki kitų metų kovo 31 d. apskaitos pareigūnas nusiunčia Audito Rūmams preliminarias ataskaitas.
3. Iki kitų metų birželio 15 d. Audito Rūmai pareiškia savo pastabas apie preliminarias ataskaitas dėl tos EPF lėšų dalies, už kurios finansinį valdymą yra atsakinga Komisija, kad Komisija galėtų padaryti galutinėms ataskaitoms parengti reikalingus koregavimus.
4. Komisija patvirtina galutines ataskaitas ir nusiunčia jas Europos Parlamentui, Tarybai ir Audito Rūmams ne vėliau kaip kitų metų liepos 31 d.
5. Taikoma Reglamento (ES) Nr. 966/2012 148 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.
6. Galutinės ataskaitos kartu su Audito Rūmų patikinimo pareiškimu pagal 49 straipsnį paskelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* iki kitų metų lapkričio 15 d.
7. Preliminarios ir galutinės ataskaitos gali būti siunčiamos pagal 2 ir 4 dalis elektroniniu būdu.

44 straipsnis

Finansinės ataskaitos ir finansinio įvykdymo ataskaita

1. Taikomas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 145 straipsnis.

2. Finansinio įvykdymo ataskaitą rengia atsakingas leidimus suteikiantis pareigūnas; ataskaita iki kovo 15 d. perduodama apskaitos pareigūnui, kad ji būtų įtraukta į EPF ataskaitas. Joje pateikiamas tikras ir teisingas EPF išteklių pajamų ir išlaidų operacijų vaizdas. Ataskaita pateikiama milijonais eurų ir ją sudaro:

- a) finansinės veiklos rezultatų ataskaita, kurioje nurodytos visos per metus atliktos finansinės pajamų ir išlaidų operacijos;
- b) finansinės veiklos rezultatų ataskaitos priedas, kuris papildo toje ataskaitoje nurodytą informaciją ir kuriame pateikiamos su ja susijusios pastabos.

3. Finansinės veiklos rezultatų ataskaitoje pateikiama:

- a) lentelė, kurioje aprašomi asignavimų pokyčiai per ankstesnius finansinius metus;
- b) lentelė, kurioje pagal asignavimus nurodoma bendra įsipareigojimų, asignuotų lėšų ir atliktų mokėjimų tam tikrais finansiniais metais suma bei suvestinės sumos nuo EPF atidarymo.

45 straipsnis

Komisijos ir EIB vykdoma stebėseną ir ataskaitų teikimas

1. Komisija ir EIB pagal savo atitinkamą kompetenciją stebi, kaip AKR valstybės, UŠT ar kiti paramos gavėjai naudoja EPF paramą, ir stebi, kaip įgyvendinami EPF lėšomis finansuojami projektai, ypatingą dėmesį skirdami tikslams, nurodytiems AKR-ES partnerystės susitarimo 55 bei 56 straipsniuose ir atitinkamose Užjūrio asociacijos sprendimo nuostatose.

2. EIB, laikydamasis investicinės priemonės veiklos gairėse nustatytų procedūrų, Komisijai reguliariai teikia informaciją apie projektų, finansuojamų Komisijos administruojamomis EPF lėšomis, įgyvendinimą.

3. Komisija ir EIB pateikia valstybėms narėms informaciją apie praktinį EPF lėšų įgyvendinimą, kaip numatyta Įgyvendinimo reglamento 18 straipsnyje. Komisija tą informaciją siunčia Audito Rūmams pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 11 straipsnio 5 dalį.

46 straipsnis

Apskaita

Komisijos valdomiems EPF ištekliams taikomos Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 143 straipsnio 1 dalyje nurodytos apskaitos taisyklės. Tos taisyklės EPF taikomos kartu atsižvelgiant į specifinį jo veiklos pobūdį.

Šio reglamento 44 straipsnyje nurodytomis finansinėms ataskaitoms taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 144 straipsnyje nustatyti apskaitos principai.

Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 151, 153, 154 ir 155 straipsniai.

Apskaitos pareigūnas parengia ir, pasikonsultavęs su atsakingu leidimus suteikiančiu pareigūnu, patvirtina EPF operacijoms taikytiną sąskaitų planą.

47 straipsnis

Biudžeto apskaita

1. Biudžeto sąskaitose pateikiami išsamūs duomenys apie EPF išteklių finansinį įgyvendinimą.

2. Biudžeto apskaitoje nurodomi visi:

- a) asignavimai ir juos atitinkantys EPF ištekliai;
- b) finansiniai įsipareigojimai;

- c) mokėjimai ir
 - d) visos nustatytos skolos bei jų surinkimo operacijos finansiniais metais, nekoreguojant jų viena kitos atžvilgiu.
3. Kai išsipareigojimai, mokėjimai ir skolos yra išreiškiamos nacionaline valiuta, apskaitos sistemoje, prireikus, turi būti sudaroma galimybė jų įrašus daryti ir nacionaline valiuta, ir eurai.
4. Bendrųjų finansinių išsipareigojimų įrašai daromi eurai, nurodant Komisijos priimtuose finansavimo sprendimuose nustatytą vertę. Atskirų finansinių išsipareigojimų įrašai daromi eurai teisiniams išsipareigojimams ekvivalentiška verte. Ta vertė prireikus apima:
- a) atidėjinį, skirtą pateikus patvirtinamuosius dokumentus grąžintinoms išlaidoms apmokėti;
 - b) atidėjinį, skirtas kainų peržiūrėjimui, kiekio padidinimui ir nenumatytiems atvejams, kaip apibrėžta sutartyse, finansuojamose EPF lėšomis;
 - c) finansinį atidėjinį valiutų kurso svyravimams.
5. Visi apskaitos įrašai, susiję su išsipareigojimo įvykdymu, saugomi penkerius metus nuo tos dienos, kurią buvo priimtas 50 straipsnyje nurodytas sprendimas dėl EPF išteklių finansinio įgyvendinimo patvirtinimo tais finansiniais metais, kuriais išsipareigojimas buvo baigtas vykdyti apskaitos tikslais.

X ANTRAŠTINĖ DALIS

Išorės auditas ir biudžeto įvykdymo patvirtinimas

48 straipsnis

Išorės auditas

1. Operacijų, finansuojamų iš EPF išteklių, valdomų Komisijos pagal 16 straipsnį, atžvilgiu Audito Rūmai naudojami savo įgaliojimais pagal šį straipsnį ir 49 straipsnį.
2. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 159, 160 straipsniai, 161 straipsnis, išskyrus jo 6 dalį, 162 straipsnis, išskyrus jo 3 ir 5 dalių pirmą sakinį, ir 163 straipsnis.
3. Taikant Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 159 straipsnio 1 dalį, Audito Rūmai atsižvelgia į Sutartis, AKR-ES partnerystės susitarimą, Užjūrio asociacijos sprendimą, 10-ąjį EPF vidaus susitarimą, šį reglamentą ir visus kitus pagal minėtus dokumentus priimtus aktus.
4. Taikant Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 162 straipsnio 1 dalį, pirmame sakinyje nustatyta data yra birželio 15 d.
5. Audito Rūmams turi būti pranešta apie vidaus taisykles, nurodytas Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 56 straipsnio 1 dalyje, įskaitant leidimus suteikiančių pareigūnų paskyrimą, taip pat apie Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 69 straipsnyje nurodytą įgaliojimų perdavimo dokumentą.
6. AKR valstybių ir UŠT nacionalinės audito institucijos skatinamos Audito Rūmų raginimu bendradarbiauti su Audito Rūmais.
7. Vienos iš kitų Sąjungos institucijų prašymu Audito Rūmai gali paskelbti savo nuomos su EPF susijusiais klausimais.

49 straipsnis

Patikinimo pareiškimas

Kartu su Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 162 straipsnyje nurodyta metine ataskaita Audito Rūmai pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai patikinimo pareiškimą apie sąskaitų patikimumą ir sandorių, kuriais jos pagrįstos, teisėtumą bei tvarkingumą; patikimumo pareiškimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

50 straipsnis

Biudžeto įvykdymo patvirtinimas Komisijai

1. Sprendimas dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo apima 43 straipsnyje nurodytas ataskaitas, išskyrus tą jų dalį, kurią pateikia EIB pagal 57 straipsnį, ir priimamas pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 164 straipsnį ir 165 straipsnio 2 ir 3 dalis. Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 164 straipsnio 1 dalyje nurodytas biudžeto įvykdymo patvirtinimas suteikiamas EPF išteklių, kuriuos Komisija valdo pagal šio reglamento 16 straipsnio 1 dalį, atžvilgiu už n metus.
2. Sprendimas dėl biudžeto įvykdymo patvirtinimo paskelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
3. Taikomi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 166 ir 167 straipsniai.

ANTRA DALIS

INVESTICINĖ PRIEMONĖ

51 straipsnis

Europos investicijų banko vaidmuo

Sąjungos vardu pagal šio reglamento antrą dalį EIB valdo investicinę priemonę ir pagal ją vykdo operacijas, įskaitant palūkanų normų subsidijas ir techninę pagalbą.

Be to, EIB vykdo kitų operacijų, vykdomų finansuojant jas iš jo nuosavų išteklių pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 4 straipsnį, finansinį įgyvendinimą, kai taikoma, kartu su palūkanų normų subsidijomis iš EPF išteklių.

Šio reglamento antros dalies įgyvendinimas nesukuria jokių prievolių ar atsakomybės Komisijai.

52 straipsnis

Investicinės priemonės išipareigojimų ir mokėjimų sąmatos

Kasmet iki rugsėjo 1 d. EIB nusiunčia Komisijai jo parengtas išipareigojimų ir mokėjimų sąmatas, kurių reikia 10-ojo EPF vidaus susitarimo 7 straipsnio 1 dalyje nurodytam pareiškimui parengti; sąmatos yra dėl investicinės priemonės operacijų, įskaitant jo įgyvendinamas palūkanų normų subsidijas pagal 10-ąjį EPF vidaus susitarimą. EIB, kai būtina, nusiunčia Komisijai atnaujintas išipareigojimų ir mokėjimų sąmatas. Sąlygos nustatomos šio reglamento 55 straipsnio 4 dalyje numatyta valdymo susitarime.

53 straipsnis

Įnašų į investicinę priemonę valdymas

1. 21 straipsnio 7 dalies b punkte nurodytus įnašus, kuriuos patvirtina Taryba, gavėjui nepatiriant išlaidų valstybės narės sumoka EIB į specialiąją sąskaitą, kurią EIB atidaro investicinės priemonės vardu pagal išsamias taisykles, nustatytas 55 straipsnio 4 dalyje numatytame valdymo susitarime.
2. Išskyrus atvejus, kai pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 5 straipsnį Taryba nusprendžia kitaip dėl EIB atlygio, pajamos, kurias EIB gauna per 1 dalyje nurodytą specialiųjų sąskaitų kreditinį likutį, papildo investicinę priemonę ir į jas turi būti atsižvelgiama skelbiant kvietimus sumokėti 21 straipsnyje nurodytus įnašus.
3. EIB valdo šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sumų išdą vadovaudamasis išsamiomis taisyklėmis, nurodytomis 55 straipsnio 4 dalyje numatytame valdymo susitarime.
4. Investicinę priemonę valdoma pagal AKR-ES Partnerystės susitarime, Užjūrio asociacijos sprendime, 10-ajame EPF vidaus susitarime ir šio reglamento antroje dalyje nustatytas sąlygas.

54 straipsnis

EIB atlygis

EIB yra atlyginama už investicinės priemonės operacijų valdymą, suteikiant visiško nuostolių atlyginimo garantiją. Taryba nusprendžia dėl EIB atlygio išteklių ir mechanizmų pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 5 straipsnio 4 dalį. To sprendimo įgyvendinimo priemonės įtraukiamos į 55 straipsnio 4 dalyje numatytą valdymo susitarimą.

55 straipsnis

Investicinės priemonės įgyvendinimas

1. Priemonėms, finansuojamoms EIB valdomais EPF ištekliais, taikomos paties EIB taisyklės.
2. Kai programas ar projektus bendrai finansuoja valstybės narės arba jų įgyvendinančios įstaigos, ir kai tos programos ar projektai atitinka prioritetus, nustatytus Šalies bendradarbiavimo strategijose ir programavimo dokumentuose, numatytuose Įgyvendinimo reglamente ir 10-ojo EPF vidaus susitarimo 10 straipsnio 1 dalyje bei Užjūrio asociacijos sprendimo 83 straipsnyje, EIB gali pavesti vykdyti investicinės priemonės įgyvendinimo užduotis valstybėms narėms arba jų įgyvendinančioms įstaigoms.
3. EIB paskelbia finansinės paramos pagal investicinę priemonę gavėjų vardus ir pavardes/pavadinimus, išskyrus atvejus, kai dėl tokio atskleidimo kiltų pavojus, kad bus pažeisti gavėjų komerciniai interesai, tinkamai laikydamasis konfidencialumo ir saugumo, visų pirma asmens duomenų apsaugos, reikalavimų. Paskelbtų duomenų atskleidimo kriterijai ir jų išsamumo lygis nustatomi atsižvelgiant į sektoriaus ypatumus ir į investicinės priemonės pobūdį.
4. Išsamios šios dalies įgyvendinimo taisyklės nustatomos Komisijos, veikiančios Sąjungos vardu, ir EIB sudarytame valdymo susitarime.

56 straipsnis

Ataskaitų teikimas pagal investicinę priemonę

EIB reguliariai informuoja Komisiją apie operacijas, vykdomas pagal investicinę priemonę, įskaitant palūkanų normų subsidijas, apie lėšų, sumokėtų EIB pagal kiekvieną kvietimą sumokėti įnašus, panaudojimą ir visų pirma apie išipareigojimų, sutarčių ir mokėjimų bendras ketvirčio sumas pagal išsamias taisykles, nustatytas 55 straipsnio 4 dalyje numatytame valdymo susitarime.

57 straipsnis

Investicinės priemonės apskaita, finansinės ataskaitos ir metinė ataskaita

1. EIB tvarko investicinės priemonės sąskaitas, įskaitant tas palūkanų normų subsidijas, kurias jis igyvendina ir kurias finansuoja EPF, taip, kad būtų užtikrinta visos lėšų grandinės seka – nuo jų gavimo iki išmokėjimo, o po to iki iš jų gautų pajamų ir visų vėliau susigrąžintų sumų. EIB parengia atitinkamas apskaitos taisykles ir metodus, paremtus tarptautiniais apskaitos standartais, ir apie juos atitinkamai praneša Komisijai ir valstybėms narėms.

2. Kasmet EIB nusiunčia Tarybai ir Komisijai ataskaitą apie operacijų, finansuojamų iš jo valdomų EPF išteklių, vykdymą, įskaitant finansines ataskaitas, parengtas pagal 1 dalyje nurodytas taisykles ir metodus, ir 44 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją.

Tie dokumentai pateikiami kaip projektas ne vėliau kaip finansinių metų, einančių po jų, su kuriais jie susiję, vasario 28 d., o jų galutinis variantas – ne vėliau kaip birželio 30 d., kad Komisija galėtų jais pasinaudoti rengdama 43 straipsnyje nurodytas ataskaitas pagal 10-ojo EPF vidaus susitarimo 11 straipsnio 6 dalį. Ataskaita dėl EIB valdomų išteklių finansinio valdymo pateikiama Komisijai iki kovo 31 d.

58 straipsnis

Išorės auditas ir EIB operacijų įvykdymo patvirtinimas

Operacijoms, finansuojamoms iš EPF išteklių, kuriuos EIB valdo pagal šią dalį, taikomos EIB statute nustatytos audito ir biudžeto įvykdymo patvirtinimo procedūros, skirtos visoms jo operacijoms. Išsamios Audito Rūmų vykdomo audito taisyklės yra nustatytos trišaliame EIB, Komisijos ir Audito Rūmų susitarime.

TREČIA DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO NUOSTATOS

59 straipsnis

Palūkanų už 8-ojo, 9-ojo ir 10-ojo EPF išteklius pajamos

Pajamų, susikaupusių iš palūkanų už 8-ojo, 9-ojo ir 10-ojo EPF išteklius, likutis perkeliamas į EPF ir skiriamas tiems patiems tikslams kaip ir pajamos, numatytos 10-ojo EPF vidaus susitarimo 1 straipsnio 6 dalyje. Tas pats principas taikomas ir įvairioms 8-ojo, 9-ojo ir 10-ojo EPF pajamoms, į kurias įeina, pavyzdžiui, delspinigiai, gauti už pavėluotą valstybių narių įnašų į tuos EPF sumokėjimą. Palūkanos už EIB valdomus EPF išteklius papildo investicinę priemonę.

*60 straipsnis***Šio reglamento taikymas operacijoms pagal 8-ąjį, 9-ąjį ir 10-ąjį EPF**

Šio reglamento nuostatos taikomos 8-ojo, 9-ojo ir 10-ojo EPF lėšomis finansuojamoms operacijoms, nedarant poveikio esamiems teisiniams įsipareigojimams. Ši taisyklė netaikoma investicinei priemonei.

*61 straipsnis***Įnašų mokėjimo pradžia**

Tvarka, susijusi su šio reglamento 21–24 straipsniuose nustatytais valstybių narių įnašais, pirmą kartą taikoma 2016 m. įnašams. Iki to laiko toliau taikomi Reglamento (EB) Nr. 215/2008 57–61 straipsniai.“

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 568/2014**2014 m. vasario 18 d.****kuriuo dėl statybos produktų eksploatacinių savybių pastovumo vertinimo ir tikrinimo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priedas**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB (⁽¹⁾), ypač į jo 60 straipsnio e punktą,

kadangi:

- (1) vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 28 straipsniu, statybos produktų eksploatacinių savybių pastovumo vertinimas ir tikrinimas, atsižvelgiant į jų esmines charakteristikas, turi būti atliekamas pagal Reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priede nustatytas sistemas;
- (2) V priedas turėtų būti patikslintas, siekiant atsižvelgti į techninę pažangą, siekiant įtraukti specifiniams produktams, kuriems išduotas Europos techninis įvertinimas, taikytiną nuostatą, taip pat siekiant V priede aiškiau, tiksliau ir nuosekliau aprašyti ir vartoti terminus, atsižvelgiant į įgytą praktinę šio priedo taikymo patirtį;
- (3) šis patikslinimas palengvintų darbą gamintojams ir notifikuotosioms įstaigoms, įgaliotoms atlikti trečiųjų šalių užduotis vertinant ir tikrinant statybos produktų eksploatacinių savybių pastovumą, sumažintų administracinę naštą ir Reglamentas (ES) Nr. 305/2011 būtų aiškinamas tiksliau, taip būtų daromas teigiamas poveikis viso statybos sektoriaus konkurencingumui;
- (4) Reglamentu (ES) Nr. 305/2011 nustatyta, kad už bet kurio produkto, kurį gamintojas ketina pateikti rinkai, produkto tipo nustatymą yra atsakingas pats gamintojas. Pagal tą pačią Reglamento (ES) Nr. 305/2011 vidinę logiką produkto sertifikavimo prievolė nenustatoma: notifikuotosios įstaigos yra atsakingos tik už statybos produktų eksploatacinių savybių vertinimą, o jų pastovumas turi būti sertifikuojamas po to. Taip paskirstyta gamintojo ir notifikuotosios įstaigos kompetencija turėtų būti aiškiau nurodyta V priede, nekeičiant šių subjektų atsakomybės sričių;
- (5) kadangi notifikuotosioms įstaigoms faktiškai neįmanoma nuolat stebėti vidinės gamybos kontrolės, ir praktiškai ši stebėseną nevykdoma, formuluotę reikėtų pakeisti nurodant stebėsenos tęstinį pobūdį;
- (6) statybos produktams, kuriems netaikomi arba iš dalies taikomi darnieji standartai, Techninio vertinimo įstaiga gali išduoti Europos techninį įvertinimą (ETĮ). Remiantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 2 straipsnio 13 dalimi, tokia ETĮ jau pateikiamas atitinkamo produkto eksploatacinių savybių, atsižvelgiant į jo esmines charakteristikas, vertinimas. Papildomas šios vertinimo procedūros teisingumo tikrinimas neduotų jokios papildomos naudos, o tik sudarytų gamintojams nereikalingų išlaidų. Įmonės jau paprašė ETĮ ir nori teisinio tikrumo dėl trečiųjų šalių užduočių, kurias reikia atlikti vertinant ir tikrinant šių statybos produktų eksploatacinių savybių pastovumą;
- (7) siekiant labiau atsižvelgti į dabartinę praktiką, reikėtų patikslinti notifikuotųjų įstaigų rūšių pavadinimus ir jų atitinkamų užduočių aprašymą;

(¹) OL L 88, 2011 4 4, p. 5.

- (8) reikia patikslinti techninį terminą „triukšmo sugertis“, vartojamą Reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priedo 3 skirsnyje, siekiant tiksliau aprašyti vertintinas esmines charakteristikas ir nuosekliau vartoti atitinkamų darnųjų techninių specifikacijų terminiją;
- (9) siekiant užtikrinti sklandų pereinamąjį laikotarpį, gamintojams turėtų būti suteikta teisė toliau naudoti sertifikatus ir kitus dokumentus, kuriuos laikantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priedo notifikuotosios įstaigos išdavė prieš įsigaliojant šiam reglamentui,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priedas pakeičiamas šio reglamento priede pateikiamu tekstu.

2 straipsnis

Prieš įsigaliojant šiam reglamentui, laikantis Reglamento (ES) Nr. 305/2011 V priedo notifikuotųjų įstaigų išduoti sertifikatai ir kiti dokumentai laikomi atitinkančiais šį reglamentą.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. vasario 18 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

PRIEDAS

„V PRIEDAS

EKSPLOATACINIŲ SAVYBIŲ PASTOVUMO VERTINIMAS IR TIKRINIMAS**1. EKSPLOATACINIŲ SAVYBIŲ PASTOVUMO VERTINIMO IR TIKRINIMO SISTEMOS**

Gamintojas parengia eksploatacinių savybių deklaraciją ir nustato produkto tipą remdamasis pagal toliau nurodytas sistemas atliktais eksploatacinių savybių pastovumo vertinimais ir tikrinimais.

1.1. 1+ sistema**a) Gamintojas:**

- i) vykdo vidinę gamybos kontrolę;
- ii) atlieka gamybos įmonėje paimtų mėginių tolesnius bandymus pagal numatytą bandymų planą.

b) Notifikuotoji produktų sertifikavimo įstaiga sprendžia dėl statybos produkto eksploatacinių savybių pastovumo sertifikato išdavimo, apribojimo, sustabdymo ar panaikinimo remdamasi toliau nurodytų, tos įstaigos atliktų vertinimų ir tikrinimų rezultatais:

- i) statybos produkto eksploatacinių savybių vertinimu pagal bandymus (įskaitant mėginio ėmimą), skaičiavimus, lentelėse nurodytas vertes arba aprašomąją produkto dokumentaciją;
- ii) pradiniu gamybos įmonės ir vidinės gamybos kontrolės tikrinimu;
- iii) tęsine vidinės gamybos kontrolės priežiūra ir vertinimu;
- iv) mėginių, kuriuos notifikuotoji produktų sertifikavimo įstaiga paėmė gamybos įmonėje arba gamintojo saugyklose, auditiniais bandymais.

1.2. 1 sistema**a) Gamintojas:**

- i) vykdo vidinę gamybos kontrolę;
- ii) atlieka gamybos įmonėje paimtų mėginių tolesnius bandymus pagal numatytą bandymų planą.

b) Notifikuotoji produktų sertifikavimo įstaiga sprendžia dėl statybos produkto eksploatacinių savybių pastovumo sertifikato išdavimo, apribojimo, sustabdymo ar panaikinimo remdamasi toliau nurodytų, tos įstaigos atliktų vertinimų ir tikrinimų rezultatais:

- i) statybos produkto eksploatacinių savybių vertinimu pagal bandymus (įskaitant mėginio ėmimą), skaičiavimus, lentelėse nurodytas vertes arba aprašomąją produkto dokumentaciją;
- ii) pradiniu gamybos įmonės ir vidinės gamybos kontrolės tikrinimu;
- iii) tęsine vidinės gamybos kontrolės priežiūra ir vertinimu.

1.3. 2+ sistema**a) Gamintojas:**

- i) statybos produkto eksploatacines savybes vertina pagal bandymus (įskaitant mėginio ėmimą), skaičiavimus, lentelėse nurodytas vertes arba aprašomąją to produkto dokumentaciją;
- ii) vykdo vidinę gamybos kontrolę;
- iii) atlieka gamybos įmonėje paimtų mėginių bandymus pagal numatytą bandymų planą.

- b) Notifikuotoji vidinės gamybos kontrolės sertifikavimo įstaiga sprendžia dėl vidinės gamybos kontrolės atitikties sertifikato išdavimo, apribojimo, sustabdymo ar panaikinimo remdamasi toliau nurodytų, tos įstaigos atliktų vertinimų ir tikrinimų rezultatais:
 - i) pradiniu gamybos įmonės ir vidinės gamybos kontrolės tikrinimu;
 - ii) tęsine vidinės gamybos kontrolės priežiūra ir vertinimu.

1.4. 3 sistema

- a) Gamintojas vykdo vidinę gamybos kontrolę.
- b) Notifikuotoji bandymų laboratorija eksploatacines savybes vertina pagal statybos produkto bandymus (grindžiamus gamintojo paimtais mėginiais), skaičiavimus, lentelėse nurodytas vertes arba aprašomąją dokumentaciją.

1.5. 4 sistema

- a) Gamintojas:
 - i) statybos produkto eksploatacines savybes vertina pagal bandymus, skaičiavimus, lentelėse nurodytas vertes arba aprašomąją to produkto dokumentaciją;
 - ii) vykdo vidinę gamybos kontrolę.
- b) Užduotims atlikti notifikuotųjų įstaigų paslaugos nereikalingos.

1.6. Statybos produktai, kuriems išduotas Europos techninis įvertinimas

Notifikuotosios įstaigos, atliekančios užduotis pagal 1+, 1 ir 3 sistemas, taip pat gamintojai, užduotis atliekantys pagal 2+ ir 4 sistemas, atitinkamam statybos produktui išduotą Europos techninį įvertinimą laiko to produkto eksploatacinių savybių įvertinimu. Todėl notifikuotosios įstaigos ir gamintojai nesiima atitinkamai 1.1 skirsnio b punkto i papunktyje, 1.2 skirsnio b punkto i papunktyje, 1.3 skirsnio a punkto i papunktyje, 1.4 skirsnio b punkte ir 1.5 skirsnio a punkto i papunktyje nurodytų užduočių.

2. ĮSTAIGOS, DALYVAUJANČIOS VERTINANT IR TIKRINANT EKSPLOATACINIŲ SAVYBIŲ PASTOVUMĄ

Atsižvelgiant į notifikuotųjų įstaigų, dalyvaujančių vertinant ir tikrinant statybos produktų eksploatacinių savybių pastovumą, funkcijas, įstaigos skirstomos taip:

- 1) produktų sertifikavimo įstaiga – įstaiga, pagal VII skyrių notifikuota atlikti eksploatacinių savybių pastovumo sertifikavimą;
- 2) vidinės gamybos kontrolės sertifikavimo įstaiga – įstaiga, pagal VII skyrių notifikuota atlikti vidinės gamybos kontrolės sertifikavimą;
- 3) laboratorija – įstaiga, pagal VII skyrių notifikuota išmatuoti, ištirti, išbandyti, apskaičiuoti ar kitaip įvertinti statybos produktų eksploatacines savybes.

3. HORIZONTALUS NOTIFIKAVIMAS. ESMINIŲ CHARAKTERISTIKŲ ATVEJAI, KAI NEBŪTINA NURODYTI ATITINKAMOS DARNIOSIOS TECHNINĖS SPECIFIKACIJOS:

- 1. degumas;
 - 2. atsparumas ugniai;
 - 3. atsparumas išoriniam ugnies poveikiui;
 - 4. akustinės savybės;
 - 5. pavojingų medžiagų išskyrimas į aplinką.“
-

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 569/2014**2014 m. gegužės 23 d.**

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1389/2011, kuriuo, remiantis naujojo eksportuotojo peržiūra pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 11 straipsnio 4 dalį, nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės trichlorizocianuro rūgščiai

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 11 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

A. GALIOJANČIOS PRIEMONĖS

- (1) 2005 m. spalio mėn. Taryba Reglamentu (EB) Nr. 1631/2005 ⁽²⁾ (toliau – pradinis reglamentas) importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) kilmės trichlorizocianuro rūgščiai (toliau – TCCR) nustatė galutines antidempingo priemones. Antidempingo muito normos svyravo nuo 7,3 % iki 42,6 %.
- (2) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 855/2010 ⁽³⁾ Taryba iš dalies pakeitė pradinį reglamentą – vienam eksportuojančiam gamintojui sumažino antidempingo muito normą iki 3,2 %.
- (3) Atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 2 dalį, Taryba Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1389/2011 ⁽⁴⁾ nustatė galutines antidempingo priemones, kurias sudaro individualūs muitai nuo 3,2 % iki 40,5 % ir likutinis 42,6 % muitas, taikomas importuojamai KLR kilmės TCCR.

B. DABARTINĖ PROCEDŪRA**1. Prašymas atlikti peržiūrą**

- (4) 2013 m. gegužės 3 d. Europos Komisija (toliau – Komisija) gavo prašymą atlikti naujojo eksportuotojo peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 4 dalį. Prašymą pateikė eksportuojantis KLR gamintojas *Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd.* (toliau – pareiškėjas).
- (5) Pareiškėjas tvirtino, kad pradiniu tiriamuoju laikotarpiu, t. y. nuo 2003 m. balandžio 1 d. iki 2004 m. kovo 31 d. (toliau – pradinis tiriamasis laikotarpis) neeksportavo TCCR į Sąjungą.
- (6) Be to, pareiškėjas teigė, kad jis nėra susijęs su jokiais TCCR eksportuojančiais gamintojais, kuriems taikomos minėtos antidempingo priemonės.
- (7) Jis taip pat teigė, kad eksportuoti TCCR į Sąjungą pradėjo pasibaigus pradiniam tiriamajam laikotarpiui.

2. Naujojo eksportuotojo peržiūros inicijavimas

- (8) Komisija išnagrinėjo pareiškėjo pateiktus *prima facie* įrodymus ir nusprendė, kad jų pakanka pagrįstai inicijuoti peržiūrą pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 4 dalį. Pasikonsultavusi su Patariamuoju komitetu ir suteikusi galimybę susijusios Sąjungos pramonės atstovams pateikti pastabas, Reglamentu (ES) Nr. 809/2013 ⁽⁵⁾ Komisija inicijavo įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1389/2011 peržiūrą dėl pareiškėjo.

⁽¹⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 51.

⁽²⁾ OL L 261, 2005 10 7, p. 1.

⁽³⁾ OL L 254, 2010 9 29, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 346, 2011 12 30, p. 6.

⁽⁵⁾ OL L 229, 2013 8 28, p. 2.

- (9) Pagal Reglamentą (ES) Nr. 809/2013 buvo panaikintas Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1389/2011 nustatytas antidempingo muitas, taikomas importuojamai pareiškėjo pagamintai ir eksportui į Sąjungą parduodamai TCCR. Tuo pat metu pagal pagrindinio reglamento 14 straipsnio 5 dalį muitinėms buvo nurodyta imtis tinkamų priemonių tokiam importuojamam produktui registruoti.

3. Nagrinėjamasis produktas

- (10) Šios peržiūros nagrinėjamasis produktas yra toks pat kaip tas, kuris nurodytas pradiniam reglamente, – trichlorizocianuro rūgštis ir jos preparatai, Tarptautiniame nepatentuotų pavadinimų (INN) sąraše taip pat vadinama simklozenu, kurios KN kodai šiuo metu yra ex 2933 69 80 ir ex 3808 94 20 (toliau – nagrinėjamasis produktas arba TCCR).
- (11) TCCR – cheminis produktas, naudojamas kaip plataus spektro organinis chloro dezinfekantas ir baliklis, visų pirma naudojamas baseinų vandeniui dezinfekuoti. Produktas parduodamas miltelių, granulių, tablečių arba drožlių pavidalo. Bet kokio pavidalo TCCR ir jos preparatų pagrindinės savybės (cheminė sudėtis) ir ypatybės (dezinfekantas) tokios pat, bet kokio pavidalo produkto paskirtis panaši, todėl tai laikoma vienu produktu.

4. Susijusios šalys

- (12) Komisija oficialiai pranešė pareiškėjui, Sąjungos pramonei ir eksportuojančios šalies atstovams apie peržiūros inicijavimą. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė pateikti nuomonę raštu ir būti išklausytoms.
- (13) Norėdama gauti informacijos, kuri, jos nuomone, buvo reikalinga šiam tyrimui, Komisija išsiuntė pareiškėjui prašymo taikyti rinkos ekonomikos režimą (toliau – RER) formą ir klausimyną ir per tam tikslui nustatytą laikotarpį gavo atsakymus. Komisija siekė patikrinti visą, jos manymu, naujojo eksportuotojo statusui ir dempingo skirtumui nustatyti būtiną informaciją. Pareiškėjo patalpose KLR buvo atliktas tikrinamasis vizitas.

5. Tiriamasis laikotarpis

- (14) Atliekant dempingo tyrimą nagrinėtas 2012 m. rugpjūčio 1 d. – 2013 m. liepos 31 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL).

C. TYRIMO REZULTATAI

1. Naujojo eksportuotojo patvirtinimas

- (15) Atlikus tyrimą patvirtinta, kad pareiškėjas pradiniu tiriamuoju laikotarpiu nagrinėjamojo produkto neeksportavo ir kad pradėjo jį eksportuoti į Sąjungą tam laikotarpiui pasibaigus.
- (16) Dėl kitų sąlygų, kuriomis remiantis pripažįstamas naujojo eksportuotojo statusas, pareiškėjas sugebėjo įrodyti, kad jis neturėjo nei tiesioginių, nei netiesioginių ryšių su jokiais Kinijos eksportuojančiais gamintojais, kuriems taikomos galiojančios nagrinėjamajam produktui nustatytos antidempingo priemonės.
- (17) Taigi, patvirtinama, kad pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 4 dalį pareiškėjas turėtų būti laikomas naujuoju eksportuotoju ir todėl jam turėtų būti nustatytas individualus dempingo skirtumas.

2. Dempingas

Rinkos ekonomikos režimas (RER)

- (18) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktą antidempingo tyrimuose dėl KLR kilmės importo normalioji vertė nustatoma pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalis tiems eksportuojantiems gamintojams, kurie, kaip nustatyta, atitinka pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkte išdėstytus kriterijus, t. y. kai įrodoma, kad panašus produktas yra gaminamas ir parduodamas rinkos ekonomikos sąlygomis.
- (19) Toliau pateikiama šių kriterijų santrauka:
- verslo sprendimai priimami atsižvelgiant į rinkos sąlygas, be didelio valstybės kišimosi, o sąnaudos atitinka rinkos vertes;
 - įmonės turi vieną aiškų pagrindinių apskaitos dokumentų, kurių nepriklausomas auditas atliekamas pagal tarptautinius apskaitos standartus (TAS) ir kurie yra taikomi visais tikslais, rinkini;

- nėra jokių didelių iškraipymų, likusių iš ankstesnės ne rinkos ekonomikos sistemos;
 - bankroto ir nuosavybės įstatymais užtikrinamas stabilumas ir teisinis tikrumas;
 - valiutos keitimo kursas nustatomas pagal rinkos kursą.
- (20) Atlikus tyrimą nustatyta, kad pareiškėjo apskaitos dokumentai neatitiko tarptautinių apskaitos standartų, todėl bendrovės apskaitos metodai neatitinka antrojo kriterijaus reikalavimų. Visų pirma, pareiškėjas pagal tarptautinius apskaitos standartus apskaitos dokumentuose nenurodė, kad taiko vadovams skirtą paskatų sistemą.
- (21) Todėl balanse netiksliai nurodyta bendrovės finansinė padėtis, o į pelno ir nuostolio ataskaitą bei pinigų srauto ataskaitą įtrauktos nepagrįstos finansinės išlaidos.
- (22) Atsižvelgiant į šias aplinkybes pareiškėjui negalėjo būti taikomas RER.
- (23) Pareiškėjui ir kitoms suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė pateikti pastabų dėl išdėstytų nustatytų faktų.
- (24) Pareiškėjas nurodė, kad paskatų sistema turėtų būti įtraukta į 2013 m. apskaitos dokumentus, kad ji nėra susijusi su 2012 m. balansu ir kad 2012 m. sistemos pobūdis dar nebuvo nustatytas. Anot pareiškėjo, sistemos pobūdis būtų nustatomas atsižvelgiant į auditorių rekomendacijas, kurios bus pateiktos atliekant 2013 m. finansinių ataskaitų auditą, ir paskatos gali būti teikiamos kaip atlyginimas, paskolos palūkanos arba kvazi įnašas.
- (25) 2012 m. bendrovė ir vadovai dėl sistemos pasirašė sutartį. Tačiau nei auditorių patikrintose 2012 m. ataskaitose, nei finansinių ataskaitų aiškinamosiose pastabose tai nepaminėta. 2013 finansiniais metais iki tyrimo (2013 m. lapkričio mėn.) nebuvo jokio apskaitos įrašo dėl paskatų sistemos.
- (26) Tai, kad ataskaitose pateikta neišsami informacija, yra sunkus pažeidimas. Iš tiesų, TL pabaigoje (2013 m. liepos 31 d.) į bandomąjį balansą įtraukti bendri išpareigojimai nurodyti gerokai mažesni, kadangi dėl bendros vadovams suteiktų paskolų sumos išpareigojimų suma būtų padidėjusi 14 %. Be to, 2013 m. pelno ir nuostolio ataskaitoje bus nurodytos teisiškai nepagrįstos finansinės išlaidos, kadangi gaunamų grynųjų pinigų srauto, kuris atitiktų paskatų sistemą, nebuvo, tačiau 2013 m. palūkanos vis dėlto buvo faktiškai išmokėtos. Todėl 2013 m. finansinės išlaidos bus devynis kartus didesnės už 2012 m. ataskaitose nurodytas išlaidas. Todėl remiantis ataskaitose nurodyta finansine informacija buvo neįmanoma patikimai ir teisingai nustatyti bendrovės finansinės padėties.
- (27) Taip pat reikėtų pažymėti, kad sistemos pobūdis ir jos apskaita negali priklausyti nuo audito kvalifikacijos ir ji turėtų būti įtraukta į apskaitą laiku, o ne atgaline data. Todėl negalima laikyti, kad tikslios informacijos apie su sistema susijusią finansinę padėtį ir srautus nepateikimas ataskaitose atitinka tarptautinius apskaitos standartus.
- (28) Pareiškėjas, reaguodamas į Komisijos nustatytų faktų atskleidimą, pakartojo savo prašymą taikyti RER, tačiau nepateikė jokių naujų argumentų. Todėl išvados dėl RER nustatymo patvirtamos.

Normalioji vertė

- (29) Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą normalioji vertė ne rinkos ekonomikos šalims ir, jeigu RER negali būti taikomas, pereinamąjį laikotarpį išgyvenančioms šalims turi būti nustatoma pagal panašios šalies kainą arba apskaičiuotąją vertę.
- (30) Kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 809/2013, jeigu pareiškėjui nebūtų taikomas rinkos ekonomikos režimas, Komisija, siekdama nustatyti jo normaliąją vertę, numatė remtis Japonija kaip panašia šalimi, kaip ir atliekant tyrimą, po kurio pradiniu reglamentu buvo nustatytos priemonės.
- (31) Suinteresuotosios šalys buvo paragintos pateikti pastabų dėl Japonijos kaip panašios šalies tinkamumo, tačiau jokių pastabų nepateikta. Komisija taip pat kreipėsi į gamintojus Jungtinėse Amerikos Valstijose, tačiau jie nebendradarbiavo. Todėl Japonija yra laikoma tinkama panašia šalimi. Vienas Japonijos gamintojas sutiko bendradarbiauti ir pateikė prašomą informaciją.

- (32) Remdamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 2 dalimi Komisija pirmiausia išnagrinėjo, ar Japonijos gamintojo nepriklausomiems pirkėjams vidaus rinkoje parduotas TCCR kiekis buvo tipiškas. Šiuo atžvilgiu buvo nustatyta, kad bendras tokio pardavimo kiekis sudarė ne mažiau kaip 5 % viso pareiškėjo pardavimo eksportui į Sąjungą kiekio.
- (33) Komisija taip pat išnagrinėjo, ar yra Japonijos bendradarbiaujančio gamintojo vidaus rinkoje parduodamos TCCR rūšių, kurios būtų pakankamai panašios į pareiškėjo eksportui į Sąjungą parduodamas rūšis. Komisija nustatė, kad TCCR rūšys buvo identiškos pareiškėjo eksportui į Sąjungą parduodamai rūšiai arba tiesiogiai su ja palyginamos. Taip pat nustatyta, kad Japonijos bendrovė šias rūšis pardavė pelningai ir įprastomis prekybos sąlygomis ir kad nustatant normaliąją vertę būtų galima remtis pardavimo vidaus rinkoje kainomis.
- (34) Todėl normalioji vertė nustatyta remiantis faktine TCCR rūšių, kurios laikomos palyginamomis, vidaus rinkos kaina, apskaičiuota kaip svertinis vidurkis.

Eksporto kaina

- (35) Kadangi nagrinėjamas produktas buvo eksportuojamas tiesiogiai nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje, eksporto kaina buvo nustatyta vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 8 dalimi, t. y. remiantis faktiškai sumokėta arba mokėtina produkto, parduodamo eksportui į Sąjungą, kaina.

Palyginimas

- (36) Normalioji vertė ir eksporto kainos lygintos remiantis gamintojo kainomis EXW sąlygomis ir tuo pačiu prekybos lygiu. Siekiant teisingai palyginti normaliąją vertę ir eksporto kainą, vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalimi buvo atsižvelgta į skirtumus, kurie turėjo įtakos kainų palyginamumui. Šiuo tikslu tiek iš Kinijos eksporto kainų, tiek iš Japonijos bendradarbiaujančio gamintojo pardavimo vidaus rinkoje kainų išskaičiuotos transporto ir pakavimo išlaidos.

Dempingo skirtumas

- (37) Kaip numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 11 dalyje, dempingo skirtumas buvo nustatytas palyginus atitinkamos rūšies nagrinėjamojo produkto svertinę vidutinę normaliąją vertę su svertine vidutine eksporto kaina. Jas palyginus nustatytas dempingas.
- (38) Nustatyta, kad procentais išreikštas neto kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą pareiškėjo dempingo skirtumas yra 32,8 %.

D. PERŽIŪRIMŲ PRIEMONIŲ PAKEITIMAI

- (39) Atsižvelgiant į tyrimo išvadas ir vadovaujantis mažesniojo muto taisykle, manoma, kad pareiškėjui turėtų būti taikoma galutinio antidempingo muto priemonė, lygi nustatytam dempingo skirtumui, kuris šiuo atveju yra mažesnis už pradiniam tyrimo nustatytą žalos skirtumą.

E. REGISTRACIJA

- (40) Atsižvelgiant į išdėstytus nustatytus faktus, pareiškėjui taikytinas antidempingo muitas turi būti taikomas atgaline data už importuotą nagrinėjamąjį produktą, kuris buvo registruojamas pagal Reglamento (ES) Nr. 809/2013 3 straipsnį.

F. ATSKLEIDIMAS IR PRIEMONIŲ TAIKymo TRUKMĖ

- (41) Suinteresuotosioms šalims buvo pranešta apie svarbiausius faktus ir argumentus, kuriais remiantis buvo ketinama pareiškėjo importuojamai TCCR nustatyti pakeistą galutinį antidempingo muitą ir jį rinkti atgaline data už registruotą importą. Pareiškėjas pateikė pastabų, tačiau, kaip paaiškinta pirmiau, jos neturėjo įtakos minėtoms išvadoms.
- (42) Ši peržiūra neturi įtakos datai, nuo kurios nebebus taikomos Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1389/2011 nustatytos priemonės.

G. KOMITETO NUOMONĖ

- (43) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka komiteto, įsteigto pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį, nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1389/2011 1 straipsnio 2 dalies lentelėje įterpiama tokia eilutė:

Bendrovė	Antidempingo muto norma	Papildomas TARIC kodas
„Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd	32,8 %	A998“

2. Kaip nustatyta Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 1389/2011 1 straipsnio 3 dalyje, individuali muto norma taikoma tik tuo atveju, jei valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, atitinkanti to reglamento priede nustatytus reikalavimus. Tokios sąskaitos faktūros nepateikus, turėtų būti taikomas Reglamento (ES) Nr. 1398/2011 1 straipsnio 2 dalies lentelėje nurodytas „visoms kitoms bendrovėms“ nustatytas antidempingo muitas.

Šiuo reglamentu nustatytas muitas taip pat renkamas atgaline data už importuotą nagrinėjamąjį produktą, užregistruotą pagal Reglamento (ES) Nr. 809/2013 3 straipsnį. Šiam importuotam produktui netaikomas reikalavimas pateikti komercinę sąskaitą faktūrą, nes jis buvo užregistruotas.

Muitinėms nurodoma nebevykdyti importuojamo nagrinėjamojo Kinijos Liaudies Respublikos kilmės produkto, kurį pagamino ir eksportui į Sąjungą pardavė *Liaocheng City Zhonglian Industry Co. Ltd*, registracijos.

3. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 23 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 570/2014

2014 m. gegužės 26 d.

kuriuo baigiamas dalinis antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholių ir jų mišinių atnaujinimas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

A. GALIOJANČIOS PRIEMONĖS

- (1) Taryba Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1138/2011 ⁽²⁾ (toliau – galutinis reglamentas) tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams (toliau – FOH) nustatė galutinį antidempingo muitą. Prieš priimant galutinį reglamentą buvo priimtas Komisijos reglamentas (ES) Nr. 446/2011 ⁽³⁾, kuriuo importuojamiems Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės FOH nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – laikinasis reglamentas). Išvados, kuriomis remiantis buvo nustatyti galutiniai antidempingo muitai, toliau vadinamos pirminio tyrimo išvadomis.
- (2) 2012 m. sausio 21 d. eksportuojantis Indonezijos FOH gamintojas *PT Ecogreen Oleochemicals, Ecogreen Oleochemicals (Singapore) Pte. Ltd* ir *Ecogreen Oleochemicals GmbH* (toliau kartu – *Ecogreen*) Bendrajam Teismui pateikė prašymą (byla T-28/12) panaikinti galutinio reglamento nuostatas, susijusias su *Ecogreen* taikomu antidempingo muitu. *Ecogreen* užginčijo jos eksporto kainos koregavimą, atliktą pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, siekiant palyginti tą eksporto kainą su bendrovės normaliaja verte.
- (3) Sprendimu T-249/06 (*Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ir Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) prieš Europos Sąjungos Tarybą*) Bendrasis Teismas panaikino Reglamento (EB) Nr. 954/2006 1 straipsnio nuostatas, susijusias su *Interpipe NTRP VAT*, *inter alia*, dėl akivaizdžios vertinimo klaidos, padarytos atliekant koregavimą pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą, ir su *Interpipe Niko Tube ZAT* dėl kitų priežasčių. 2012 m. vasario 16 d. Teisingumo Teismas atmetė Tarybos ir Komisijos pateiktą apeliacinį skundą (sujungtos bylos C-191/09 P ir C-200/09 P).
- (4) Kadangi su koregavimu, atliktu pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies i punktą, susijusios faktinės aplinkybės *Ecogreen* atžvilgiu buvo panašios į *Interpipe NTRP VAT*, manyta, kad *Ecogreen* nustatytą dempingo skirtumą reikėtų perskaiciuoti neatliekant koregavimo pagal 2 straipsnio 10 dalies i punktą.
- (5) Todėl 2012 m. gruodžio 21 d. paskelbtas atgaline data nuo 2011 m. lapkričio 12 d. taikomas 2012 m. gruodžio 11 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1241/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1138/2011, kuriuo tam tikrų rūšių importuojamam Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės riebalų alkoholiui ir jo mišiniams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto galutinis surinkimas ⁽⁴⁾ (toliau – iš dalies keičiantis reglamentas).
- (6) Jame pagal pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalį *Ecogreen* nustatytas dempingo skirtumas buvo *de minimis*. Todėl tyrimas dėl *Ecogreen* baigtas nenustatant priemonių. 2013 m. balandžio 9 d. Bendrasis Teismas nutarė, kad dėl bylos T-28/12 pateiktų ieškinio nereikia priimti sprendimo.
- (7) Visiems kitiems eksportuojantiems Indijos, Indonezijos ir Malaizijos gamintojams toliau buvo taikomi antidempingo muitai, tačiau pirminio tyrimo išvados, visų pirma dėl žalingo importo dempingo kaina poveikio, turėtų būti iš naujo įvertintos atsižvelgiant į iš dalies keičiančiame reglamente pateiktas peržiūrėtas išvadas dėl dempingo.

⁽¹⁾ O L L 343, 2009 12 22, p. 51.⁽²⁾ O L L 293, 2011 11 11, p. 1.⁽³⁾ O L L 122, 2011 5 11, p. 47.⁽⁴⁾ O L L 352, 2012 12 21, p. 1.

B. PIRMINIO TYRIMO IŠVADŲ PAKARTOTINIS VERTINIMAS**1. Pakartotinio vertinimo pagrindas**

- (8) 2013 m. vasario 28 d. ⁽¹⁾ paskelbtas Pranešimas apie dalinį antidempingo tyrimo dėl tam tikrų importuojamų Indijos, Indonezijos ir Malaizijos (toliau – nagrinėjamosios šalys) kilmės riebalų alkoholių ir jų mišinių atnaujinimą (toliau – atnaujinimas). Pranešime nurodyta, kad atnaujinus tyrimą reikia nagrinėti, ar perskaičiuoti dempingo skirtumai gali turėti įtakos per pirminį tyrimą padarytoms išvadoms, visų pirma susijusioms su žala ir priežastiniu ryšiu (toliau – pakartotinis tyrimas).
- (9) Komisija apie dalinį tyrimo atnaujinimą oficialiai pranešė eksportuojantiems gamintojams, importuotojams, žiniomis susijusiems naudotojams ir Sąjungos pramonei. Suinteresuotosioms šalims buvo suteikta galimybė per pranešime nustatytą terminą pareikšti nuomonę raštu ir pateikti prašymą išklausti.
- (10) Kelios šalys teigė, kad buvo neaišku, kokių teisiniu pagrindu Komisija iš dalies atnaujino pirminį tyrimą ir kokius duomenis Komisija rinks, siekdama nustatyti faktus ir padaryti išvadas per šį pakartotinį tyrimą.
- (11) Be to, šalys teigė, kad buvo neaišku, kokio tipo tyrimas inicijuotas ir koks būtų galutinis rezultatas galutinių priemonių dydžio prasme, koks laikotarpis būtų nagrinėjamas ir kokie pirminio tyrimo aspektai būtų pakartotinai vertinami.
- (12) Primenama, kad šis atnaujinimas būtinas dėl to, kad atsižvelgiant į Bendrojo Teismo sprendimo T-249/06 (*Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) ir Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) prieš Europos Sąjungos Tarybą*) išvadas buvo priimtas iš dalies keičiantis reglamentas.
- (13) Primenama, kad pirminio tyrimo vadinamasis tiriamasis laikotarpis (TL) buvo nuo 2009 m. liepos 1 d. iki 2010 m. birželio 30 d. Vertinant žalą nagrinėtas laikotarpis nuo 2007 m. sausio 1 d. iki TL pabaigos, kuris vadintas nagrinėjamuoju laikotarpiu.
- (14) Šiame pakartotiniame tyrime nagrinėjamas tas pats TL ir tas pats nagrinėjamasis laikotarpis. Per pirminį tyrimą padarytos su šiais laikotarpiais susijusios išvados dėl žalos ir priežastinio ryšio pakartotinai vertinamos atsižvelgiant į iš dalies keičiančiame reglamente Indonezijos eksportuotojams naujai nustatytus dempingo skirtumus.
- (15) Tiksliau, kaip nurodyta pranešime dėl atnaujinimo, šio pakartotinio tyrimo tikslas – nustatyti, ar iš dalies keičiančiame reglamente vienam eksportuojančiam Indonezijos gamintojui nustatytas *de minimis* dempingo skirtumas ir kitoms Indonezijos bendrovėms nustatytų dempingo skirtumų dydžio pasikeitimai gali turėti kokio nors poveikio pirminio tyrimo išvadoms dėl žalos ir priežastinio ryšio.
- (16) Toliau pateikiami pakartotinio tyrimo rezultatai. Kaip ir per pirminį tyrimą tam tikri duomenys ir informacija indeksuota forma pateikiami visų pirma tam, kad būtų užtikrintas pradžioje pateiktų duomenų konfidencialumas.

2. Nagrinėjamasis produktas ir panašus produktas

- (17) Primenama, kad nagrinėjamasis produktas yra per pirminį tyrimą apibrėžtas produktas, t. y. Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės sotieji riebalų alkoholiai, kurių grandinę sudaro C8, C10, C12, C14, C16 ar C18 anglies atomai (neįskaitant šakotųjų izomerų), įskaitant atskirus sočiuosius riebalų alkoholius (dar vadinamus atskirosiomis frakcijomis) ir mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C8–C10 anglies atomų deriniai), mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C12–C14 anglies atomų deriniai), bei mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C16–C18 anglies atomų deriniai, ir kurių KN kodai šiuo metu yra ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ir ex 3823 70 00 (toliau – riebalų alkoholiai).
- (18) Iš dalies keičiančio reglamento išvados neturi poveikio pirminio tyrimo išvadoms dėl nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto.

3. Dempingas

- (19) Kaip minėta iš dalies keičiančio reglamento 7 konstatuojamojoje dalyje, visoms Indonezijos bendrovėms, išskyrus eksportuojantį gamintoją, kuriam nustatytas individualus dempingo skirtumas, pagrįstas bendradarbiaujančiam eksportuojančiam Indonezijos gamintojui nustatytu didžiausiu dempingo skirtumu, nustatyti dempingo skirtumai peržiūrėti siekiant atsižvelgti į perskaičiuotą *Ecogreen* nustatytą dempingo skirtumą.

⁽¹⁾ OL C 58, 2013 2 28, p. 24.

- (20) Iš dalies keičiantis reglamentas neturėjo poveikio dempingo skirtumams, kurie galutinio reglamento 23 konstatuojamojoje dalyje nustatyti eksportuojantiems Indijos gamintojams ir 55 konstatuojamojoje dalyje – eksportuojantiems Malaizijos gamintojams.
- (21) Kaip minėta iš dalies keičiančio reglamento 6 konstatuojamojoje dalyje, *Ecogreen* nustatytas mažesnis nei 2 % dempingo skirtumas, t. y. mažesnis nei pagrindinio reglamento 9 straipsnio 3 dalyje numatytas *de minimis* ribinis dydis. Todėl šio eksportuojančio gamintojo importas į Sąjungą pakartotiniame tyrime turėtų būti vertinamas kaip importas ne dempingo kaina.
- (22) Minėto Indonezijos eksportuotojo importo ne dempingo kaina apimties, kainos ir rinkos dalies raida per nagrinėjamąjį laikotarpį nurodyta lentelėje. Kaip minėta 16 konstatuojamojoje dalyje, pateikiami indeksuoti duomenys.

Importas	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Tonos				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	110	107	115
Metinė paklaida (%)		9,6	– 2,3	7,5
Rinkos dalis				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	107	110	113
Metinė paklaida (%)		6,8	2,9	2,8
Vidutinė kaina (EUR/t)				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	110	91	91
Metinė paklaida (%)		9,9	– 17,0	0,2

Šaltinis: klausimyno atsakymai.

- (23) Dėl laikinojo reglamento 70 konstatuojamosios dalies, kuri buvo patvirtinta galutinio reglamento 64 konstatuojamąja dalimi, lentelės, ir pirmiau pateiktos lentelės – atlikus tyrimą nustatyta, kad importas ne dempingo kaina sudarė nedidelę dalį viso importo iš nagrinėjamųjų šalių ir kad per nagrinėjamąjį laikotarpį toks importas augo proporcingai mažiau nei importas dempingo kaina. Iš tikrųjų, importas ne dempingo kaina 2007 m. sudarė apie 15 %–18 % viso importo iš nagrinėjamųjų šalių, o per TL – tik maždaug 10 %–13 %.
- (24) Per pakartotinį tyrimą nustatyta, kad importo ne dempingo kaina iš *Ecogreen* vidutinės kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 9 %, tačiau nuo 2009 m. iki TL nesikeitė.

4. Žala

4.1. Sąjungos gamyba ir Sąjungos pramonė

- (25) Pakartotinis tyrimas neturi poveikio galutinio reglamento 57–61 konstatuojamosiose dalyse padarytoms išvadoms, todėl jos patvirtinamos.

4.2. Sąjungos suvartojimas

- (26) Laikinojo reglamento 64–66 konstatuojamosiose dalyse, kurios patvirtintos galutinio reglamento 62 konstatuojamąja dalimi, pateiktoms išvadoms poveikio nedaroma. Patvirtinama, kad, kaip parodyta lentelėje, riebiųjų alkoholių suvartojimas Sąjungoje buvo pakankamai stabilus ir per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo vos 2 %. Kaip minėta laikinojo reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje, siekiant užtikrinti duomenų konfidencialumą informacija apie suvartojimą pateikta indeksuota forma.

Suvartojimas	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	102	97	102
Metinė paklaida (%)		2,2	– 4,8	4,6

4.3. Importas į Sąjungą iš nagrinėjamųjų šalių ir priverstinis kainų mažinimas

4.3.1. Importo dempingo kaina bendras vertinimas

- (27) Kaip ir per pirminį tyrimą, nagrinėta, ar, atsižvelgiant į 19 ir 21 konstatuojamosiose dalyse patikslintus dempingo skirtumus eksportuojantiems Indonezijos gamintojams, pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies nuostatas importą dempingo kaina iš visų trijų nagrinėjamųjų šalių vis dar reikėtų vertinti bendrai.
- (28) Primenama, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad jei atliekant antidempingo tyrimą tuo pat metu nagrinėjamas importas daugiau kaip iš vienos šalies, tokio importo iš visų šalių poveikis vertinamas bendrai tikrai tuomet, jei nustatoma: a) kad dempingo skirtumas, apskaičiuotas importui iš kiekvienos šalies, yra didesnis nei to reglamento 9 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir kad importo iš kiekvienos šalies apimtis nėra nereikšminga; ir b) kad atsižvelgus į importuotų produktų konkurencijos sąlygas ir į importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas, importo poveikį tikslinga vertinti bendrai.
- (29) Pakartotinai įvertintos išvados dėl importo iš kiekvienos nagrinėjamųjų šalies dempingo kaina apimties ir kainų per nagrinėjamąjį laikotarpį. Informacija, susijusi su importo iš Malaizijos ir Indijos apimtimi, kuri buvo naudota apskaičiuojant vidutines kainas, nurodytas galutinio reglamento 63 konstatuojamosios dalies b punkto lentelėje, nepasikeitė. Su Indonezija susiję duomenys buvo patikrinti siekiant atsižvelgti į tai, kad, kaip minėta 21 konstatuojamojoje dalyje, vienas eksportuojantis gamintojas nebebuvo laikomas produktus Sąjungos rinkoje parduodančiu dempingo kaina. Toliau pateikiama naujai nustatyto importo dempingo kaina raida. Remiantis 16 konstatuojamąja dalimi, informacija apie importo iš kiekvienos nagrinėjamųjų šalies apimtį pateikiama indeksuota forma.

Importo dempingo kaina apimtis	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Malaizija				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	161	141	137
Metinė paklaida (%)		61,4	– 12,5	– 2,9
Indija				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	118	104	143
Metinė paklaida (%)		18,2	– 11,8	37,5
Indonezija				
<i>Indeksas: 2008 m. = 100</i>		100	142	168
Metinė paklaida (%)			42,1	17,9

- (30) Atlikus tyrimą nustatyta, kad importo iš kiekvienos nagrinėjamųjų šalies dempingo kaina apimtis per TL nebuvo nežymi ir kad į Sąjungos rinką per nagrinėjamąjį laikotarpį bei ypač per TL pateko didelis kiekis dempingo kaina importuotų produktų. Šios išvados nekeičia tai, kad iš dalies keičiančiame reglamente nustatyta, kad vienas iš eksportuojančių Indonezijos gamintojų nevykdė dempingo.
- (31) Taip pat pakartotinai įvertintos ir toliau lentelėje pateiktos išvados dėl importo iš kiekvienos nagrinėjamųjų šalies dempingo kaina kainodaros per nagrinėjamąjį laikotarpį. Malaizijos ir Indijos kainos, nurodytos galutinio reglamento 63 konstatuojamosios dalies b punkto lentelėje, nepasikeitė. Su Indonezija susiję duomenys buvo patikrinti siekiant atsižvelgti į tai, kad, kaip minėta 21 konstatuojamojoje dalyje, vienas eksportuojantis gamintojas nebuvo laikomas produktus Sąjungos rinkoje parduodančiu dempingo kaina. Remiantis 16 konstatuojamąja dalimi, informacija apie Indonezijos eksportuotojo, kuris, kaip nustatyta, vykdė dempingą, kainas pateikiama indeksuota forma.

Importas remiantis Eurostatu (pakoreguotas siekiant įtraukti nagrinėjamąjį produktą ir importą dempingo kaina)	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Vidutinė Malaizijos kaina (EUR/t)	911	944	799	857
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	104	88	94
Metinė paklaida (%)		3,6	– 15,4	7,3
Vidutinė Indijos kaina (EUR/t)	997	1 141	897	915
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	114	90	92
Metinė paklaida (%)		14,4	– 21,4	2,1
Vidutinė Indonezijos kaina (EUR/t)				
<i>Indeksas: 2008 m. = 100</i>		100	70	72
Metinė paklaida (%)			– 30,0	2,6

Šaltinis: Eurostatas ir klausimyno atsakymai.

- (32) Atlikus tyrimą nustatyta, kad išskyrus 2007 m., kai iš Indonezijos nebuvo importuojama, eksportuojančių Indonezijos gamintojų kainodara buvo beveik tokia pati, kaip per pirminį tyrimą. Todėl galima patvirtinti galutinio reglamento 63 konstatuojamosios dalies b punkte padarytą išvadą, kad nagrinėjamųjų šalių kainodara ir kainodaros politika buvo iš esmės panašios, ypač per TL. Šios išvados nekeičia tai, kad iš dalies keičiančiame reglamente nustatyta, kad vienas iš eksportuojančių Indonezijos gamintojų nevykdė dempingo.
- (33) Be to, laikinojo reglamento 127 konstatuojamojoje dalyje padarytos ir galutinio reglamento 122 konstatuojamojoje dalyje patvirtintos išvados, ypač išvada, kad nagrinėjamoms šalims nustatytas žalos pašalinimo lygis buvo gerokai didesnis už 2 % *de minimis* ribinį dydį, taip pat lieka galioti. Be to, buvo ištirti kiekvienos nagrinėjamųjų šalies pardavimo kanalai ir kainų tendencijos ir nustatyta, kad jie panašūs, kaip parodyta pirmiau lentelėje. Importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos po didžiausio pakilimo 2008 m. mažėjo ir pasauliniu lygmeniu buvo ypač mažos, palyginti su vidutinėmis Sąjungos pramonės kainomis, kaip nustatyta atliekant tyrimą.
- (34) Toliau lentelėje parodyta, kad importo iš kiekvienos nagrinėjamųjų šalies dempingo kaina rinkos dalis per nagrinėjamąjį laikotarpį apskritai padidėjo. Remiantis 16 konstatuojamąja dalimi, informacija pateikiama indeksuota forma.

Importo dempingo kaina rinkos dalis	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Malaizija				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	157	145	135
Metinė paklaida (%)		57	– 8	– 7
Indija				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	115	107	141
Metinė paklaida (%)		15	– 7	31
Indonezija				
<i>Indeksas: 2008 m. = 100</i>		100	142	168
Metinė paklaida (%)			50	13

- (35) Remiantis nurodytais faktais ir aplinkybėmis, atlikus pakartotinį tyrimą nustatyta, kad pirminio tyrimo išvados dėl bendro vertinimo nesikeičia. Taigi, manoma, kad pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalyje nustatytos sąlygos dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina bendro vertinimo yra įvykdytos. Todėl pakartotinai tiriant žalą ir priežastinį ryšį, nagrinėjamųjų šalių kilmės importo dempingo kaina poveikį galima vertinti bendrai.

4.3.2. Importo dempingo kaina apimtis, kaina ir rinkos dalis

- (36) Norint nustatyti bendrą importo dempingo kaina į Sąjungos rinką per nagrinėjamąjį laikotarpį lygį, atsižvelgiama į tai, kad iš dalies keičiančiame reglamente patvirtintos teigiamos išvados, kad visi eksportuojantys Indonezijos gamintojai, išskyrus *Ecogreen*, vykdė dempingą. Nustatyta, kad jie vykdė eksportą dempingo kaina, todėl jiems toliau taikomi antidempingo muitai.
- (37) Panašiai, atliekant pakartotinį tyrimą atsižvelgiama į tai, kad per pirminį tyrimą visiems eksportuojantiems Indijos ir Malaizijos gamintojams nustatyti dempingo skirtumai nepasikeitė ir kad nustatyta, kad jie vykdė importą dempingo kaina ir jiems toliau taikomi antidempingo muitai.
- (38) Importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina apimtis pakoreguota iš jos atimant vieno eksportuojančio Indonezijos gamintojo importo ne dempingo kaina apimtį, kaip nurodyta 29 konstatuojamojoje dalyje.
- (39) Remiantis tuo, kas išdėstyta, laikinojo reglamento 70 konstatuojamojoje dalyje nurodyti ir galutinio reglamento 64 konstatuojamojoje dalyje patvirtinti duomenys ir laikinojo reglamento 71–73 konstatuojamosiose dalyse pateiktos ir galutinio reglamento 65 konstatuojamojoje dalyje patvirtintos išvados dėl importo dempingo kaina per nagrinėjamąjį laikotarpį vertinimo peržiūrėti, kaip nurodyta toliau. Remiantis 16 konstatuojamąja dalimi, informacija apie bendrą importo dempingo kaina apimtį ir rinkos dalį pateikta indeksuota forma.

Importas iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina	2007 m.	2008 m.	2009 m.	TL
Tonos				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	167	155	165
Metinė paklaida (%)		67,0	– 7,3	6,5
Rinkos dalis				
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	163	159	162
Metinė paklaida (%)		62,7	– 2,3	1,8
Vidutinė importo dempingo kaina (EUR/t)	931	1 007	827	878
<i>Indeksas: 2007 m. = 100</i>	100	108	89	94
Metinė paklaida (%)		8,2	– 17,9	6,1

Šaltinis: Eurostatas ir klausimyno atsakymai.

- (40) Per nagrinėjamąjį laikotarpį importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina apimtis, kaip nustatyta per šį pakartotinį tyrimą, padidėjo net 65 %. Daugiausia ji padidėjo 2007–2008 m., kai importas padidėjo 67 %. Tuomet 2009 m. importas šiek tiek sumažėjo ir per TL vėl padidėjo iki maždaug 2008 m. lygio.
- (41) Peržiūrėtos vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kainos per nagrinėjamąjį laikotarpį labai svyravo ir bendrai sumažėjo 6 %. Tačiau reikėtų pastebėti, kad nuo 2008 m. iki TL jos sumažėjo net 14 %. Per nagrinėjamąjį laikotarpį vidutinės importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos visuomet buvo mažesnės už kitų šalių kainas ir dėl to buvo priverstinai mažinamos Sąjungos pramonės kainos, taigi importo dempingo kaina rinkos dalis padidėjo.

- (42) Per nagrinėjamąjį laikotarpį importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina rinkos dalis padidėjo net 62 %. Daugiausia ji padidėjo 2007–2008 m. Per ekonomikos krizę importas šiek tiek sumažėjo, dėl to šiek tiek sumažėjo nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis (4 % 2008–2009 m.), tačiau iki nagrinėjamojo laikotarpio pabaigos jos rinkos dalį vėl atgavo.
- (43) Atėmus importo ne dempingo kaina iš *Ecogreen* apimtį jokia būdu nesikeičia per pirminį tyrimą padarytos išvados dėl importo dempingo kaina apimties, kainos ir rinkos dalies, todėl tos išvados patvirtinamos.

4.3.3. Priverstinis kainų mažinimas

- (44) Primenama, kad per pirminį tyrimą nustatyti priverstinio kainų mažinimo skirtumai paaiškinti laikinojo reglamento 74 ir 75 konstatuojamosiose dalyse ir patvirtinti galutinio reglamento 67 konstatuojamojoje dalyje. Iš dalies keičiantis reglamentas neturėjo poveikio kiekvienam iš eksportuojančių gamintojų atliktiems individualiems skaičiavimams. Todėl tos išvados patvirtinamos.
- (45) Nustatyta, kad kainos dėl bendrai vertinto trijų šalių kilmės importo dempingo kaina, atėmus importą ne dempingo kaina, priverstinai mažintos 2 %. Šį akivaizdžiai nedidelį priverstinį kainų mažinimą reikia vertinti atsižvelgiant į tai, kad Sąjungos pramonė manė, kad savo kainas priversta mažinti dėl importo mažomis kainomis ES rinkoje. Tačiau šios kainos buvo mažesnės už gamybos sąnaudas, ypač per TL. Vidutinis priverstinio kainų mažinimo skirtumas, bendrai įvertinus importą dempingo kaina, išskyrus *Ecogreen*, buvo 22 %.
- (46) Komisijai atskleidus faktus, Indonezijos kilmės FOH importuotojas teigė, kad vidutinė importo nevykdant dempingo kaina buvo mažesnė už vidutinę eksportuojančio Indonezijos gamintojo, kuriam buvo toliau taikomos priemonės, pagamintų produktų importo kainą. Tačiau šis tvirtinimas neturi poveikio išvadai, kad dėl bendrai vertinto importo dempingo kaina buvo priverstinai mažinamos kainos.

4.4. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

- (47) Iš dalies keičiantis reglamentas neturėjo poveikio laikinojo reglamento 76–91 konstatuojamosiose dalyse padarytoms ir galutinio reglamento 71–84 konstatuojamosiose dalyse patvirtintoms išvadoms dėl Sąjungos pramonės ekonominės padėties, todėl jas galima patvirtinti.
- (48) Primenama, kad per pirminį tyrimą nustatyta, kad per nagrinėjamąjį laikotarpį pablogėjo dauguma su Sąjungos pramone susijusių žalos rodiklių, kaip antai: gamyba (– 17 %), pajėgumų naudojimas (– 15 %), pardavimo apimtis (– 18 %), rinkos dalis (– 12 %) ir užimtumas (– 13 %). Visų pirma padarytas didelis poveikis su Sąjungos pramonės finansine veikla susijusiems žalos rodikliams, kaip antai grynųjų pinigų srautui ir pelningumui. Tai reiškia, kad Sąjungos pramonės pajėgumas padidinti kapitalą, ypač per TL, sumažėjo.
- (49) Atsižvelgiant į išdėstytas aplinkybes patvirtinama išvada, kad Sąjungos pramonei buvo padaryta materialinė žala, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje.

5. Priežastinis ryšys

- (50) Patvirtinus, kad Sąjungos pramonei buvo daroma materialinė žala, pakartotinai vertinta, ar po iš dalies keičiančiame reglamente peržiūrėtų išvadų dėl dempingo vis dar esama minėtos žalos ir peržiūrėto importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina priežastinio ryšio.

5.1. Importo dempingo kaina poveikis

- (51) Kaip nurodyta 26 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos suvartojimas buvo pakankamai stabilus ir per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo tik 2 %.
- (52) 39 konstatuojamosios dalies lentelėje, kurioje nepateikiami importo duomenys, susiję su eksportuojančiu Indonezijos gamintoju, kuris, kaip nustatyta iš dalies keičiančiame reglamente, savo produktus Sąjungos rinkoje pardavė ne dempingo kaina, parodyta, kad peržiūrėta importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina apimtis tebebuvo didelė ir per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo net daugiau nei 60 000 t absoliučiais skaičiais ir daugiau nei 60 % santykinėje verte. Panašiai, importui dempingo kaina tenkanti rinkos dalis per tą laikotarpį gerokai padidėjo – daugiau nei 5 procentiniais punktais.

- (53) Šios tendencijos labai panašios į tendencijas, kurios buvo nustatytos per pirminį tyrimą ir ypač galutinio reglamento 86–94 konstatuojamosiose dalyse. Per pirminį tyrimą nustatyta, kad rinkos dalis padidėjo 57 %, o dabar laikoma, kad pagal peržiūrėtus duomenis per nagrinėjamąjį laikotarpį ji padidėjo daugiau nei 60 %.
- (54) Iš tikrųjų, atlikus pakartotinį tyrimą patvirtinta, kad importu iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina Sąjungos pramonei buvo daromas spaudimas, pradedant 2008 m., kai šis importas padidėjo 67 %. Tais metais importo dempingo kaina, kaip nurodyta 39 konstatuojamojoje dalyje, buvo daug mažesnė už Sąjungos pramonės kainas. Dėl to labai sumažėjo Sąjungos pramonės pardavimo apimtis (– 15,4 %) ir rinkos dalis, kurių per likusį nagrinėjamąjį laikotarpį ji nebegalėjo padidinti. Tuo pačiu metu importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina rinkos dalis padidėjo daugiau nei 9 procentiniais punktais.
- (55) Galutinio reglamento 72 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad Sąjungos pramonė, norėdama atsilaukyti prieš šį spaudimą, 2009 m. turėjo gerokai sumažinti pardavimo kainas (16,9 %) ir per TL netgi turėjo jas dar sumažinti 5,3 % Nors dėl tokios kainų politikos Sąjungos pramonė neprarado didelės rinkos dalies, per nagrinėjamąjį laikotarpį ji patyrė didelių nuostolių, kaip nurodyta laikinojo reglamento 86 konstatuojamojoje dalyje ir patvirtinta galutinio reglamento 78 konstatuojamojoje dalyje. Ši padėtis sutapo su tuo, kad į Sąjungos rinką pateko didelis kiekis mažomis dempingo kainomis importuotų produktų, ypač per TL.
- (56) Pastebėta, kad 2009 m., kai importo iš nagrinėjamųjų šalių bendra apimtis sumažėjo 7,3 % dėl ekonomikos nuosmukio ir sumažėjusios ES rinkos, vidutinės importo dempingo kainos sumažėjo 17,9 %, t. y. daugiau nei 16,9 % sumažėjusios Sąjungos pramonės kainos. Per TL Sąjungos pramonė turėjo mažinti savo kainas ir patyrė finansinių nuostolių.
- (57) Iš pirmiau pateiktų aplinkybių matyti, kokių didelių pasekmių Sąjungos pramonės kainų politikai pagrindinėje rinkoje turėjo didelė importo mažomis dempingo kainomis Sąjungos rinkoje apimtis ir koks neigiamas poveikis padarytas Sąjungos pramonės ekonominei padėčiai, ypač per TL.
- (58) Pirmiau minėtas importuotojas teigė, kad analizuojant priežastinį ryšį likęs importas iš Indonezijos dempingo kaina neturėtų būti vertinamas kartu su Indijos ir Malaizijos kilmės importu remiantis tokiais veiksniais, kaip stabili rinkos dalis, didesnės kainos, priverstinio kainų mažinimo netaikymas, mažesnis priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis dėl šio importo iš Indonezijos skirtumas ir panaši Indonezijos ir Sąjungos pramonės rinkos dalių raida. Be to, importuotojas teigė, kad importą įvertinus atskirai nebuvo žalos ir importo iš Indonezijos dempingo kaina priežastinio ryšio.
- (59) Tvirtinimas atmestas, nes importuotojo nurodyti veiksniai, kartais atsitiktinai parinkti, nėra tie, kurie pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalį yra laikomi svarbiais siekiant nustatyti, ar reikėtų importą vertinti bendrai, ypač kalbant apie importuotų produktų ir panašių Sąjungos produktų konkurencijos sąlygas. Iš tikrųjų, per pirminį tyrimą padaryta išvada, kad nagrinėjamas produktas yra tarpinis vartojimo produktas, daugiausia naudojamas kaip žaliava riebalų alkoholio sulfatams, etoksilatams ir eterio sulfatams gaminti ir kad nepaisant kilmės šalies importuojamas produktas tiesiogiai konkuruoja su Sąjungoje gaminamu produktu. Todėl dėl vienodos konkurencijos Sąjungos rinkoje bendras importo vertinimas pagal pagrindinio reglamento 3 straipsnio 4 dalies b punktą yra pagrįstas. Importuotojo argumentai nesusiję su šia išvada ir gali būti aktualūs tik jei importas nėra vertinamas bendrai. Kadangi nėra pagrindo pirminio tyrimo išvadoms dėl bendro vertinimo keisti, importo dempingo kaina poveikio analizė patvirtinama.
- (60) Be to, reikėtų pažymėti, kad likęs importas iš Indonezijos vykdytas dempingo kaina, per nagrinėjamąjį laikotarpį labai padidėjo jo užimama rinkos dalis ir dėl jo Sąjungos pramonė produktą turėjo priverstinai parduoti mažesnėmis kainomis.
- (61) Pagaliau importuotojas paminėjo, kad dėl *Ecogreen* produktas turėjo būti priverstinai parduodamas mažesnėmis kainomis, palyginti su likusiais eksportuojančiais Indonezijos gamintojais, ir kad dėl to, kad laikoma, jog *Ecogreen* importo poveikis buvo nežymus, tokia pati išvada turėtų būti taikoma *a fortiori* likusiam importui iš Indonezijos.
- (62) Ši išvada pagrįsta neteisinga prielaida. Dėl Teismo sprendimo pakeistas *Ecogreen* dempingo skaičiavimas ir tuomet nustatytas *de minimis* dempingo skirtumas. Tik dėl tos priežasties *Ecogreen* importo poveikis turėjo būti laikomas nereikšmingu. Todėl šis teiginys atmestas.

- (63) Remiantis pateiktomis išvadomis daroma išvada, kad dėl importo dempingo kaina Sąjungos pramonei padaryta materialinė žala.

5.2. Kitų veiksnių poveikis

- (64) Analizuojant priežastinį ryšį taip pat pakartotinai nagrinėtas kitų veiksnių poveikis Sąjungos pramonės padėčiai.

5.2.1. Importas iš Indonezijos ne dempingo kaina

- (65) Kaip minėta 23 konstatuojamojoje dalyje, importas ne dempingo kaina augo proporcingai mažiau nei importas dempingo kaina ir sudarė tik nedidelę dalį viso importo iš nagrinėjamųjų šalių per TL. Be to, atlikus tyrimą taip pat nustatyta, kad šiam importui per nagrinėjamąjį laikotarpį ir ypač per TL teko tik nedidelė rinkos dalis.
- (66) Importo dempingo kaina apimtis nuo 2009 m. iki TL padidėjo 6,5 %, t. y. daugiau nei buvo atgauta rinkos, kaip matyti iš 4,6 % padidėjusio Sąjungos suvartojimo, todėl jam teko didesnė rinkos dalis.
- (67) Todėl manoma, kad bet koks poveikis, kurį importas ne dempingo kaina galėjo turėti Sąjungos rinkai per TL, negali kompensuoti neigiamo importo dempingo kaina poveikio, aprašyto 51–57 konstatuojamosiose dalyse.
- (68) Remiantis pateiktomis išvadomis manoma, kad importas ne dempingo kaina iš *Ecogreen* į Sąjungos rinką per TL nėra toks, kad dėl jo nutrūktų importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei per TL padarytos žalos priežastinis ryšys.

5.2.2. Kiti per pirminį tyrimą nagrinėti veiksniai

- (69) Per pirminį tyrimą nagrinėti kiti veiksniai, dėl kurių galėjo būti daroma materialinė žala Sąjungos pramonei, kaip antai: importas į Sąjungą iš kitų šalių, Sąjungos pramonės eksportas, ekonomikos krizės poveikis ir šakotųjų izomerų, kurie nėra įtraukti į produkto apibrėžtąją sritį, pardavimas.
- (70) Kadangi peržiūrėti dempingo skirtumai, kurie buvo nustatyti eksportuojantiems Indonezijos gamintojams, šiems veiksniams neturi poveikio, patvirtinama galutinio reglamento 95–100 konstatuojamosiose dalyse padaryta išvada dėl šių kitų veiksnių. Šių veiksnių poveikis nėra toks, kad dėl jo nutrūktų nustatytas importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinis ryšys.

5.3. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (71) Šiame pakartotiniame tyrime nustatyta, kad tarp importo dempingo kaina apimties padidėjimo bei neigiamo poveikio kainoms ir Sąjungos pramonei per TL padarytos materialinės žalos vis dar esama aiškaus ir tiesioginio ryšio.
- (72) Iš pateiktos analizės matyti, kad importo ne dempingo kaina apimtis buvo nedidelė, palyginti su dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių importuotų produktų didžiąja dalimi. Kadangi suvartojimas buvo pakankamai stabilus, šis importas dempingo kaina per nagrinėjamąjį laikotarpį padidėjo tiek absoliučiais skaičiais, tiek santykinę prasme, ir turėjo didelio neigiamo poveikio Sąjungos rinkai. Iš tikrųjų pastebėta, kad dėl iškraipytos rinkos Sąjungos pramonė nuo 2008 m. turėjo gerokai sumažinti (22,2 %) savo kainas ir negalėjo padengti sąnaudų bei gauti pagrįsto pelno, ypač per TL.
- (73) Per pakartotinį tyrimą taip pat patvirtinta, kad dėl kitų veiksnių nei importas dempingo kaina poveikio negalėjo nutrūkti importo dempingo kaina ir Sąjungos pramonei padarytos žalos priežastinis ryšys.
- (74) Todėl iš pakartotinio tyrimo matyti, kad esama importo iš Indijos, Indonezijos ir Malaizijos dempingo kaina ir Sąjungos pramonei per TL padarytos materialinės žalos priežastinio ryšio. Todėl galutinio reglamento 101 ir 102 konstatuojamosiose dalyse padarytos išvados patvirtinamos.

6. Sąjungos interesai

- (75) Nenustatyta, kad iš dalies keičiantis reglamentas būtų turėjęs poveikio galutinio reglamento 118 konstatuojamojoje dalyje padarytai išvada dėl Sąjungos interesų, todėl ji yra patvirtinama.

C. PAKARTOTINIS GALUTINIŲ PRIEMONIŲ VERTINIMAS

- (76) Kaip nurodyta pirmiau, atlikus pakartotinį per pirminį tyrimą nustatytų susijusių faktų ir išvadų tyrimą atsižvelgiant į iš dalies keičiančiame reglamente nustatytus naujus dempingo skirtumus nustatyta, kad dėl likusio importo iš Indijos, Indonezijos ir Malaizijos dempingo kaina į Sąjungos rinką per TL daryta materialinė žala Sąjungos pramonei.
- (77) Atsižvelgiant į išvadas, kurios buvo padarytos per pirminį tyrimą dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų, ir į tai, kad per šį pakartotinį tyrimą patvirtinta, kad esama priežastinio ryšio tarp Sąjungos pramonei padarytos materialinės žalos ir likusio importo iš nagrinėjamųjų šalių dempingo kaina, turėtų būti patvirtintos tokio paties dydžio iš dalies keičiančiu reglamentu nustatytos galutinės priemonės. Todėl daroma išvada, kad šis pakartotinis tyrimas turėtų būti baigtas nekeičiant galutiniu reglamentu nustatytų galutinių priemonių.
- (78) Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1138/2011 nustatytos ir Tarybos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1241/2012 iš dalies pakeistos galiojančios antidempingo priemonės lieka galioti, todėl turėtų būti toliau taikomos. Primenama, kad nustatytos priemonės – specialūs muitai, kurie buvo nustatyti kiekvienam eksportuojančiam susijusiam gamintojui, kaip nurodyta toliau.

Šalis	Bendrovė	Galutinis specialus antidempingo muitas (EUR/neto t)
Indija	VVF (India) Ltd	46,98
	Visos kitos bendrovės	86,99
Indonezija	P.T.Ecogreen Oleochemicals	0,00
	P.T. Musim Mas	45,63
	Visos kitos bendrovės	45,63
Malaizija	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd	51,07
	Visos kitos bendrovės	61,01

- (79) Nagrinėjamųjų šalių valdžios institucijoms, eksportuotojams ir jų asociacijoms, visoms suinteresuotosioms Sąjungos šalims, visų pirma Sąjungos pramonei, importuotojams, naudotojams ir prekyautojų asociacijoms, pranešta apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis ketinta baigti pakartotinio antidempingo tyrimo dėl riebiųjų alkoholių importo iš nagrinėjamųjų šalių dalinį atnaujinimą ir suteikta galimybė pateikti pastabų ir būti išklausytiems. Šių šalių žodžiu ir raštu pateiktos pastabos buvo išnagrinėtos, tačiau dėl jų nebuvo pakeistos šiame reglamente padarytos išvados.
- (80) Vienas eksportuojantis gamintojas pagal pagrindinio reglamento 8 straipsnio 1 dalį pasiūlė įsipareigojimą dėl kainos.
- (81) Visų pirma nustatyta, kad tas eksportuojantis gamintojas be nagrinėjamojo produkto gamina įvairius produktus ir juos parduoda tiems patiems pirkėjams. Todėl iškiltų didelė kryžminės kompensacijos rizika ir būtų labai sudėtinga veiksmingai stebėti, ar laikomasi įsipareigojimo, todėl šiuo atveju įsipareigojimas dėl kainos nebūtų veiksmingas. Tuo remdamasi Komisija priėjo prie išvados, kad įsipareigojimo priimti negalima.
- (82) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal pagrindinio reglamento 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Antidempingo tyrimo dėl importuojamų Indijos, Indonezijos ir Malaizijos kilmės sočiųjų riebalų alkoholių, kurių grandinę sudaro C8, C10, C12, C14, C16 ar C18 anglies atomai (neįskaitant šakotųjų izomerų), įskaitant atskirus sočiuosius riebalų alkoholius (dar vadinamus atskirosiomis frakcijomis) ir mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C6–C8, C6–C10, C8–C10, C10–C12 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C8–C10 anglies atomų deriniai), mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C12–C14, C12–C16, C12–C18, C14–C16 anglies atomų deriniai (paprastai klasifikuojami kaip C12–C14 anglies atomų deriniai), bei mišinius, kurių grandinę daugiausia sudaro C16–C18 anglies atomų deriniai, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 ir ex 3823 70 00 (TARIC kodai 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 ir 3823 70 00 91) dalinis atnaujinimas baigiamas nekeičiant galiojančių priemonių.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 26 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 571/2014**2014 m. gegužės 26 d.****kuriuo pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką patvirtinama veiklioji medžiaga ipkonazolis ir iš dalies keičiamas Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantį Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB ⁽¹⁾, ypač į jo 13 straipsnio 2 dalį ir 78 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 80 straipsnio 1 dalies a punktą Tarybos direktyva 91/414/EEB ⁽²⁾ turi būti taikoma veikliųjų medžiagų, dėl kurių sprendimas buvo priimtas pagal šios direktyvos 6 straipsnio 3 dalį iki 2011 m. birželio 14 d., patvirtinimo tvarkai ir sąlygoms. Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 80 straipsnio 1 dalies a punkto sąlygos ipkonazoliui įgyvendintos Komisijos sprendimu 2008/20/EB ⁽³⁾;
- (2) pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 dalį 2007 m. kovo 30 d. Jungtinė Karalystė gavo bendrovės „Kureha GmbH“ prašymą įtraukti veikliąją medžiagą ipkonazolį į Direktyvos 91/414/EEB I priedą. Sprendimu 2008/20/EB patvirtinta, kad dokumentų rinkinys buvo išsamus ir parengtas taip, kad jį būtų galima laikyti iš esmės atitinkančiu Direktyvos 91/414/EEB II ir III prieduose nustatytus duomenų ir informacijos reikalavimus;
- (3) šios veikliosios medžiagos poveikis žmonių ir gyvūnų sveikatai ir aplinkai pareiškėjo pasiūlytais naudojimo atvejais buvo įvertintas pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 ir 4 dalių nuostatas. Paskirta valstybė narė ataskaitos rengėja, Jungtinė Karalystė, 2008 m. gegužės 22 d. pateikė vertinimo ataskaitos projektą. Pagal Komisijos reglamento (ES) Nr. 188/2011 ⁽⁴⁾ 11 straipsnio 6 dalį 2011 m. gegužės 20 d. pareiškėjo buvo paprašyta pateikti papildomos informacijos. 2011 m. lapkričio mėn. Jungtinė Karalystė pateikė papildomų duomenų vertinimą kaip atnaujintą vertinimo ataskaitos projektą;
- (4) valstybės narės ir Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba) peržiūrėjo vertinimo ataskaitos projektą. 2013 m. balandžio 2 d. Tarnyba pateikė Komisijai bendros peržiūros išvadas ⁽⁵⁾ dėl veikliosios medžiagos pesticido ipkonazolio keliamos rizikos vertinimo. Vertinimo ataskaitos projektą ir Tarnybos išvadas valstybės narės ir Komisija peržiūrėjo Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitete ir 2014 m. kovo 20 d. pateikė kaip Komisijos ipkonazolio peržiūros ataskaitą;
- (5) atlikus įvairius tyrimus nustatyta, kad augalų apsaugos produktai, kurių sudėtyje yra ipkonazolio, gali būti laikomi iš esmės atitinkančiais reikalavimus, nustatytus Direktyvos 91/414/EEB 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose ir 5 straipsnio 3 dalyje, visų pirma dėl naudojimo atvejų, kurie buvo ištirti ir išsamiai pateikti Komisijos peržiūros ataskaitoje. Todėl tikslinga patvirtinti ipkonazolį;
- (6) tačiau pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 2 dalį kartu su to reglamento 6 straipsniu ir atsižvelgiant į dabartines mokslo ir technikos žinias, būtina nustatyti tam tikras sąlygas ir apribojimus. Visų pirma reikėtų paprašyti papildomos patvirtinamosios informacijos;

⁽¹⁾ OL L 309, 2009 11 24, p. 1.

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką (OL L 230, 1991 8 19, p. 1).

⁽³⁾ 2007 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimas 2008/20/EB, kuriuo iš esmės pripažįstama, kad dokumentai, pateikti nuodugniai tyrimui dėl ipkonazolio ir maltodekstrino galimo įtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą, yra išsamūs (OL L 1, 2008 1 4, p. 5).

⁽⁴⁾ 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 188/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos direktyvos 91/414/EEB įgyvendinimo taisyklės dėl veikliųjų medžiagų, kurių rinkoje nebuvo dvejus metus po pranešimo apie tą direktyvą, vertinimo tvarkos (OL L 53, 2011 2 26, p. 51).

⁽⁵⁾ European Food Safety Authority; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance ipconazole. EFSA Journal 2013;11(4):3181. [76 pp.] doi:10.2903/j.efsa.2013.3181. Adresas internete www.efsa.europa.eu/efsajournal.

- (7) prieš patvirtinant veikliąją medžiagą turėtų būti nustatytas tinkamas laikotarpis, per kurį valstybės narės ir suinteresuotosios šalys galėtų pasirengti laikytis naujų reikalavimų, atsiradusių patvirtinus veikliąją medžiagą;
- (8) nepažeidžiant Reglamente (EB) Nr. 1107/2009 nustatytų įpareigojimų, atsiradusių patvirtinus medžiagą, atsižvelgiant į tam tikrą padėtį, susidariusią dėl perėjimo nuo Direktyvos 91/414/EEB prie Reglamento (EB) Nr. 1107/2009, turėtų būti taikomos toliau pateikiamos nuostatos. Valstybės narės turėtų būti suteiktas šešių mėnesių laikotarpis po medžiagos patvirtinimo, per kurį jos peržiūrėtų augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra ipkonazolio, registracijas. Valstybės narės turėtų atitinkamai iš dalies keisti, pakeisti arba panaikinti registracijas. Nukrypstant nuo to termino, turėtų būti nustatytas ilgesnis laikotarpis, per kurį, kaip nustatyta Direktyvoje 91/414/EEB ir taikant vienodus principus, turėtų būti pateiktas ir įvertintas III priede nustatytas išsamus kiekvieno augalų apsaugos produkto dokumentų rinkinys, parengtas pagal kiekvieną numatomą naudojimo paskirtį;
- (9) patirtis, įgyta į Direktyvos 91/414/EEB I priedą anksčiau įtraukus veikliąsias medžiagas, įvertintas remiantis Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3600/92 ⁽¹⁾ nuostatomis, rodo, kad gali kilti sunkumų aiškinant galiojančios registracijos turėtojų pareigas, susijusias su galimybe naudotis duomenimis. Todėl, siekiant išvengti tolesnių sunkumų, būtina aiškiau apibrėžti valstybių narių pareigas, visų pirma pareigą patikrinti, ar registracijos turėtojas gali naudotis tos direktyvos II priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu. Tačiau, jas aiškiau apibrėžus, valstybės narės ar registracijų turėtojams naujų įpareigojimų, palyginti su nustatytais iki šiol priimtomis direktyvomis, kuriomis iš dalies keičiamas minėtos direktyvos I priedas, arba reglamentais, kuriais patvirtinamos veikliosios medžiagos, neatsirastų;
- (10) pagal Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 13 straipsnio 4 dalį Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 ⁽²⁾ priedas turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (11) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Veikliosios medžiagos patvirtinimas

I priede nurodyta veiklioji medžiaga ipkonazolis patvirtinama pagal šiame priede nustatytas sąlygas.

2 straipsnis

Pakartotinis augalų apsaugos produktų vertinimas

1. Vadovaudamasi Reglamentu (EB) Nr. 1107/2009, valstybės narės iki 2015 m. vasario 28 d. prireikus iš dalies pakeičia arba panaikina galiojančias augalų apsaugos produktų, kurių sudėtyje yra veikliosios medžiagos ipkonazolio, registracijas.

Iki tos datos jos pirmiausia patikrina, ar laikomasi šio reglamento I priede nustatytų sąlygų, išskyrus to priedo konkrečių nuostatų skiltyje nustatytas sąlygas, ir ar registracijos turėtojas turi dokumentų rinkinį, atitinkantį Direktyvos 91/414/EEB II priedo reikalavimus, arba gali juo naudotis vadovaudamasis šios direktyvos 13 straipsnio 1–4 dalyse ir Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 62 straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. Nukrypdomos nuo 1 dalies nuostatų valstybės narės ne vėliau kaip iki 2014 m. rugpjūčio 31 d. pakartotinai įvertina kiekvieną registruotą augalų apsaugos produktą, kurio sudėtyje ipkonazolis yra vienintelė veiklioji medžiaga arba viena iš keleto veikliųjų medžiagų, kurios visos įtrauktos į Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedą, taikydamos vienodus principus, nustatytus Reglamente (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje, vadovaudamasi Direktyvos 91/414/EEB III priedo reikalavimus atitinkančiu dokumentų rinkiniu ir atsižvelgdamos į šio reglamento I priedo konkrečių nuostatų skiltį. Remdamosi tuo vertinimu valstybės narės nustato, ar produktas atitinka Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

⁽¹⁾ 1992 m. gruodžio 11 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3600/92, nustatantis išsamias darbų programos, minėtos Tarybos direktyvos 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką 8 straipsnio 2 dalyje, pirmojo etapo įgyvendinimo taisykles (OL L 366, 1992 12 15, p. 10).

⁽²⁾ 2011 m. gegužės 25 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 540/2011, kuriuo dėl patvirtintų veikliųjų medžiagų sąrašo įgyvendinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 (OL L 153, 2011 6 11, p. 1).

Nustačiusios, ar produktas atitinka minėtas sąlygas, valstybės narės:

- a) prireikus, ne vėliau kaip iki 2016 m. vasario 29 d. iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje ipkonazolis yra vienintelė veiklioji medžiaga, registraciją arba
- b) iki 2016 m. vasario 29 d. arba iki tokiame pakeitimui ar panaikinimui atlikti nustatytos dienos, nurodytos atitinkamame teisės akte ar teisės aktuose, kuriais atitinkama medžiaga ar medžiagos buvo įtrauktos į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, pasirinkdamos vėliausią datą, prireikus iš dalies pakeičia arba panaikina produkto, kurio sudėtyje ipkonazolis yra viena iš kelių veikliųjų medžiagų, registraciją.

3 straipsnis

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 pakeitimai

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento II priedą.

4 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2014 m. rugsėjo 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 26 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
Ipkonazolis CAS Nr. 125225–28–7 (diastereoizomerų mišinys) 115850–69–6 (ipkonazolis cc, cis-izomeras) 115937–89–8 (ipkonazolis ct, trans-izomeras) CIPAC Nr. 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2-SR,5SR)-2-(4-chlorobenzil)-5-izopropil-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ilmetil) ciklopentanolis	≥ 955 g/kg Ipkonazolis cc: 875–930 g/kg Ipkonazolis ct: 65–95 g/kg	2014 m. rugsėjo 1 d.	2024 m. rugpjūčio 31 d.	Kad būtų įgyvendinti Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje nurodyti vienodi principai, atsižvelgiama į ipkonazolio peržiūros ataskaitos, kurią Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas baigė rengti 2014 m. kovo 20 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria: 1. grūdiesiems paukščiams keliamai rizikai. 2. su medžiaga dirbančių asmenų ir darbuotojų apsaugai. 3. žuvims kylančiai rizikai.Naudojimo sąlygose prireikus nurodomos rizikos mažinimo priemonės. Pareiškėjas pateikia patvirtinamąją informaciją, susijusią su: a) ilgalaikės rizikos, keliamos grūdiesiems paukščiams, priimtinumui; b) ilgalaikės rizikos, keliamos dirvos makroorganizmams, priimtinumui; c) enantioselektyviosios medžiagų apykaitos arba skaidymo rizika; d) galimomis endokrininę paukščių ir žuvų sistemą ardančiomis ipkonazolio savybėmis.Pareiškėjas Komisijai, valstybėms narėms ir Tarnybai a ir b punktuose nurodytą informaciją pateikia iki 2016 m. rugpjūčio 31 d., c punkte nurodytą informaciją – per dvejus metus po atitinkamų izomerų mišinių vertinimo gairių priėmimo, o d punkte nurodytą informaciją – per dvejus metus po OECD endokrininės sistemos suardymo tyrimų gairių arba ES lygmeniu suderintų tyrimų gairių priėmimo.

⁽¹⁾ Išsamesnė informacija apie veikliosios medžiagos tapatybę ir specifikaciją pateikta peržiūros ataskaitoje.

II PRIEDAS

Igyvendinimo reglamento (ES) Nr. 540/2011 priedo B dalis papildoma šiuo įrašu:

Numeris	Įprastas pavadinimas, identifikavimo numeriai	IUPAC pavadinimas	Grynumas (*)	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Konkrečios nuostatos
„73	Ipkonazolis CAS Nr. 125225–28–7 (diastereoizomerų mišinys) 115850–69–6 (ipkonazolis cc, cis-izomeras) 115937–89–8 (ipkonazolis ct, trans-izomeras) CIPAC Nr. 798	(1RS,2SR,5RS;1RS,2S-R,5SR)-2-(4-chlorobenzil)-5-izopropil-1-(1H-1,2,4-triazol-1-ilmetil) ciklopentanolis	≥ 955 g/kg Ipkonazolis cc: 875–930 g/kg Ipkonazolis ct: 65–95 g/kg	2014 m. rugsėjo 1 d.	2024 m. rugpjūčio 31 d.	Kad būtų įgyvendinti Reglamento (EB) Nr. 1107/2009 29 straipsnio 6 dalyje nurodyti vienodi principai, atsižvelgiama į ipkonazolio peržiūros ataskaitos, kurią Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas baigė rengti 2014 m. kovo 20 d., išvadas, ypač į jos I ir II priedėlius. Atlikdamos šį bendrą vertinimą valstybės narės ypatingą dėmesį skiria: 1. grūdlesiams paukščiams keliamai rizikai. 2. su medžiaga dirbančių asmenų ir darbuotojų saugai. 3. žuvims kylančiai rizikai.Naudojimo sąlygose prireikus nurodomos rizikos mažinimo priemonės. Pareiškėjas pateikia patvirtinamąją informaciją, susijusią su: a) ilgalaikės rizikos, keliamos grūdlesiams paukščiams, priimtinumui; b) ilgalaikės rizikos, keliamos dirvos makroorganizmams, priimtinumui; c) enantioselektyviosios medžiagų apykaitos arba skaidymo rizika; d) galimomis endokrininę paukščių ir žuvų sistemą ardančiomis ipkonazolio savybėmis.Pareiškėjas Komisijai, valstybėms narėms ir Tarnybai a ir b punktuose nurodytą informaciją pateikia iki 2016 m. rugpjūčio 31 d., c punkte nurodytą informaciją – per dvejus metus po atitinkamų izomerų mišinių vertinimo gairių priėmimo, o d punkte nurodytą informaciją – per dvejus metus po OECD endokrininės sistemos suardymo tyrimų gairių arba ES lygmeniu suderintų tyrimų gairių priėmimo.“

(*) Išsamesnė informacija apie veikliosios medžiagos tapatybę ir specifikaciją pateikta peržiūros ataskaitoje.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 572/2014**2014 m. gegužės 26 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. gegužės 26 d.

*Komisijos vardu**Pirmininko pavedimu*

Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius⁽¹⁾ O L L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)		
KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	77,8
	TR	65,0
	ZZ	55,5
0707 00 05	AL	36,9
	MK	43,4
	TR	122,8
0709 93 10	ZZ	67,7
	MA	29,9
	TR	114,9
0805 10 20	ZZ	72,4
	EG	50,8
	MA	43,2
0805 50 10	TR	49,7
	ZZ	47,9
	TR	100,4
0808 10 80	ZA	139,4
	ZZ	119,9
	AR	103,2
	BR	90,7
	CL	107,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	131,4
	US	185,3
	ZA	110,0
	ZZ	106,7

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KLAIDŲ IŠTAISYMAS

2014 m. sausio 7 d. Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 240/2014 dėl Europos struktūrinių ir investicinių fondų Europos partnerystės elgesio kodekso klaidų ištaisymas

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 74, 2014 m. kovo 14 d.)

1) 3 puslapis, 3 straipsnio 2 dalis:

yra: „Jei valdžios institucijos, ekonominiai ir socialiniai partneriai ir pilietinei visuomenei atstovaujantys subjektai, siekdami sudaryti sau geresnes sąlygas dalyvauti partnerystės projektuose, yra įsteigę jų interesus ginančią organizaciją (jungtinę organizaciją), jie gali paskirti vieną jungtinės organizacijos atstovą nuomonei partnerystės projekte reikšti.“,

turi būti: „Jei valdžios institucijos, ekonominiai ir socialiniai partneriai ir pilietinei visuomenei atstovaujantys subjektai, siekdami sudaryti geresnes sąlygas dalyvauti partnerystėje, yra įsteigę jų interesus ginančią organizaciją (jungtinę organizaciją), jie gali paskirti vieną atstovą jungtinės organizacijos nuomonei partnerystėje reikšti.“;

2) 3 puslapis, 4 straipsnio 1 dalis:

yra: „Siekdamos parengti programą, valstybės narės atitinkamus partnerius pasirenka bent iš:“,

turi būti: „Kiekvienai programai valstybės narės atitinkamus partnerius pasirenka bent iš:“;

3) 3 puslapis, 4 straipsnio 2 dalis:

yra: „Įgyvendindamos Europos teritorinio bendradarbiavimo programas, valstybės narės į partnerystės sutartį gali įtraukti:“,

turi būti: „Įgyvendindamos Europos teritorinio bendradarbiavimo programas, valstybės narės į partnerystę gali įtraukti:“;

4) 4 puslapis, 4 straipsnio 3 dalis:

yra: „Jei valdžios institucijos, ekonominiai ir socialiniai partneriai ir pilietinei visuomenei atstovaujantys subjektai, siekdami sudaryti sau geresnes sąlygas dalyvauti partnerystės projektuose, yra įsteigę jų interesus ginančią organizaciją (jungtinę organizaciją), jie gali paskirti vieną jungtinės organizacijos atstovą nuomonei partnerystės projekte reikšti.“,

turi būti: „Jei valdžios institucijos, ekonominiai ir socialiniai partneriai ir pilietinei visuomenei atstovaujantys subjektai yra įsteigę jungtinę organizaciją, jie gali paskirti vieną atstovą jungtinės organizacijos nuomonei partnerystėje reikšti.“;

5) 5 puslapis, 10 straipsnio 1 dalis:

yra: „Rengdamos narystės stebėsenos komitete taisykles, valstybės narės atsižvelgia į tai, kiek įtraukti partneriai dalyvavo rengiant programas, ir siekia užtikrinti vienodą moterų ir vyrų skaičių ir skatinti nediskriminavimą.“,

turi būti: „Rengdamos narystės stebėsenos komitete taisykles, valstybės narės atsižvelgia į tai, kiek įtraukti partneriai dalyvavo rengiant programas, ir siekia skatinti moterų ir vyrų lygybę ir nediskriminavimą.“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT